Presented to Sri R. Krishna
Kadar on the occasion of
his marriage.

ധർമ്മതേജസ്സുകൾ

289

(ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപം)

വിദ്വാൻ എൻ. കെ. ജാൺ

സെൻറ്. ജോസഫ്സ് ഇംഗ്ലീഷ്
ഹൈസ്കൂൾ, തിരുവനന്തപുരം.

VIDWAN N. K. JOHN
St. JOSEPH'S H. S. T'PURAM

പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തം

1125.

വില. 12 ണ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതം.

ST. JOSEPH'S PRESS, TVM.

മുഖവുര

ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥം ജീവിതം അർപ്പിച്ച മഹാത്മാക്കൾ ലോകത്തിന്റെ അമൂല്യനിക്ഷേപമത്രേ. അവർ ജീവിതസരണിയിൽ പതിപ്പിച്ച തങ്കമുദ്രകൾ ഒരിക്കലും മായുകയില്ല. അവ പ്രത്യാശാരശ്മികൾ വീശി ഉൽസാഹരും നിരാശരുമായ നിരവധി വ്യക്തികളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കയും ഉജ്ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു നിർവിശങ്കം പറയാം. അക്ഷയതേജോമയമായ ഈ ധർമ്മതേജഃപ്രദീപം അജ്ഞാനാന്ധതമസ്സകറ്റി, അക്രമരഹിതമായ സഹിഷ്ണുതാബോധം പുലർത്തി, അനുവാചകർക്ക് സത്യധർമ്മപരിസരണിയിലൂടെ സജീവമായി ജീവിതം നയിക്കാൻ മാർഗ്ഗദർശകമായി ഭവിക്കട്ടെ!

കൃത്യനിഷ്ഠരും ഉദാരമതികളുമായ സെൻറ് ജോസഫ്സ് മുദ്രാലയഭാരവാഹികളോടുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ കൃതജ്ഞത ഞാൻ സാദരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്ക് യഥാവസരം വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം അരുളിയവ്യൽപന്നമതികളായ സഹൃദയാഗ്രണികൾക്കും നിഷ്കൃഷ്ടമായ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സർവോപരി എന്റെ അകമഴിഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് സർവ്വഥാ അർഹൻ, എന്റെ അഭ്യർത്ഥന സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ച് കൃത്യാന്തരബാഹുല്യത്തിടയിൽക്കൂടി സദയം അവതാരികാരചന നിർവ്വഹിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ച ധന്യാത്മാവാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും സമാദരപൂർവം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
11–1–1125.

വിനീതഗ്രന്ഥകർത്താ.

അവതാരിക

പരസ്പരമുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളാൽ ജീവിതരീതികൾക്കും വീക്ഷണഗതികൾക്കും അടിക്കടി മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് മനുഷ്യത്വത്തെയും നിത്യാരാധ്യങ്ങളായ ആദർശങ്ങളെയും സ്മരിപ്പിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാഗതാർഹങ്ങളാണെന്നു് ഏവരും സമ്മതിക്കും. സത്യത്തേയും കൃത്യനിഷ്ഠയേയും ധർമ്മസേവനതൃഷ്ണയേയും ആധാരമാക്കി നിതാന്തസുന്ദരമായി ജീവിതം നയിച്ചു്, ജനങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മൂന്നു വിശിഷ്ടവ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ച ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു് ശ്രീ: വിദ്വാൻ എൻ. കെ. ജാൺ രചിച്ചിട്ടുള്ള 'ധർമ്മതേജസ്സുകം'. പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ മഹിമക്കുപുറമേ ലളിതവും ഉജ്ജ്വലവുമായ രചനാരീതിയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് മെച്ചം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടു്. ചില ഖണ്ഡികകളുടെ തലവാചകങ്ങളായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള പദങ്ങൾ ദീർഘസമാസഘടിതങ്ങളും അല്പം പ്രയത്നപ്പെട്ടു് ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു് വിവർത്തിതങ്ങളാണെന്നു് തോന്നിപ്പിക്കുന്നവയും ആയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവേ കൈരളിക്കു് പുതുതായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ശ്രീ: വിദ്വാൻ എൻ. കെ. ജാണിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു്: ഈ കൃതിയെ സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്.

ഡാക്ടർ കെ. ഗോദവർമ്മ എം. എ.,
പി. എച്ചു്. ഡി. (ലണ്ടൻ)

11-1-1125,
തിരുവനന്തപുരം.

മലയാളം പ്രൊഫസ്സർ
യൂനിവേഴ്സിറ്റി കാളെജു്.

ശുദ്ധിപത്രം

മഹാത്മാഗാന്ധി

അബദ്ധം	സുബദ്ധം	വശം	വരി
മന്നി	മിന്നി	4	4
പ്രകൃതി	വികൃതി	,,	15
നിങ്ങളുടെവല	നിങ്ങളുടെവലതു	11	6
എങ്ങിനെ	എങ്ങനെ	13	2
സൽഘനൻ	സദ്ഘനൻ	,,	19
പനുരുഷ്യ	പാരുഷ്യ	22	11
അന്ധകാര	അന്ധകാരാ	34	5

ഫാദർ ഡാമിയൻ

ആവശ്യം	അവശ്യം	16	23
ഉസ്സുരം	ഉസ്തരം	,,	26
ക്രൂഇട്ടരെ	ഇക്രൂട്ടരെ	20	10
ദൃശമ്യാ	ദൃശ്യമാ	27	3
പ്രദേത	പ്രദേശ	,,	5
അനാദൃശ	അന്യാദൃശ	31	14
ബാധിത	ബാധിതനാ	,,	25
സഹോദം	സഹോദരാ	35	3

സർ തോമസ് മോർ

പട്ടിപ്പടി	പടിപടി	64	27
ഭരിതരായി	ഭരിതമായി.	65	2

വിഷയാനുക്രമണിക.

മഹാത്മാഗാന്ധി

അദ്ധ്യായം.	വിഷയം.	പുറം.
1.	ആർഷഭാരതവും ഗാന്ധിജിയും	1
2.	വികൃതിവിദ്വേഷം	4
3.	ആംഗലവാസം	9
4.	ഗിരിപ്രബോധനം	14
5.	ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻരംഗം	20
6.	പൊതുക്കായ്യത്തുള്ള	23
7.	ഭാരതരംഗം	34
8.	വട്ടമേശസമ്മേളനം	38
9.	അധഃകൃതോദ്ധൃതി	38
10.	വാർദ്ധാശ്രമവനതീക്ഷ്ണത	41
11.	ആഗസ്റ്റ്വിപ്ലവം	44
12.	സ്വാതന്ത്ര്യോദയം	45
13.	അന്ത്യരംഗം	46_49

ഫാദർ ഡാമിയൻ

1-2.	ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും. i, ii,	1
3.	സന്യസ്തജീവിതം	6
4.	വീരസേവനരംഗങ്ങൾ	

അദ്ധ്യായം.		വിഷയം.	പുറം.
	i	പൂണായിഭദേശം . . .	10
5.	ii	കോഹാലാപ്രദേശം . . .	14
6.		പ്രത്യാഗമനം . . .	19
7.	iii	മായിദ്വീപം . . .	24
8.	iv	മൊളൊക്കോദേശം . . .	25
9.		കുഷ്ഠരോഗഗ്രസ്തനായ ഫാദർ ഡാമിയൻ . . .	34
10.		ചരമാനന്തരസംപൂജ്യത . . .	40-42

സർ തോമസ് മോർ

1.		ബ്രഹ്മചര്യം . . .	43
2.		ഗാർഹസ്ഥ്യം . . .	48
3.		വാനപ്രസ്ഥം . . .	57
4.		സന്ന്യാസം . . .	63-65

ധർമ്മതേജസ്സുകൾ

മഹാത്മാഗാന്ധി

അദ്ധ്യായം 1

ആര്യഭാരതവും ഗാന്ധിജിയും

ആര്യഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കാരസമ്പത്തു് അന്യാദൃശമത്രേ. ശമദമാദിസതുഷ്ടയത്തിന്റെ മഹിമാതിരേകം വാചാമഗോചരം തന്നെ. അക്രമരാഹിത്യമാകുന്ന സാത്വികതേജസ്സു് സഹൃദയഹൃദയങ്ങളിൽ ആഹ്ലാദപുളകം അണിയിക്കുന്നു. സഹനസമരത്തിന്റെ ഫലമോ പാദകശക്തി വിചാരസീമയെ അതിലംഘിക്കുന്നു. രാജസമഹാപ്രഭാവത്തെ ഗ്രസിച്ച സാത്വികപ്രഭാവം ഇന്നും അനശ്വരപ്രഭ വീശി പ്രകാശിക്കുന്നു. ഭാരതമാതാവിന്റെ അക്ഷയശ്രീ പരത്തുന്ന ധർമ്മതേജസ്സു് പൊലിയുകയില്ലല്ലോ. ഭാരതരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ജനയിതാവായി രാജിക്കുന്ന മഹാത്മജിയിലാണു് ആർഷഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കാരപ്പൊലിമ സോല്ലാസം ലാലസിക്കുന്നതു്.

മോഹനദാസു് കർമ്മചന്ദ് ഗാന്ധി 1869 അക്ടോബർ രണ്ടാംതീയതി ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ ഉൽകൃഷ്ടധർമ്മശീലരായിരുന്നു. ജനകൻ കർമ്മചന്ദ് ഗാന്ധിയും ജനനി പുത്‌ലീബായിയും. പിതാവു് രാജ്കോട്ട സംസ്ഥാനത്തു് ദിവാൻപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ഈശ്വരഭക്തിയും അനഹംകാരവും മോഹനദാസിന്റെ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളായി വിലസി. പ്രതനിഷ്ഠ മാതൃസ

മായി മോഹനനു സിദ്ധിച്ചു. സൗമ്യശീലവും പുരുഷവും പിതൃസമായും. എം. കെ. ഗാന്ധി കുലമഹിമ പുലത്തി. ഭാരതരാഷ്ട്രമെന്നല്ല, ലോകമാസകലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും പെരുമയും ഇന്നും പുലർത്തുന്നു. അതുമാത്രം കീർത്തിധാവള്യം ആ പുരുഷോത്തമൻ സർവ്വത്ര പരത്തി.

അന്തഃകരണശുദ്ധി

മോഹനദാസ് ബാല്യത്തിൽ ആംഗലഭാഷാരസികനായ ഒരദ്ധ്യാപകന്റെ അന്തേവാസിയായിത്തീർന്നു. ഒരിക്കൽ ആ ഗുരുഭ്രുതൻ വിദ്യാലയ പരിശോധകനെ സംപ്രീതനാക്കി വിഖ്യാതിനേടാൻ കൊതിച്ചു. മോഹനനെയായിരുന്നു അതിനു് ഉപകരണമാക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചതു്. കേട്ടെഴുത്തിൽ അബദ്ധമായിട്ടെഴുതിയ ഒരു പദം കണ്ടെഴുതി സുബദ്ധമാക്കാൻ ആ ദേശികൻ സൂചനനൽകി. എന്നാൽ ഗുരുവിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു് ആ ബാലൻ വശംവദനായില്ല. സംസ്കൃതചിത്തനായ ഒരു ധർമ്മതേജസ്സിന്റെ സത്യസന്ധത ആ ബാലനിൽ അന്നേ വിളങ്ങി. ജനസാമാന്യം ഈ സൗശീല്യമാധുരി ആസ്വദിക്കുമെങ്കിൽ ഭാവി ഭാരതം എത്ര മോസുരമായിത്തീരും!

ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിത മാധുരി

മോഹനദാസിനു് ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതംനാടകം ഹൃദയാവർജ്ജകമായി ഭവിച്ചു. ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ സത്യപരിപാലനാർത്ഥം പുത്രകളത്രാദി ബന്ധുജനങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു. നാടും വീടും വെടിഞ്ഞു. രാജകീയപ്രതാപം തൃണവൽഗണിച്ചു. ഒടുവിൽ ശ്മശാനപാലനകൃത്യത്തിൽ വ്യാപൃതനായി. അവിടെയും സത്യപരിരക്ഷണം ധർമ്മമായ്ക്കരുതി. ഇപ്രകാരം ആദ്യന്തം ഹരിശ്ചന്ദ്രനിൽ സമുജ്ജ്വലിച്ചിരുന്ന സത്യസംരക്ഷണ പ്രവണത മോഹ

നന്റെ മൃദുലഹൃദയത്തിൽ തങ്കമുദ്രകളിട്ടു. വീണ്ടും വീണ്ടും ആ നാടകം കാണാൻ ആ ബാലൻ ഓടിക്കൂടി. പല പ്രാവശ്യം ആ നാടകം കണ്ടിട്ടും ആ ബാലനു മതിയായില്ല. ആ ബാലന്റെ ഹൃദയവേദി നാടകവേദിയായിപരിണമിച്ചു. ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സത്യനിഷ്ഠ മോഹനപ്രകൃതിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. മോഹനൻ കൃതകൃത്യതപൂണ്ടു. ജനസാമാന്യം ഈ മോഹനപ്രകൃതിയെ പകർത്താൻ കൊതിക്കുമെങ്കിൽ—

ശ്രവണകഥാ സാരസ്യം

കഥാശ്രവണം മോഹനനു് ചേതസ്സമാകർഷകമായിത്തോന്നി. ശ്രവണകഥാശ്രവണം ആ ബാലനു് കണ്ണാനന്ദകരമായി ഭവിച്ചു. ശ്രവണകഥാ പാരായണവും ചിത്രദർശനവും ആ ബാലനെ ശോകാകുലനാക്കി. ശ്രവണൻ അന്ധരായ മുനിദമ്പതിമാരുടെ ഏകാവലംബമായിരുന്നു. ആ വൃദ്ധതാപസർ പിപാസാപീഡിതരായി. അനന്യശരണരായ അവരെ സംതൃപ്തരാക്കാൻ ശ്രവണൻ കുംഭധാരിയായി സരയൂനദിയിലെത്തി. കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കുവേ മൃഗയാലോലുപനായ ദശരഥൻ നാദഭേദി എന്ന സായകം പ്രയോഗിച്ചു. മത്തവാരണം ജലപാനം ചെയ്യുകയാണെന്നുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയായിരുന്നു ബാണപ്രയോഗത്തിനു കാരണം. മുനികുമാരന്റെ ദീനരോദനം ദശരഥനെ അങ്ങോട്ടു പായിച്ചു. ഹാ! കഷ്ടം! ആ ദയനീയ രംഗത്തിന്റെ ഹൃദയഭേദ്യത! ഒരു ക്രൗര്യം മുനികുമാരന്റെ വക്ഷസ്സുഭേദിച്ചിരുന്നു. മൃതപ്രായനായ ആ കുമാരനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ദശരഥൻ വൃദ്ധതാപസസന്നിധിയിലെത്തി ക്ഷമായാചനം ചെയ്തു. അവർ ഈ ദുരന്തകഥ ദുസ്സഹദുഃഖവിവശരായി ശ്രവിച്ചു. ഒടുവിൽ നിരാധാരരായ അവർ ദശരഥനെ ശപിച്ചിട്ടു് മുനികുമാരന്റെ ചിതയിൽ ചാടി ദേഹത്യാഗം ചെയ്തു. മോഹ

നന്റെ മനം ശ്രവണകഥയിൽ നിമഗ്നമായി. ആ ബാല ഹൃദയം ഭാവനാവേദിയിൽ അക്കഥ അഭിനയിച്ചു രസിച്ചു. മഹത്തരമായ ആശയതാരങ്ങളം ആ ഹൃദയ വിഹായസ്സിൽ മുന്നിത്തിളങ്ങി. ജനസാമാന്യം ഇത്തരം ചിന്താമധുരിമയിൽ മയങ്ങുമെങ്കിൽ—

ധാത്രീകഥകളിൽ പലതും മോഹനന് ആഹ്ലാദ മരുളി. പിശാചഭയമകറ്റുന്നതിന് ശ്രവണാമോച്ചാ രണമായിരുന്ന ആ ബാലൻ പ്രയോഗിച്ച സിദ്ധൗ ഷധം. ബാല്യത്തിൽതന്നെ ഈശ്വരസങ്കീർത്തനത്തിൽ മോഹനൻ കുതൂഹലചിത്തനായി. രാമായണപാരായണം മോഹനമാനസത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തിരകളി ളക്കി. മോഹനൻ ക്രമേണ ഈശ്വരഭക്തിയിലും ഗുരു ജനാനുസരണത്തിലും മുഴുകി വളർന്നുവന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

പ്രകൃതി വിദ്വേഷം

മോഹനദാസ് ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായി. പഠി ത്തത്തിൽ പ്രത്യേക ജാഗ്രത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പല സമ്മാ നങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം അർഹനായിത്തീർന്നു. ജീവിതം നിഷ്കളങ്കമാക്കിപ്പുലർത്താൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. ഗുരുജനങ്ങളുടെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമാകത്തക്ക വക്രബുദ്ധി അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്നില്ല. കുസൃതിയോ വികൃതിയോ കാട്ടി ദുഷ്കൃതിയായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഗുരുജന ഹൃദ യത്തെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബഹളമുണ്ടാക്കാൻ അവസരം നോക്കിയിരിക്കുന്ന പ്രകൃതി ആ സുകൃതിയിൽ ലേശം പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ

ക്ഷമാബലം പരീക്ഷിക്കുന്ന വികടബുദ്ധിയുടെ കണിക പോലും ആ നിഷ്കപടബുദ്ധിയിൽ കുണ്ടിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ സ്വഭാവവിശേഷം അദ്ദേഹത്തിൽ സവിശേഷം പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

മാംസഭോജനം

കൂട്ടുകൂടി നടക്കുക മോഹനന് അനിഷ്ടമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഒരു കൂട്ടുകാരൻ അദ്ദേഹത്തെ പാട്ടിലാക്കി. പല ദുർബോധനങ്ങളും നൽകി അവൻ അദ്ദേഹത്തെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു. സസ്യഭുക്കായിരുന്ന മോഹനനെ അവൻ മാംസഭുക്കായിപ്പകുത്തി. ബലിഷ്ഠകായരായ ആംഗ്ലേയരുടെ സുശക്തഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്നും ഭാരതമാതാവിനെ വിമോചിപ്പിക്കാൻ ആരോഗ്യസമ്പത്ത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് അവൻ വീരവാദം ചെയ്തു. മാംസഭക്ഷണം ശരീരപുഷ്ടിക്ക് അത്യുത്തമമാണെന്ന് അവൻ ഘോഷിച്ചു. അതുകേട്ട് ആംഗ്ലേയരെ അടിപ്പെടുത്താൻ അരോചകമായ മാംസഭോജനത്തിനുതന്നെ അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞു. പരാധീനത അദ്ദേഹത്തിന് അത്രമാത്രം വെറുപ്പുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ആദ്യമാദ്യം അനാസ്വാദ്യമായിത്തോന്നിയ മാംസഭക്ഷണം ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിനു ഹൃദ്യമായി ഭവിച്ചു. മോഹനൻ കുറേദിവസം മിത്രസമേതം മാംസംഭുജിച്ചുമദിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്രമേണ അസ്വസ്ഥചിത്തനായി.

പശ്ചാത്താപ ബാഷ്പാകുലത

മോഹനൻ സ്വപ്നത്തിൽ അജകോലാഹലം ദർശിച്ചു. കക്ഷിയിൽ അജരോദനം മുഴങ്ങുന്നതായിത്തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിനു മനഃശല്യം അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം അത്താഴവേള പലതും സ്മരിച്ചു. പലപ്പോഴും അ

ത്താഴം അവിഹിതമായിത്തോന്നിയ കാരണം മറച്ചു വച്ചസംഗതി ഓർത്തു. വക്രഗതി അവലംബിച്ചു് ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ മാതാവിനെ കബളിപ്പിച്ചകാര്യം ചിന്തിച്ചു. കുലാചാരം ധ്വംസിച്ചു് മാംസം ഭുജിച്ചതു നിനച്ചു. ആ കപ്പാടെ അദ്ദേഹത്തിനു ചിത്തശല്യം ക്രൂരിക്രൂടിവന്നു. അന്തരാത്മാവിന്റെ അനുശാസനം അദ്ദേഹത്തിനു് അസഹ്യമായി. പാപാവബോധം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പശ്ചാത്താപവിവശനായി. പാപനിവേദനത്തിനു തുനിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പിതൃസമീപം അണഞ്ഞു. കണ്ണീരിൽ കുളിച്ച ഒരു കത്തും കൈക്കലുണ്ടു്. പ്രിയപുത്രൻ കണ്ണീരണിഞ്ഞ വദനബിംബമയത്തി. അക്കാഴ്ച രോഗശയ്യാവലംബിയായ പിതാവിന്റെ ഉള്ളാനു ചലിപ്പിച്ചു. പാപസങ്കീർത്തനലേഖം പിതാവിനെ അമ്പരപ്പിച്ചു. അനന്തരം പുത്രന്റെ ക്ഷമായാചനരംഗമായി. ശോകസങ്കുലമായ ആ രംഗം പിതൃഹൃദയത്തെ അനുകമ്പാകുലമാക്കി. പിതാവു് ഹർഷാശ്രുപൊഴിച്ചു് പുത്രനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മോഹനനു് ചിത്തഭാരമകന്നു. മനശ്ശാന്തിജനിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 3

ആംഗലഭ്രവാസം

പരിഷ്കാരവിഭ്രാന്തി

മോഹനദാസ് ഗാന്ധി നിയമപഠനത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകാൻ ആശിച്ചു. പരിതസ്ഥിതി വിപരീതയം ആ ഉദ്യമം നിരോധിച്ചു. സാമ്പത്തിക വിവശതയുടെ വശത്തും വിരഹക്ലേശം മറുവശത്തും തൂറിച്ചുനോക്കി.

കലാചാരനിഷ്ഠയും സന്മാർഗ്ഗജീവിതനിഷ്ഠയും ചന്ദ്രഹാസമിളക്കി. ഈ ഉർഘടസന്ധിയിൽ മഹിളാമദ്യമാംസസ്പർശം ലേശംപോലും ഏശാതെ ആംഗലഭ്രവാസം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മോഹനൻ ശപഥം ചെയ്തു. ക്രമേണ പ്രാതിക്ലൃനീരദനിര നീങ്ങി. അന്തരീക്ഷം തെളിഞ്ഞു. മോഹനമുഖേന്ദു ധവളകോമളമായി. പ്രത്യാശാരശ്മികൾ പുഞ്ചിരിപ്പൂനിലാവുപരത്തി. ബന്ധുജനമാനസകുമുദം ഉല്ലസിച്ചു. മോഹനചന്ദ്രൻ പ്രതീചിയിലേക്കു നീങ്ങിത്തുടങ്ങി.

മോഹനന്റെ ആംഗലഭ്രവാസം പ്രലോഭനപൂർണ്ണമായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരസൂര്യന്റെ സമുജ്ജ്വലപ്രഭ അവിടെ എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മോഹനനെ ശപഥപഥത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ പശ്ചിമദിങ്നതാംഗി ശൃംഗാരഭാവമുൾക്കൊണ്ടു വിലാസഭാവഭംഗികൾ ഓരോന്നായി പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. പരിഷ്കൃതവേഷഭ്രഷാദ്യലങ്കാരങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ച് മോഹനൻ ഉല്ലസിച്ചു. അദ്ദേഹം ആടിയും പാടിയും മോടികൂട്ടി. സഭ്യവട്ടങ്ങളും പാട്ടകച്ചേരിയും അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിച്ചു. നാഗരികാംഗനാരസികനാകാൻ അരസികക്കുട്ടൻ കൊതിച്ചു. വിലാസിനിമാരുടെ ഭ്രൂവിലാസലാസ്യത്തിൽ ആ യുവകോമളന്റെ മനംമയങ്ങി. എന്നാൽ മഹിളാമദ്യമാംസത്രയവർജ്ജനത്തിൽ കൃതപ്രതിജ്ഞനായ ആ മഹാശയന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി ഈശ്വരകൃപാമൃതഭാജനമായി ഭാസിക്കയാൽ പ്രലോഭനമോഹിനി വിരസഭാവത്തിൽ തിരോഭവിച്ചു.

ബാരിസ്റ്റർ ബിരുദപ്രാപ്തി

ഐഹിക സുഖഭോഗങ്ങളുടെ ക്ഷണപ്രഭാചാഞ്ചല്യബോധം മോഹനന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ തേജോമേഘ

സമാനം ഒളിവീശി. ധർമ്മവിലോപനചിന്ത ഹൃദയത്തെ മഥിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പണം ദുർവ്യയം ചെയ്ത് മദിച്ചതിൽ ഖേദിച്ചു. നിയമപഠനത്തിനായുള്ള മൂന്നുവത്സരത്തിൽ പകുതിയിലധികം കാലവും നിഷ്ക്രിയോജനമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു കണ്ഠിതപ്പെട്ടു. ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷാ വിജയം ക്ലേശാതെ ഭാരതത്തിലേക്കു മടങ്ങിയാലുണ്ടാകാവുന്ന അമംഗളസംഭവത്തിന്റെ സ്മരണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കരിനിഴൽ കാട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തരംഗം അന്തരാത്മാവിന്റെ പ്രശ്നാവലിക്ക് സമാധാനം പറയാൻ പോംവഴി കാണാതെ കുഴങ്ങി. അവസാനമായി അദ്ദേഹം പഠനപദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്ത് ധർമ്മനിർവഹണത്തിൽ ബദ്ധപരികരനായി. പരിമിതകാലപരിധിക്കുള്ളിൽ നിയമപഠനം പൂർത്തിയാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷക്കു ചേർന്നു. വിജയശ്രീമാല്യം അണിഞ്ഞു. അദ്ധ്യയനകാലദൈർഘ്യമല്ല അദ്ധ്യയനനിഷ്ഠയാണ് വിജയപ്രാപ്തിക്കു നിദാനമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഗിരിപ്രബോധനോത്തേജനം

മോഹനദാസ് ഗാന്ധി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിവസിച്ചിരുന്നകാലത്തായിരുന്നു മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ദത്താവധാനനായത്. അദ്ദേഹം ഭഗവൽഗീതയുടെ മഹിമാതിരേകം ആംഗലഭാഷയിലൂടെ ഗ്രഹിച്ചു. കാമക്രോധാദിവികാരകലുഷിതമായ ചിത്തവൃത്തിയാണു നാശക്രമത്തിലേക്കുള്ള വഴി ഒരുക്കുന്നതെന്നുള്ള ഗീതാതത്ത്വത്തിന്റെ മധുരിമ അദ്ദേഹം ആസ്വദിച്ചു. വിവിധമത വിഷയകമായ പരിജ്ഞാനവും തത്ത്വബോധവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ക്രിസ്തുമത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പുതിയ നിയമമായി

ആ അദ്ദേഹത്തെ സവിശേഷം ആകർഷിച്ചത്. ആ ലോചനാമൃതമായ ഗിരിപ്രബോധനഗീത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിച്ചു. അമൃതരസനിഷ്യന്ദിയായ ആ തത്വസംഹിതയുടെ അനഘവും അനർഘവുമായ സ്ഥായീഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനം നിലീനമായി. ആ സഹൃദയൻ ആസ്വദിച്ച ഗിരിപ്രബോധന ജീവൽസാഹിത്യം അനുവാചകരായ രസികജനങ്ങൾക്ക് അനായാസാദ്യമാകുകയില്ലല്ലോ. ആ ജീവസഞ്ജീവനി നിഗമത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യരൂപം അധോലിഖിതമായിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 4

ഗിരിപ്രബോധനം

അന്തരാത്മാവിൽ നിസ്സ്വത പുലർത്തുന്നവർ അനുഗൃഹീതർ, സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യം അവരുടേതത്രേ. ശാന്തമാനസർ അനുഗൃഹീതർ, അവർ ഭൂസ്വത്തു സ്വായത്തമാക്കും. നീതിപരിപാലനാർത്ഥം ക്ഷുൽപിപാസാപീഡനം സഹിക്കുന്നവർ അനുഗൃഹീതർ, അവർ സംതൃപ്തിഅടയും. കരുണാശീതളസ്വാന്തർ അനുഗൃഹീതർ, അവർക്ക് കരുണലഭിക്കും. ഹൃദയവിശുദ്ധിയുള്ളവർ അനുഗൃഹീതർ, അവർക്ക് ഈശ്വരസാക്ഷാൽകാരമുണ്ടാകും. നീതിക്കുവേണ്ടി പീഡനം അനുഭവിക്കുന്നവർ അനുഗൃഹീതർ, അവർ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തരാകും. നിങ്ങൾ എന്നെപ്രതി അന്യായമായി അധിക്ഷിപ്തരും പീഡിതരും അപവാദഗ്രസ്തരും ആയിത്തീരുമ്പോൾ അനുഗൃഹീതരത്രെ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്തുഷ്ടചിത്തരാകുവിൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനം നിസ്സീമമായിരിക്കും.

നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ ലവണമാകുന്നു. ലവണസാരം പൊയ് പോയാൽ അതു കളയാനല്ലാതെ ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ല. നിങ്ങൾ ലോകദീപികയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സൽകൃത്യങ്ങളാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു് സംകീർത്തനമാകാൻ നിങ്ങളുടെ ദീപം മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.

ഘാതകൻ ശിക്ഷാവിധിക്കു വിധേയനാണു്. സഹോദരനെ ദ്വേഷിക്കുകയോ പരിഹസിക്കുകയോ ദോഷനെന്നു വിളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ ശിക്ഷാർഹനാകും. നിങ്ങൾ ബലീപീഠത്തിൽ കാഴ്ചഅർപ്പിക്കാൻ അണയുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനു് നിങ്ങളോടു് വൈരസ്യമുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സ്മരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ ആ കാഴ്ചദ്രവ്യം അവിടെ വച്ചിട്ടു് നിങ്ങളുടെ സഹോദരനോടു രഞ്ജിച്ചതിനുശേഷം കാഴ്ച അർപ്പിക്കുവിൻ.

കാമാവേശത്തോടുകൂടി ഒരു സ്ത്രീയെ വീക്ഷിക്കുന്നവൻ മനസാ അവളുമായി വ്യഭിചരിക്കുന്നു. പരിത്യക്തയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നവനും അവളുമായി വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.

വലതു ചെകിട്ടിൽ അടിക്കുന്നവനു് ഇടത്തേതുകൂടി കാണിച്ചുകൊടുക്കുവിൻ. അവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു് നൽകുവിൻ. അവരിൽനിന്നു് നിങ്ങൾ മുഖംതിരിച്ചു കളയായ്വിൻ. നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നവർക്കു നന്മചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കയും അപവദിക്കയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.

അന്യരുടെ സ്തുതികൊതിച്ച് ജയഭേരിമുഴക്കിക്കൊണ്ടു ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുമുള്ള പ്രതിഫലം കുറഞ്ഞുപോകും. രഹസ്യമായി ചെയ്യുന്ന സൽക്രിയകൾക്ക് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു് രഹസ്യമായിത്തന്നെ നിരവധി സമ്മാനം നൽകി നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കും. നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈ ചെയ്യുന്ന സംഭാവന ഇടതുകൈ അറിയാതിരിക്കട്ടെ. അന്യദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമാകാൻ അഭിലഷിച്ചു് കപടഭക്തന്മാരെപോലെ നിങ്ങളും പരസ്യമായി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമെന്നു ധരിക്കുവിൻ.

നിങ്ങളും അന്യരുടെ അപരാധം ക്ഷമിക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അപരാധം ദൈവവും ക്ഷമിക്കും. നിങ്ങളും അന്യാപരാധം ക്ഷമിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ദൈവവും ക്ഷമിക്കുകയില്ല.

നിങ്ങളും വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോളും കപടഭക്തന്മാരെപ്പോലെ ഭാവപ്പകച്ചുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ വ്രതാനുഷ്ഠാനം അന്യരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. നേരേമറിച്ചു് മുഖക്ഷാളനാദികഴിച്ചു് ഭാവഭേദംകൂടാതെ രഹസ്യമായി വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ രഹസ്യമായി വീക്ഷിക്കുന്ന പരമപിതാവു് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം നൽകും.

നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഇഹത്തിൽ സംഭരിച്ചു വക്കരുതു്. ഐഹികമായ നേട്ടമാണു നിങ്ങൾക്കുള്ളതെങ്കിൽ ക്ഷുദ്രജന്തുക്കളും മോഷ്ടാക്കളും അതു് അപഹരിച്ചുകളയും. അതിനാൽ ധനാപഹരണം നടക്കാത്ത പരത്തിൽ സ്വരൂപിച്ചുവക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഭദ്രമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപസ്ഥാനത്തായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും.

നിങ്ങളുടെ അക്ഷിവീക്ഷണശുദ്ധിയുള്ളതാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശമാനമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതു് മലിനമാണെങ്കിൽ ഗാത്രമാസകലം കളങ്കപങ്കിലമാകും. നിങ്ങളുടെ ഗാത്രദീപം നേത്രമത്രേ.

ദൈവത്തെയും ധനത്തെയും ഒന്നിച്ചു സേവിക്കാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ധനത്തെ ദ്വേഷിക്കുകയും ധനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ ദ്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടു് യജമാനന്മാരെ ഒന്നിച്ചു സേവിക്കുക ഒരുവനും ശക്യമല്ല.

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആകാംക്ഷാഭരിതരാകരുതു്. എന്തു കഴിക്കുമെന്നും എന്തു ധരിക്കുമെന്നും ചിന്തിച്ചു് നിങ്ങൾക്കു് ഉൽക്കണ്ഠ വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ആഹാരത്തെക്കാളും ശരീരം വസ്ത്രത്തെക്കാളും മികച്ചതല്ലേ? ആകാശചാരികളായ പക്ഷികളെ വീക്ഷിക്കുവിൻ. അവ വിതയ്ക്കുകയോ കൊയ്യുകയോ വിളവു സംഭരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവയെ പരമപിതാവു പരിപാലിക്കുന്നെങ്കിൽ അവയെക്കാൾ വിശിഷ്ടസൃഷ്ടികളായ നിങ്ങളെ ദൈവം എത്ര മെച്ചമായി പുലർത്തും! നിങ്ങൾക്കു് ആഹാരവും വസ്ത്രവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു് അറിയാം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആദ്യമായി ദൈവസാമ്രാജ്യത്തെയും ദൈവനീതിയെയും അന്വേഷിപ്പിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അവിടുന്നു നൽകും.

നിങ്ങളുടെ അളവിനും വിധിക്കും തക്കവിധം നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കും. നിങ്ങളുടെ കണ്ണിലുള്ള വലിയ കരട് കണ്ടുപിടിച്ചു് എടുത്തുകളയാതെ നിങ്ങളുടെ

സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ ചെറിയ കരട് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ കാണാൻ കഴിയും? കാപട്യം കാട്ടുന്നവരേ, നിങ്ങൾ ആദ്യമായി നിങ്ങളുടെ കണ്ണിലെ കരട് എടുത്തു കളയുവിൻ, തദനന്തരം മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് എടുക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കൂ.

വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ പട്ടിക്കോ പന്നിക്കോ ഇട്ടു കൊടുക്കരുത്. അഥവാ നിങ്ങൾ അങ്ങനെചെയ്താൽ അവ ആ സാധനങ്ങൾ ചവിട്ടിമെറിച്ചു കളഞ്ഞിട്ട് നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ പാഞ്ഞടുക്കും.

ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുലഭിക്കും. അന്വേഷിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിക്കാം. മുട്ടിയാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറന്നുതരും. നിങ്ങളോടു നിങ്ങളുടെപുത്രൻ അപ്പം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവന് നിങ്ങൾ കല്ലുപെറുക്കിക്കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മത്സ്യമാണു യാചിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവനു ഒരു സർപ്പം പിടിച്ചുകൊടുക്കുമോ? നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് നല്ല പദാർത്ഥങ്ങൾ നൽകാൻ കേവലം ദുഷ്കരായ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ അർത്ഥികൾക്ക് സംപ്രീതനായ പരമപിതാവ് എത്ര അധികം നന്മ നൽകാതിരിക്കുകയില്ല.

അന്യർ നിങ്ങളോട് എങ്ങനെ വർത്തിക്കാൻ നിങ്ങൾ അഭിലഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നിങ്ങൾ അന്യരോടും വർത്തിക്കുവിൻ. ഇതുതന്നെയാണ് നിയമവും പ്രവാചകന്മാരും അനുശാസിക്കുന്നത്.

നാശഗർത്തത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നതും ജീവനുകുതിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഇടുങ്ങിയതുമാണ്. ഈ ഇടുങ്ങിയ വഴി കണ്ടുപിടിക്കുന്നവർ തുലോം ചുരുക്കമത്രെ.

നല്ല മരം ചീത്തഫലങ്ങളും ചീത്തമരം നല്ല ഫല
ങ്ങളും നൽകുകയില്ല. വൃക്ഷത്തെ അറിയേണ്ടതു് ഫലം
കൊണ്ടു തന്നെയാണു്. സൽഫലം നൽകാത്ത സവ്
വൃക്ഷവും അഗ്നിക്കു് ഇരയാകും.

നാഥാ, നാഥാ, എന്നു വിളിക്കുന്നവരാരും സ്വർഗ്ഗ
പ്രാപ്തിക്കു് അർഹരല്ല. എന്നാൽ പരമപിതാവിന്റെ
ഹിതം അനുവർത്തിക്കുന്നവർ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തരാകും.

എന്റെ ഈ സൂക്തി ശ്രവിച്ചു് തദനുസരണം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ പാറയിൽ പാപ്പിടം പണിചെയ്ത
സുബുദ്ധിക്കു് സദൃശരാണു്. കാറും മഴയും വെള്ളപ്പൊ
ക്കവും ഉണ്ടായിട്ടും ആ ഗൃഹത്തിനു യാതൊരു ഹാനിയും
നേരിട്ടില്ല. നേരേമറിച്ചു് എന്റെ വായ്മൊഴികേട്ടു്
തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാത്തവർ മണലിൽ ഭവനം
നിർമ്മിച്ച ഭോഷനു തുല്യരാണു്. കാറും മഴയും വെള്ള
പ്പൊക്കവും ഉണ്ടായപ്പോൾ ആ വീടു് തകർന്നുപോയി.

ജീവസഞ്ജീവനിയായ ഈ പ്രബോധനാമൃതം
ആവോളം ആസ്വദിച്ചു് ശ്രോതാക്കൾ അകമാനം
ആശ്ചര്യാനന്ദപുളകിതഗാത്രരായി നിന്നുപോയി.

അദ്ധ്യായം 5

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ രംഗം

ഭാരതീയാവശത

മോഹനദാസ് ഗാന്ധി ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ബാരിസ്റ്റർ ബിരുദംനേടി ഭാരതത്തിലേക്കു മടങ്ങി. ബാംബെയിലും രാജക്കോട്ടയിലും അഭിഭാഷകതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ സ്പൃഹണീയമായ യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അഭിഭാഷകതന്ത്രജ്ഞർക്ക് കൗശലവും നയചാതുര്യവും.ക്രൂടിയേ തീരൂ. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുതിയ ബാരിസ്റ്റർക്ക് ഈ വിദ്യകളൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല പവിത്രാശയനായ അദ്ദേഹം ലുബ്ധമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അണുപോലും വ്യതിചലിച്ച് അനശ്വരമായ ആത്മാവിനെ നാശഗർത്തത്തിൽ ചാടിക്കാൻ ആശിച്ചില്ല. ഹൃദയസംശുദ്ധി പുലർത്താൻ അഭിലഷിക്കുന്നവർ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അത്ര ശോഭിക്കാറില്ല.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ രംഗം ഗാന്ധിയെ ആകഷ്ചിച്ചു. അവിടെ ഒരു മുസ്ലീംസേട്ടിന്റെ കേസുനടത്താൻ അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ആ അവസരം ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭാരതീയരുടെ അവശതാഗ്രഹണത്തിനു സഹായകമായി ഭവിച്ചു. അവിടത്തെ ഭാരതീയർ പാശ്ചാത്യരുടെ അവഹേളനത്തിനു സദാ പാത്രമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തീവണ്ടിയിൽ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സിൽ യാത്രചെയ്യാൻ ഭാരതീയനു അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ഭാരതീയർപോലും വെള്ളക്കാരുടെ കൊള്ളരുതായ്മ കണ്ടും കേട്ടും അനുഭവിച്ചും മടുത്തു. വെള്ളക്കാർ

അവിടത്തെ പരമാധികാരികളായിരുന്നു. അവരോട് ഒരു കാര്യത്തിനും ഭാരതീയന് ചോദ്യംചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാരതീയരോട് കേവലം അടിമകളോടെന്നപോലെയായിരുന്നു അവർ പെരുമാറിയിരുന്നത്. ഭാരതീയരെ എല്ലാം അഭേദമായി ക്രൂരിയെന്നു അഭിസംബോധനം ചെയ്തിരുന്നു. ക്രൂരിബാരിസ്റ്ററായിട്ടായിരുന്ന ഗാന്ധിയെപ്പോലും അവർ പരിഗണിച്ചത്. ഭാരതീയന് പൗരാവകാശം വിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ അവിടെ അനിവാര്യമെന്നോണം തുടരുകയായിരുന്നു.

ഇത്തരുണത്തിലാണ് ഗാന്ധിക്ക് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വാസം ചെയ്യേണ്ടിവന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു അവിടെവച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പീഡനങ്ങൾ അപരിമേയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പലതവണ അധിക്ഷിപ്തനായി ഗളഹസ്തം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂലധനമായ ഗണ്ധതലം ഒരു മുഷ്കരന്റെ താഡനമേറ്റു ഞെരിഞ്ഞു. പല്ലുപോലും ഉതിർന്നുപോയി. മുഖം രക്തപങ്കിലമായി. അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചു. ഈ സഹനശക്തി ഗാന്ധിയെ ഗാന്ധിജിയാക്കിപ്പകർത്തി. ബാരിസ്റ്റർ ബി രുദധാരിയുടെ കഥ ഇത്ര ദാരുണമായിരുന്നെങ്കിൽ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥ എത്ര ഭീകരമായിരിക്കും!

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻഭാരതീയർ പൗരാവകാശമോ വോട്ടവകാശമോ വശപ്പെടാതെ വിവശരായി. തലവരിയുടെ ഭാരം അവരെ ഞെരിച്ചു. സ്വതന്ത്രസഞ്ചാരവ്യാപാരങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. ഭ്രൂസമ്പാദനസ്ഥാനപരിധികൾ കുറച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാരതീയനിയന്ത്രണം

നിരുപാധികമായി. ഭാരതീയർ അക്ഷമരും അനുകാംക്ഷാഭരിതരുമായിത്തീർന്നു.

അവശതാപരിഹാരശ്രമം.

ഗാന്ധിജി ഭാരതീയജനസാമാന്യത്തിന്റെ ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ അനുകമ്പാകുലനായി. അദ്ദേഹം അവരെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കാൻ സർവാത്മനാ യത്നിച്ചു. അവിടവിടെ സമ്മേളനങ്ങളും വിളിച്ചുകൂട്ടി. സുസംഘടിതമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അനുപേക്ഷണീയത പ്രത്യക്ഷമാക്കി. ഭാരതീയരാസകലം ഉണർന്ന് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഘോരവിപത്തു് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. തൽഫലമായി സമാജങ്ങളും കൂടി. സംഘടനകളും പ്രബലമായി. കാൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാപിതമായി. നിവേദനങ്ങളും സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. ഭാരതീയരുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധത ഫലസിദ്ധിയിലേക്കു് ഉയർന്നു.

സേട്ടിന്റെ കേസ്സു പറഞ്ഞൊതുക്കാൻ ഗാന്ധിജി പണിപ്പെട്ടു. പ്രതിയോഗിയെ വശപ്പെടുത്തുകയിപ്രസാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തപ്രകൃതിയും പ്രതിഭാവിലാസവും ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിക്കു് മാർഗ്ഗം തെളിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ നിസ്സ്വാർത്ഥമായ മനോഭാവത്തിന്റെ ചാതുര്യവും മാധുര്യവും അനുഭവേദ്യമായപ്പോൾ എതിർകക്ഷി ആ സാത്വികസമ്രാട്ടിന്റെ കൊടിക്കീഴമർന്നു.

ഗാന്ധിജിയിൽ ഒരുത്തമനേതാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളും ദർശിച്ച ജനസഞ്ചയം അദ്ദേഹത്തെ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചു് അവിടെത്തന്നെ ജീവിതം തുടരണമെന്നു് അ

വർ ഐകകണ്ഠ്യേന അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു. ദീനബന്ധുവായ അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന അനാദരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അങ്ങനെ ദീനജനസേവനത്തിൽ അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായി.

ഗാന്ധിജി ഒന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിട്ട് ആഫ്രീക്കൻ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം നേടാൻ വീണ്ടും കുടുംബസമേതം ആഫ്രിക്കയിലെത്തി വാസം തുടർന്നു. ഹൃദയസാരള്യവും എളിമയും ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മതേജഃസമൃദ്ധിനു അടിസ്ഥാനമിട്ടു. നിഷ്കാമകർമ്മം അദ്ദേഹത്തെ കർമ്മസിദ്ധപദത്തിലേക്കു ഉയർത്തി. ഏകഭാവനയും നിസ്സ്വാർത്ഥതയും അദ്ദേഹത്തെ ജ്ഞാനസിദ്ധപദപ്രാപ്തനാക്കി.

ബൂവർയുദ്ധം ആഫ്രിക്കാനിവാസികളെ അമ്പരപ്പിച്ചു. തടവുസമരത്തിലായിരുന്ന മഹാത്മജിയുടെ ദീനാനുകമ്പ പ്രകടമായിവിച്ചുതു്. ബൂവർസമരത്തിൽ മുറിവേറ്റുവീഴുന്ന ഭടന്മാരെ പരിചരിക്കുന്നതിനു് മഹാത്മജി സ്വമേധയാ സന്നദ്ധയോദ്ധൃസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായിത്തീർന്നു. സ്വമനസാ ആത്മാർത്ഥമായി സ്വധർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഔത്സുക്യം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. ആത്ത്രാണനത്തിൽ മഹാത്മജി പ്രദർശിപ്പിച്ച അതിരുണ്ണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിനു മകുടം ചാർത്തി.

ഒരിക്കൽ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി യാചകനായി മഹാത്മജിയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തി. ആ രോഗിയുടെ ദാരുണമായ സ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാനുഭൂതിയെ ഉജ്ജീവിപ്പിച്ചു. ഭിക്ഷാടനത്തിനുചെന്ന ആ മഹാരോഗഗ്രസ്തനെ കൂടെവിടുവസം അദ്ദേഹം സ്വഭവനത്തിൽ താമസി

പ്പിച്ചു. കുഷ്ഠരോഗിയുടെ വ്രണം തേച്ചുകഴുകികെട്ടുന്നതിനുപോലും അദ്ദേഹം വൈമുഖ്യം കാട്ടിയില്ല. ദീനസേവനം അദ്ദേഹം സ്വധർമ്മമായി കരുതി. പ്രതിഫലേച്ഛകൂടാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനരക്ഷണം ഉൽകൃഷ്ടമായ സൽഗുണത്തിന്റെ ശാശ്വതസ്മാരകമായി വിലസി.

സഹധർമ്മിണീഭാവപ്രകടനം

മഹാത്മജിയുടെ മഹത്തായ ആദർശങ്ങളെ സമ്യക്കായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മദാരങ്ങൾക്ക് കുറേക്കാലം വേണ്ടിവന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തോടു പോരാടേണ്ടതായിവന്നു. ഉൽപതിഷ്ണുവായ ഒരു മഹാശയന്റെ ധർമ്മപ്രവണത മഹാത്മജി പ്രത്യക്ഷമാക്കിയപ്പോൾ യാഥാസ്ഥിതികയായ സഹധർമ്മിണിക്ക് അതു അസഹനീയമായിത്തോന്നി. ധർമ്മപത്നിയായ കസ്തൂർബായാകട്ടെ പ്രാണനാഥന്റെ ദീനസേവനസമുഖ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചത് ചിത്തഭ്രമമായിട്ടാണ്. കുറേക്കാലം പ്രാണേശ്വരിയുടെ പ്രീണനത്തിനു പാത്രമാകാതെ മഹാത്മജി വെമ്പലോടുകൂടി ജീവധാരണംചെയ്തു. മഹാത്മജിക്കു പാരിതോഷികമായും മറ്റും ലഭിച്ച സുവർണ്ണമാല്യാദിഭ്രഷണങ്ങൾ അണിയുവാൻ കസ്തൂർബാ കൊതിച്ചു. എന്നാൽ മഹാത്മജിയുടെ അനാഡംബരപ്രകൃതി അതിനു പ്രതിബന്ധമായി നിന്നു. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീസഹജമായ ആഡംബരഭ്രമം കസ്തൂർബാ കാട്ടിയിട്ടും മഹാത്മജി ശാന്തിമുദ്രഞ്ഞിക്കാതെ ആ ദുശ്ശീലത്തിന്റെ അനാശാസ്യത വെളിപ്പെടുത്തി കുലീനയായ സ്വപ്രേയസിയെ ക്രമേണ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി.

സ്വഗൃഹത്തിൽ ദീനരും അവശരുമായ അന്യജനങ്ങളെ പാർപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കസ്തൂർബാ ബദ്ധവിരുദ്ധഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ദീനബന്ധുവായ മഹാത്മജിക്ക് അതു വൈരസ്യമുളവാക്കി. ഈ വിഭിന്നാഭിമതം കശപിശക്കും പരസ്പരമാത്സര്യത്തിനും നിദാനമായെങ്കിലും കാലക്രമേണ കസ്തൂർബാ സ്വാപരാധം ഗ്രഹിച്ച് ഭർത്തൃഹിതാനുവർത്തനത്തിൽ ഉത്സുകയായി. ഇപ്രകാരമുണ്ടായ പരസ്പരഭിന്നഭാവപ്രകടനം വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ആസ്പദമായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം ദമ്പതീസ്നേഹവിശ്വാസങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം ഉൽക്കർഷം പ്രാപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 6

പൊതുക്കാര്യ തുല്പര

മഹാത്മജി ഇൻഡ്യൻ ഒപ്പീനിയൻ എന്ന പത്രം മുഖേന ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ഭാരതീയരുടെ ഭാവി രോഗനിവാരണം ഗീർവാണപ്രയത്നം ചെയ്തു. പത്രം നടത്തുന്നതിനു കാര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. സംഖ്യ എത്രയായിരുന്നാലും മാനസോല്ലാസത്തോടുകൂടി നൽകി അദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തനം വിജയകരമാക്കിത്തീർത്തു. ഭാരതീയരുടെ രാഷ്ട്രീയാവശ്യ പരിഹരിക്കുന്നതിന് എത്ര എത്ര ലേഖനങ്ങളാണ് ആ സാധുജനസംരക്ഷകന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നും നിർഗ്ഗമിച്ചിട്ടുള്ളത്! ഉത്തമമായ ആദർശം പുരസ്കരിച്ച് സധൈര്യം എന്തും എഴുതുന്നതിനുള്ള കഴിവ് ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായിത്തന്നെ ആ മഹാനുഭാവനിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥം ജീവത്യാഗം

ചെയ്യാൻപോലും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. മഹാത്മജിയുടെ പൊതുക്കായ്പ്രസക്തിഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യനാടകത്തിന്റെ നാന്ദിയായി കലാശിച്ചു.

സത്യാന്വേഷണതീക്ഷ്ണത

മഹാത്മജി സത്യാന്വേഷകനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ പല സ്നേഹിതന്മാരുമായി മതവിഷയകമായ പല തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും വാദപ്രതിവാദം നടത്തി. സത്യാന്വേഷണവിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായി. ക്രിസ്തൃൻ മിഷ്യനറിമാരുമായി പരിചയപ്പെട്ട് ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങളും ഗ്രഹിസ്ഥമാക്കി. ബുദ്ധമതത്തിലെയും മഹമ്മദുമതത്തിലെയും മൗലികതത്വങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി. രാജയോഗം, യോഗസൂത്രങ്ങളും, ഭഗവൽഗീത എന്നീ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റിയും സമഗ്രമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചു. ടോൾസ്റ്റായിയുടെ 'സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിങ്ങളിൽതന്നെ' എന്ന കൃതി മഹാത്മജിയെ അത്യന്താകർഷിച്ചു. റസ്കിന്റെ 'Unto This Last' എന്ന കൃതിയും അദ്ദേഹം അത്യുത്സുകതയോടുകൂടി പഠിച്ചു. ഇങ്ങനെ മഹാത്മജിക്കു ലഭിച്ച വിവിധമതപരിജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യാന്വേഷണബുദ്ധിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. സ്വജീവിതം സത്യഗവേഷണസങ്കേതമായി അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടു.

സത്യഗ്രഹോദയം

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭാരതീയരുടെ രാഷ്ട്രീയാവശത പരിഹരിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം സാഫല്യദശയിൽ എത്തിയില്ല. അവിടത്തെ ഭരണകൂടം നിശിതമായ നിയമാവലി പ്രയോഗിച്ച് ഭാരതീയരെ നിഷ്കരുണം പീഡി

പ്പിച്ചു. നേറ്റാലിലെ ഇൻഡ്യാക്കാരെല്ലാം സക്കാർ പത്രികയിൽ വിരൽമുദ്രചതിച്ചു് പേരു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവക്കു് നാട്ട കടത്തലായിരുന്നു ശിക്ഷ. ഏതൊരു പൊലീസുകാരനും എപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും ആരും അംഗുലീമുദ്രപ്പെത്തി കയും പേട്ടോയും കാണിച്ചേ മതിയാകൂ. അല്ലാത്ത പക്ഷം എന്തും ചെയ്യാൻ പൊലീസുകാരനു് അധികൃതാനുമതി ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ നിയമത്തിന്റെ കാഠിന്യം അനുഭവസ്ഥർ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു. ഭാരതീയരാക മാനം പ്രക്ഷുബ്ധരായി. നാട്ടുവിട്ടുപോകുന്നതിനുപോലും ആളകലം ഒരുങ്ങി. പ്രതികാരപരമ്പരയ്ക്കുതോട്ടുകൂടി എന്തുസാഹസത്തിനും ചിലർ തുനിഞ്ഞു. എന്നാൽ മഹാത്മജിമാത്രം അക്ഷോഭ്യനായി നിലകൊണ്ടു. ഒരു മഹായോഗംകൂടി. വിഷമപ്രശ്നം ചിന്താവിഷയമായി. ഉദ്വേഗവശഗരായ ജനങ്ങളെ വൈരനിര്യാതന ദുഷ്കൃതിക്കു് ഒരുങ്ങി. എന്നാൽ മഹാത്മജിക്കുമാത്രമേ അതിനു് കുറുപശാന്തി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അഹിംസാതത്വം ആവിഷ്കരിച്ചു. അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ ഔചിത്യം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. സഹനസമരത്തിന്റെ നിസ്സീമശക്തി വിശദമാക്കി. സത്യാഗ്രഹപരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്തു. സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു് സത്യസംസ്ഥാപനാർത്ഥം അക്രമരഹിതമായി തുടരുന്ന സഹനമാണു് സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ മൗലികതത്വം. ഈ തത്വം അധികരിച്ചു് വ്യവസ്ഥാപിതനിയമാനുസാരം മഹാത്മജിതന്നെ ആദ്യമായി സത്യപ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇദംപ്രഥമമായി സത്യാഗ്രഹസമരം രംഗപ്രവേശംചെയ്തു

സത്യഗ്രഹികൾ നേറാൽ നിയമാവലി ധിക്കരിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് ശിക്ഷാനടപടി തുടങ്ങി. പീഡനം തുടർന്നു. ജയിലുകൾ നിറഞ്ഞു. സന്നദ്ധഭടസംഘം പരിപുഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭരണക്രമത്തിൻറെ ഉൽക്കടാടോപത്തിനു വാട്ടംതട്ടി. മന്ത്രിയായ സ്മട്ട്സിൻറെ മട്ടുമാറി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ സന്ദേശകർ ഗാന്ധിജിയെ സന്ദർശിച്ചു. ഒത്തുതീർപ്പിനു അവർ മുതിർന്നു. ഭാരതീയാവശത തക്കവിധം പരിഹൃതമായില്ല. വീണ്ടും സത്യഗ്രഹസമരം ഉഗ്രമായി. ലോകം ഭരണക്രമത്തെ പഴിച്ചു. ലോകത്തിനു ഭരണക്രമത്തോടുള്ള അവജ്ഞ ക്രമാതീതമായി വന്നു; സത്യഗ്രഹത്തോടുള്ള മമത വർദ്ധിച്ചു. ജനറൽ സ്മട്ട്സിൻറെ പ്രതാപം മങ്ങി. സത്യഗ്രഹസമരശക്തി പൊങ്ങി. കാർമുകിൽ ഭംഗിയിൽ ഒതുങ്ങി. സത്യഗ്രഹപാതകർ പാറിക്കളിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 7

ഭാരതരംഗം

സത്യഗ്രഹാശ്രമധർമ്മം

ഗാന്ധിജി 1915-ൽ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അഹമ്മദ്ബാദിൽ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. അതു് സത്യഗ്രഹികളുടെ പരിശീലനകേന്ദ്രമായിരുന്നു. സത്യഗ്രഹികൾ സ്വാർത്ഥത്യാഗം ചെയ്തു് ലോകസേവനം ജീവിതാദർശമാക്കി. അവർ ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം ആചരിച്ചു. സത്യസന്ധത, നിസ്സ്വത, നിർഭയത്വം, സ്വരാജ്യസ്നേഹം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ അവരിൽ കളിയാടി. അഹിംസ അവരുടെ പരമധർമ്മമായി വിലസി. അവർ ഖദർധാരികളും അയിത്തോച്ചാടനത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരുമായി. ആത്മനിയന്ത്രണം അധി

കരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി അവർ സ്വീകരിച്ചു. മാതൃഭാഷയിലൂടെ ഉള്ള അഭ്യസനം അവർ ആദരണീയമായി കരുതി. ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന് അനന്തരപരായ സന്നദ്ധഭടന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള പരമാഭിലാഷമായിരുന്നു ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിന് ഗാന്ധിജിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

ഒരുവർഷക്കാലം ഗാന്ധിജി ഇൻഡ്യമുഴുവനും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ഭാരതീയർ ആസകലം അദ്ദേഹത്തെ ഹാർദ്ദമായി സ്വീകരിച്ചു. ഗാന്ധിജിയിലൂടെ ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തിലേക്ക് ഉയരുമെന്നു ജനസാമാന്യം പ്രത്യാശിച്ചു.

സമജ്ഞാപലപ്രസംഗം

1916, ബനാറീസ് ഹിന്ദുസർവ്വകലാലയത്തിന്റെ ഉൽഘാടനവത്സരമായിരുന്നു. അന്നത്തെ വൈസ്രായിയായ ഹാർഡിഞ്ജ് പ്രഭു ഉൽഘാടകനും ദർഭംഗാ മഹാരാജാവു് യോഗാദ്ധ്യക്ഷനുമായി. മഹാരാജാക്കന്മാർ, സെമിന്ദാരന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാർ, വാണിജ്യവ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്മാർ എന്നിവരാൽ ആ സമ്മേളനം സമലംകൃതമായി. ആഡംബരത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു് അഹമഹമികയാ സദസ്സിൽ വന്നുചേർന്ന പ്രസ്തുതവ്യക്തികളം കാണികളുടെ കണ്ണും കരളും കവർന്നു. ഗാന്ധിജി പ്രസംഗകന്മാരിൽ ഒരു വിശിഷ്ടവ്യക്തിയായി പ്രശോഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ ബാഹ്യവേഷമാത്രവിഭ്രാന്തിയെ അവഹേളിച്ചു. ഭാരതം ദാരിദ്ര്യഗർത്തത്തിൽ അടിഞ്ഞുപോകുന്നതിനു് ഉത്തരവാദികളം തങ്കക്കൊപ്പിൽ മുങ്ങിമയങ്ങി വന്നിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരാണെന്നു് അദ്ദേഹം ഉച്ചൈസ്വരം ഉൽഘോ

ഷിച്ചു. ഉച്ചനീചഭേദം ഭാരതീയരെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം മുക്തകണ്ഠം പ്രസ്താവിച്ചു. അജ്ഞതയും അശുചിത്വവും അകറ്റുന്നതിന് ഭരണമേധാവികൾ അശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുന്നതു് അക്ഷന്തവ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉദ്ഘോഷിച്ചു. ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്ക് പാശ്ചാത്യരെ ബഹിഷ്കരിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെങ്കിൽ പ്രാണൻ വിഗണിച്ചും ഏതൽകൃത്യനിർവഹണത്തിൽ ബദ്ധകങ്കണനാകാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് ഗാന്ധിജി ഗംഭീരസ്വരത്തിൽ ഘോഷിച്ചു. സമുജ്ജ്വലമായ ഈ പ്രസംഗം അഗ്നിസ്ഫുലിംഗം പോലെ സദസ്യരെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ചിലർ നൊറി ചുളുക്കി. മറ്റുചിലർ പല്ലുകടിച്ചു. വേറെ ചിലർ കൈതിരുമ്മി. എന്നാൽ ആനിബസാന്റ് മദ്ധ്യേ പ്രസംഗം നിറുത്താൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. യുവജനങ്ങളാകട്ടെ ഹസ്തതാഡനം ചെയ്ത് ഹർഷാരവം മുഴക്കി. എന്നിട്ടും ഗാന്ധിജി ശാന്തഭാവത്തിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ അഭിലാഷമാരാഞ്ഞിട്ട് പ്രസംഗം തുടർന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനുംപ്പെടെ മുന്നണിയിലെ മീശക്കൊമ്പന്മാർ യോഗശാലവിട്ടിറങ്ങി. താമസംവിനാ സമ്മേളനം സമാപിച്ചു.

കർഷകോദ്ധാരണയത്നം

ബീഹാറിൽ ചമ്പാരൻ എന്ന സ്ഥലത്തെ കർഷകരുടെ അവശത ഗാന്ധിജിയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ജന്മികളും സാധുകർഷകരെ ചൂഷണംചെയ്ത് കുംഭോദരന്മാരായി വർത്തിച്ചു. കർഷകരുടെ വൈവശ്യം നേരിട്ടുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ ഗാന്ധിജി ചമ്പാരൻദേശം സന്ദർശിച്ചു.

തങ്ങളുടെ കാര്യമന്വേഷിക്കാൻ സംഘാടനത്തിയുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത കർഷകരെ ഹർഷഭരിതരാക്കി. ഗാന്ധിജിയുടെ ഉദ്യമം സമാധാനഭഞ്ജകമാണെന്നു ജല്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടത്തെ മജിസ്ട്രേട്ട് ഗാന്ധിജിയോട് ഉടനടി അവിടം വിടണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ സത്യാന്വേഷകനായ ഗാന്ധിജി അന്തരാത്മാവിന്റെ അനുശാസനമനുസരിച്ച് സാധുജനസേവനാർത്ഥം അധികൃതാജ്ഞ ധിക്കരിച്ചു. അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ ഹാജരായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തമായ ഭാവവും സുധീരമായ നിലയും ആത്മചൈതന്യോത്തേജകമായ സമാധാനവും അധികൃതന്മാരെപ്പോലും ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരാക്കി. അടുത്തദിവസം തന്നെ വൈസ്രായിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഗാന്ധിജിയെ കേസിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിച്ചു

ഖേഡായിലെ കർഷകർ ഈ തിബാധമുഖേന ഭൂനികുതികൊടുക്കാൻ അപ്രാപ്തരായി ഭവിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് അവരുടെ കൃഷിപ്പിഴയെ അവഗണിച്ച് കരം വസൂൽ ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ നേതൃത്വത്തിലെ സത്യഗ്രഹസമരംമൂലം ഗവണ്മെൻറ് കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതമായി. ഇങ്ങനെ സത്യഗ്രഹസമരം വിജയീഭവിച്ചു

നിയമനിഷേധം

റൗളറ്റ് നിയമം പ്രായോഗികമാക്കി പൗരാവലിയെ വിചാരണകൂടാതെ ബന്ധനത്തിലാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ നിയമം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം നിഹനിക്കു

ന്നതായിരുന്നു. ഈ നിയമം പാസ്സാകാതിരിക്കാനും പാസ്സായാൽ നിയമലംഘനത്തിനും പര്യാപ്തമായ പദ്ധതി സത്യഗ്രഹത്തിലാണ് മഹാത്മജി ദർശിച്ചതു്. സത്യഗ്രഹസമരത്തിന് സർവഥാ യോഗ്യരായ സന്നദ്ധഭടന്മാരെ സംഘടിപ്പിച്ചു് അവർക്കു വേണ്ട പരിശീലനം നൽകി ഭാരതത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം പ്രചരണവേല തുടങ്ങി. പ്രസ്തുത ബിൽ നിർവിഘ്നം പാസ്സായി. പരമസ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടീഭവിച്ചു. പൊതുജനയോഗങ്ങളും അവിടവിടെ കൂടി. നിയമനിഷേധം പ്രഖ്യാപിതമായി. ജനനിവഹം എന്തുംചെയ്യുന്നതിനു തുനിഞ്ഞു. അക്രമരഹിതമായ പ്രവർത്തനമേ വിജയീഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു ഗാന്ധിജി ശക്തിയുക്തം അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധരായ ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഹിംസാസിദ്ധാന്തം ആദരിച്ചു. ഗാന്ധിജിയും അനുയായികളും നിയമനിഷേധം തുടങ്ങി. ഹർത്താലുകളും ഘോഷയാത്രകളും തുടർന്നു. അധികൃതനിയമമൊന്നും ജനസമൂഹം ആദരിച്ചില്ല. ഗവണ്മെൻറ് മർദ്ദനനടപടി ആരംഭിച്ചു. ലാത്തികളുടെയും തോക്കുകളുടെയും ശബ്ദം എങ്ങും മുഴങ്ങി. പരമവൃന്ദം മർദ്ദനമേറു പരവശമായി. അവർ പ്രക്ഷുബ്ധരായി, അക്ഷമരായി, അഹിംസാതത്വം മറന്നു. കൈയേറ്റം പലതും തുടങ്ങി. പഞ്ചാബ് എരിപൊരികൊണ്ടു. സത്യഗ്രഹതത്വം വ്യഭിചരിതമായി. മഹാത്മജി വേവലാതിപൂണ്ടു. നിയമലംഘനം പിൻവലിക്കപ്പെട്ട സഹനസമരം പരാജയമടഞ്ഞു. എങ്കിലും സഹനസമരശക്തി ക്ഷയോന്മുഖമായില്ല.

നിസ്സഹകരണം

പഞ്ചാബിലെ നിഷ്ഠുരമർദ്ദനം ഗവണ്മെൻറ് നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചു. തന്നിമിത്തം ജനസാമാന്യത്തിന് ഗവണ്മെൻറിനോടുള്ള സൗമനസ്യം അസ്തമിച്ചു. ഖിലാഫത്ത് കാര്യത്തിൽ 'ഗവണ്മെൻറ്' കാട്ടിയ അനീതി മുസ്ലീങ്ങളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് തകിടം മറിയുന്നതു കാണാൻ ജനസാമാന്യം ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ ഗാന്ധിജി സ്വരാജ്തത്വം ഉന്നയിച്ചു കാണിച്ചു. ഭരണപക്ഷം ജനങ്ങളും നിസ്സഹകരണപദ്ധതിയോടു അനുകൂലിച്ചു. സ്ഥാനമാനങ്ങളും പരിത്യജിക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗങ്ങളും രാജിവക്കുന്നതിനും നികുതി നിഷേധിക്കുന്നതിനും പൊലീസും പട്ടാളവും സേവനവൈമുഖ്യം കാട്ടുന്നതിനും ഗാന്ധിജി ഉദ്ബോധനം നൽകി. ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മാർത്ഥതയും സേവനസന്നദ്ധതയും പ്രകടമായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ എന്തും ചെയ്യുന്നതിന് ജനത്തിരുനിഞ്ഞു. അഹിംസാതത്വം മുറുകെപ്പിടിക്കാൻ ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചു. നിസ്സഹകരണനയം കാൺഗ്രസ്സിൽ നിയമമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സി. ആർ. ദാസ്, ലാലാലജ്പത്റായി, പണ്ഡിതമോട്ടിലാൽ നെഹ്റു തുടിയായ വിശിഷ്ടവ്യക്തികളും നിസ്സഹകരണനയത്തോടു അനുകൂലിച്ചു. അഭിഭാഷകന്മാർ, അദ്ധ്യാപകന്മാർ, അദ്ധ്യാത്മാക്കൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവർ അവരവരുടെ കർത്തവ്യത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു് നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നു. സ്ഥാനമുദ്രകളും തിരസ്കൃതമായി. വിദേശവസ്ത്രങ്ങളും ബഹിഷ്കൃതമായി. മഹായോഗങ്ങളും ക്രുടി. അവകാശസമ്പാദനാർത്ഥമായി ഏങ്ങും മറെറാലിക്കൊണ്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണക്രുടം ഉലഞ്ഞു. സത്യഗ്രഹസമരം പുരോഗമിച്ചു.

വിചാരണയും വിധിയും

ഗവണ്മെൻറ് പീഡനംതന്നെ തുടർന്നു. ജനങ്ങളും പ്രതീകാരവശഗരായി. അഹിംസാതത്വം വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പല സാഹസങ്ങളും അവർ ചെയ്തു. കാരാഗൃഹങ്ങളും സന്നദ്ധഭടന്മാരെകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. പുരുഷാരം പരാങ്മുഖമായില്ല. നേതാക്കന്മാർ ബന്ധനസ്ഥരായി. സത്യഗ്രഹസമരത്തിന്റെ ചൈതന്യം കുറഞ്ഞു. ഗാന്ധിജിയുടെ മനം തകർന്നു. അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ ഹാജരായി. കോടതി നിശ്ശബ്ദമായി. ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വരംമാത്രം മുഴങ്ങി. പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ അപരാധം അദ്ദേഹം സ്വയം ഏറ്റു. എന്തു ശിക്ഷാവിധിയും അനുഭവിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയാറായി. ഗവണ്മെൻറിനെ വെറുക്കുകയും വെറുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു കുറ്റം അദ്ദേഹം സ്വയം സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: ഇൻഡ്യയെസ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളിനു ഗവണ്മെൻറിനെദ്വേഷിക്കാതിരിക്കാൻനിർവാഹമില്ല. നിയമനിഷേധം അഗ്നികൊണ്ടുള്ള കളിതന്നെ. എന്നാൽ സ്വരാജ്യസ്നേഹം അതിനു ഉത്തേജനം നൽകി. അഹിംസാതത്വലംഘനമാണു് ആ കലാപത്തിനു കാരണം. നിസ്സീമമായ ദുഃഖം അതിനു പ്രതിഫലമായി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പരമാവധിശിക്ഷ സ്വയം ഏല്ക്കാൻ തയ്യാറുമാണു്. അഹിംസതന്നെയാണു സ്വവിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ അദ്വിതീയമായ തത്വം. ഭാരതത്തെ പാരതന്ത്ര്യത്തിൽ താഴ്ത്തുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പാപവും ദ്വേഷിക്കുന്നതു പുണ്യവും. ഇപ്പോൾ കരണീയം നിയമലംഘനമാണു്. അതു് അനുപേക്ഷണീയവും. ഒന്നുകിൽ ഈ വിധിനടത്തൽ ശാപം, അല്ലെങ്കിൽ അനുഗ്രഹം ശാപമാണെങ്കിൽ വിധികർത്താവു് രാജിവക്കണം.

അതല്ല, അനഗ്രഹമാണെങ്കിൽ കലാപകത്താവു് ഉരു തരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം എന്നാൽ പവിത്രമായ അന്തഃകരണത്തിന്റെ പ്രേരണയാണു് സർവ്വോപരി ആദരണീയം. അന്തരാത്മാവിന്റെ ആഹ്വാനമാണു് കലാപഹേതു. അതിനാൽ നിരപരാധനാണു താൻ.

ഇങ്ങനെ ഗാന്ധിജിപ്രസ്താവന അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അത്ഭുതസ്തിമിതനേത്രരായി നിന്നുപോയി. ശ്രീമതി സരോജിനിനായിഡു പീലാത്തോസിന്റെ സന്നിധിയിലെ ലോകാചാര്യനായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിച്ചു. ന്യായാധിപൻ ഗാന്ധിജിയെ ഒരു വിചിത്രപുരുഷനായി പരിഗണിച്ചു. ഇതു് അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവമായി അദ്ദേഹം കരുതി. എങ്കിലും വിധികർത്താവു് ഗാന്ധിജിക്കു് ആറുവർഷത്തെ തടവു ശിക്ഷ നൽകി. ഗാന്ധിജി മന്ദസ്മേരവദനനായി കാരാലയത്തിലേക്കു യാത്രയായി. 'മഹാത്മാഗാന്ധികിജൈ' എന്ന സുമധുരശബ്ദത്താൽ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി.

സത്യഗ്രഹസമരഗതി

ഗാന്ധിജി ബന്ധനസ്ഥനായതോടുകൂടി നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം നിർജ്ജീവമായി. ഗാന്ധിജിയുടെ അനാരോഗ്യം അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനവിമുക്തനാക്കി. അനാരോഗ്യാവസ്ഥയിലും അദ്ദേഹം ഭാരതീയരെ പ്രബുദ്ധരാക്കത്തക്ക ലേഖനങ്ങളും പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രതാരാപഥത്തിൽ ഗാന്ധിജി നിഷ്ക്രിയനായെങ്കിലും ഭാരതീയരുടെ ഹൃദയനഭസ്സിൽ ആ ധർമ്മതേജസ്സ് അക്ഷയഭാസു വീശിപ്രകാശിച്ചു.

ഹിന്ദുമുസ്‌ലിം ലഹള കൂടിക്കൂടിവന്ന ഭാരത ക്ഷേത്രം രക്തധാരയാൽ മലീമസമായി. ഗാന്ധിജി ഹിന്ദുമുസ്‌ലിം മൈത്രി പുലർത്താൻ അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചു. അവസാനമായി നിരാഹാരവ്രതം അതിനു മഹൗഷധമായി പ്രയോഗിച്ചു. ശസ്ത്രക്രിയയാൽ പരിക്ഷീണനായിരുന്ന ആ പുരുഷകേസരിയെ ആ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നും വിരമിപ്പിക്കാൻ പല മഹാവ്യക്തികളും യത്നിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ ഉദ്യമമൊന്നും സഫലമായില്ല. സത്യഗ്രഹി വിവേകപൂർവ്വമായ ദൃഢനിശ്ചയത്തിൽനിന്നും പിൻമാറുകയില്ലല്ലോ. ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചതു്. ക്ഷീണഗാത്രനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യഹീനതയും നിരാഹാരതയും പൊരുത്തംനോക്കാതെ പൊരുതുന്നതിനു ഒരുമ്പെട്ടതിൽ പരമസഖ്യം ജാതിമതഭേദമെന്യേ ഉൽകണ്ഠാകുലമായി. ആ ത്യാഗിവര്യൻ പാപപരിഹാരാർത്ഥം ഉപവാസം ദൈവസന്നിധിയിൽ അർപ്പിച്ചു. തന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നേ ഹിന്ദുമുസ്‌ലിം സഹോദരന്മാർ തന്നോടൊന്നിച്ചു് ആ ദിവ്യയജ്ഞത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുമെന്നു പ്രത്യാശിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ആ സംഗതി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ആശങ്കാഭരിതരായ ജനങ്ങളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതം അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഗാന്ധിജിയാകട്ടെ ആ മഹായാഗം നടത്തിവച്ചു. ക്രമേണ ഹിന്ദുമുസ്‌ലിംസൗഹാർദ്ദം പുനഃസ്ഥാപിതമായി. മഹാത്മജി മാനസോല്ലാസംപൂണ്ടു.

സത്യഗ്രഹകല്പകശാഖിയിലെ ശാഖാദ്വയമായിട്ടാണു് നിസ്സഹകരണത്തെയും നിയമനിഷേധത്തെയും ആ മഹാരഥൻ പരിഗണിച്ചതു്. സത്യം ഗ്രഹിച്ചു് സത്യപരി

പാലനാത്മം അക്രമരഹിതമായി സത്യാന്വേഷണം ചെയ്ത് ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുത്തുന്നതിന് സത്യഗ്രഹപതാകയുടെ കീഴ് അണിനിരക്കാൻ ആ സത്യഗ്രഹവേദാന്തവേദ്യൻ ഭാരതീയരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

ഭാരതീയപ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സൈമൺകമ്മീഷനെ സത്യഗ്രഹം പ്രതിഷേധിച്ചു. ഡൊമിനിയൻ പദപ്രാപ്തിയാണ് ഭാരതരാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമെന്നു അസന്നിഗ്ധമായി ബ്രിട്ടൻ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനവും സത്യഗ്രഹം നിഷേധിച്ചു. പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനമാണ് ഭാരതരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു സത്യഗ്രഹം ഉൽഘോഷിച്ചു.

അധുനാതനഭാരതരാഷ്ട്രപതിയായ ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവിന്റെ മഹാമനസ്കതയും സംസ്കാരസമ്പത്തും ആദർശമാഹാത്മ്യവും യൗവനശ്രീയും സൂക്ഷ്മദർശനം ചെയ്ത മഹാത്മജി ആ ഉൽകൃഷ്ടാശയനെത്തന്നെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി അഭിഷേകംചെയ്തു. നിയമലംഘനപദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്ത് പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള പരമാധികാരം മഹാത്മജിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. രാഷ്ട്രീയബന്ദിവിമോചനം, മദ്യവർജ്ജനം, അന്യായനികുതിനിരസനം ഇത്യാദികാര്യങ്ങളം നടപ്പിലാക്കിയാൽ നിയമനിഷേധപ്രസ്ഥാനം നിറുത്തിവക്കാമെന്നു ഗാന്ധിജി വൈസ്രായിയെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അതു് ഉദ്ദിഷ്ടഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിയില്ല.

ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവിത്വംകൊണ്ടുള്ള ദുർവിപാകം ചിത്രണംചെയ്ത് ഹൃദയസ്പർശകമായി ആ ധീരാഗ്രേസരൻ എഴുതിയ കത്തു് വൈസ്രായിയെ അമ്പരപ്പിച്ചെങ്കിലും

പ്രയോജനശൂന്യമായിഭവിച്ചു. സത്യവിജയം മർദ്ദന സഹിഷ്ണുതകൊണ്ടേ ഉണ്ടാക്കൂ എന്നും തന്നെ ബന്ദിയാക്കിയാൽ തന്റെ പ്രസ്ഥാനം പരാജയപ്പെട്ടുമെന്നു കരുതുന്നെങ്കിൽ അതു മൗഢ്യമാണെന്നും തന്റെ അനുഗാമികൾ അയിരക്കണക്കിനു ജീവനിരന്നു് ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി വരെ അക്ഷീണം യത്നിക്കുമെന്നും ഗാന്ധിജി സ്വലേഖത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു.

ഉപ്പുനിയമലംഘനം

ഗാന്ധിജി ഏതാനും സന്നദ്ധഭടന്മാരോടൊന്നിച്ചു് ഉപ്പുനിയമലംഘനത്തിനായി ദണ്ഡിയിലേക്കു പ്രയാണം തുടങ്ങി. 'സത്യപരിപാലനം സത്യാഗ്രഹവിജയം' എന്ന മുദ്രാവാക്യം അവർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകി. യാത്രാമദ്ധ്യേ നടത്തിയ സമ്മേളനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും അവരെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി അരയും തലയും മുറുക്കി യുവസഹജമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്ന ആ വയോവൃദ്ധനെ ഒരു നോക്കു കാണാൻ കൊതിച്ചു് മാർഗ്ഗപാർശ്വങ്ങളിൽ വന്നു കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജനാവലിക്കു് കൈയും കണക്കുമില്ലായിരുന്നു. ആ ജൈത്രയാത്ര, ഇസ്രയേൽകാർ പ്രതിശ്രുതമായ കാനാൻദേശത്തേക്കു ചെയ്ത പ്രയാണം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ഒന്നുകിൽ വിജയം, അല്ലെങ്കിൽ മരണം എന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു ആ വീരകേസരിയുടെ പുറപ്പാടു്.

സത്യാഗ്രഹസംഘം ഇരുപത്തിനാലു ദിവസംകൊണ്ടാണു് ഇരുന്നൂറു മൈൽ അകലെയുള്ള ദണ്ഡിയിൽ ചെന്നുചേർന്നതു്. അഹിംസാതത്ത്വത്തിൽ അടിയുറച്ചു നില്ക്കുണമെന്നുള്ള ഉദ്ബോധനം ഗാന്ധിജി അനുഗാമി

കൊടുക്കുവാൻ ഇടയ്ക്കിടെ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗാന്ധിജി തന്നെ ആദ്യമായി ഉപ്പുനിയമം നിഷേധിച്ചു. സന്നദ്ധഭടസംഘം അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചു. അതോടുകൂടി ഭാരതമാതൃഗാത്രത്തിലെ സിരകളോരോന്നും തുടിച്ചു. അന്തരീക്ഷം അന്ധകാരാവൃതമായി. ഭൂതലം കോപാകുലമായിക്കൊണ്ടു. മർദ്ദനങ്ങളും അറസ്റ്റുകളും തുടർന്നു. നേതാക്കന്മാർ തുരുങ്കിനകത്തായി. മഹാത്മജി മാത്രം പുറത്തും. സന്നദ്ധഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു കാരാഗൃഹം നിറഞ്ഞു. സന്നദ്ധഭടസംഘത്തിൽ ധീരവനിതകളും അണിനിരന്നു. ധർമ്മയോദ്ധൃസംഘം പരിപുഷ്ടമായി. ഗവർമ്മെൻറ് അധികൃതർ അതീവപരിഭ്രാന്തരായി. ഗാന്ധിജിയെ പിടിക്കുവാൻ അവർ ക്രൂരം വളഞ്ഞു. മഹാത്മജി പ്രാർത്ഥനാദി വിശിഷ്ടകൃത്യങ്ങളും നിർവഹിച്ചു് സന്തുഷ്ടനായി. സോല്ലാസം അറസ്റ്റുവരിച്ചു കാരാലയം പ്രാപിച്ചു.

ദർശനാ, വടലാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളും സമരരംഗമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ലാത്തികളുടെ ആഘാതം ശ്രോത്രപുടങ്ങളെ ഭേദിച്ചു. പ്രേക്ഷകരുടെ ആർത്തനാദം എങ്ങും പൊങ്ങി. അടക്കളും കട്ടനിണത്തിൽ ആറാടി. രേണുക്രൂടം രക്തപുഴയിൽ ഉന്മയലാടി. ഗാന്ധിജിയും ക്രൂട്ടരും അപ്രതീക്ഷിതമായി വിമോചിക്കപ്പെട്ടു. ഗാന്ധി–ഇർവിൻ സന്ധിസംഭാഷണം സമാരംഭിച്ചു. കാര്യങ്ങളും ഒത്തുതീർപ്പിൽ കലാശിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ തടവുകാർ വിമോചിതരായി. അവകാശവാദങ്ങളും മിക്കതും സിദ്ധിപദത്തിലെത്തി.

അദ്ധ്യായം 8

വട്ടമേശസമ്മേളനം

ഒന്നാം വട്ടമേശസമ്മേളനം ഭാരതീയ പ്രാതിധിധ്യം അനാദരിച്ചു. എന്നാൽ രണ്ടാം സമ്മേളനമാകട്ടെ ഭാരതീയപ്രാതിനിധ്യം സമാദരിച്ചു ശ്രദ്ധോപ്പിവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഗാന്ധിജി ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തി വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അധഃകൃതനിയോജകമണ്ഡലം മന്ത്രിമുഖ്യൻ വേർതിരിച്ചുകാണിച്ചപ്പോൾ അംബേദ്കർ ആദിയായവർ ആ താളത്തിനൊത്തുപടി ആടി. എന്നാൽ വിവേചനാപടുവായ ഗാന്ധിജി അതിനെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. ഹിന്ദുമഹാസമുദായത്തെ വിഭിന്നമാക്കിനിറുത്തുന്ന ഒരു മണ്ഡലരേഖയാണ് അതെന്ന് ആ ദീർഘാവലോകനചതുരൻ നിർവിശങ്കം പ്രസ്താവിച്ചു. ഹിന്ദുസമുദായമൈത്രിയെ വിധ്വംസിക്കുന്ന ഈ നിയോജകമണ്ഡലവിഭജനത്തെ സർവശക്തിയും പ്രയോഗിച്ച്, വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവത്യാഗം ചെയ്തുപോലും, എതിർക്കുമെന്ന് ആ ധർമ്മതേജസ്സ് ശക്തിയുക്തം വാദിച്ചു. ഭാരതരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസിദ്ധിപുരസ്കരിച്ച് വട്ടമേശസമ്മേളനം യാതൊന്നും ചിന്താവിഷയമാക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ സമാപിച്ചതിൽ ഗാന്ധിജി ഖേദം രേഖപ്പെടുത്തി. ഭാരതീയ ലക്ഷങ്ങളുടെ അമൂല്യമായ ജീവൻ ഹോമിക്കാതെ ഭാരത സ്വാധീനതന്നിങ്ങുതക്ക പരിസംസ്കൃപവൽകരിച്ചാൽ അതായിരിക്കും ശ്രേയസ്കരമെന്നു ഗാന്ധിജി ഉപസംഹാരപ്രസംഗമധ്യേ ഹൃദയസ്പൃക്കായി ഘോഷിച്ചു.

പല വിഖ്യാതവ്യക്തികളുമായി നേരിട്ട പരിചയപ്പെടാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ ഗാന്ധിജി ആഹ്ലാദിച്ചു. ക്യാൻറർബറി ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, ലോയിഡ് ജാജ്ജ്, ബർണാഡ് ഷാ മുതലായവരായിരുന്നു അവരിൽ പ്രമുഖവ്യക്തികൾ. വിദേശവസ്ത്രബഹിഷ്കരണത്താൽ തകർന്നുപോയലങ്കാഷയർ സാന്ത്വനം അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. ദരിദ്രലക്ഷങ്ങളെ സമുദ്ധരിക്കാനുള്ള സ്വദേശവസ്ത്രനിർമ്മാണപദ്ധതി പരിപുഷ്ടമാക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് വിദേശവസ്ത്രബഹിഷ്കരണം സമാരംഭിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം സഹതാപപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചു. ആക്സ്ഫോർഡ്, കേംബ്രിഡ്ജ് തുടങ്ങിയ സംസ്കാരസംരക്ഷണ സങ്കേതങ്ങളും അദ്ദേഹം സാമോദം സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്യാൻറർബറി ദേവാലയത്തിലെ മതകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു കുറെ നേരം ഈശ്വരധ്യാനനിമീലിതാക്ഷനായി കഴിഞ്ഞ കഥയും സ്മരണീയമത്രെ.

അദ്ധ്യായം 9

അധഃകൃതോദ്ധൃതി

ഗാന്ധിജി വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായിട്ട് മാതൃഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഇറാലിയൻ പത്രങ്ങൾ ഒരു വ്യാജവാർത്ത പരത്തി. ഗാന്ധിജി ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയ ഉടൻ നിയമനിഷേധം തുടങ്ങുമെന്ന്. ഈ വ്യാജവാർത്താപ്രചരണം ഇൻഡ്യൻ സ്ഥിതിഗതികളെ സാരമായി സ്പർശിച്ചു. മഹാത്മജിയെ ബോംബയിൽവച്ചു സ്വീകരിക്കാൻ ചെന്ന പ്രമുഖവ്യക്തികളെയെല്ലാം ഗവർമ്മെൻറ് തടവിലാക്കി. അറസ്റ്റുകൾമുറയ്ക്കുനടന്നു. തൊണ്ണൂറായിരം പേർ പത്തുദിവസത്തിനകം

ബന്ധനത്തിലായി. ഒരു ദിവസം പാതിരായ്ക്കു ശേഷം മഹാത്മജിയും പരാധീനപ്പെട്ട. യറവാദാജയിൽ മഹാത്മജിയെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. കാൺഗ്രസ്സ് വക സവ് സ്വവുംഗവമ്മെൻറ് സ്വാധീനപ്പെട്ടത്തി. കൺഗ്രസ്സിൻെറ സവ്പ്രവത്തനവും സ്തംഭിച്ചു കാൺഗ്രസ്സിൻെറ കഥകഴിഞ്ഞെന്ന് അധികാരപ്രമത്തനായ വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭു കിഞ്ചിജ്ഞതയാൽ കരുതിപ്പോയി.

അധഃകൃത നിയോജകമണ്ഡലവിഭജനം ആംഗ്ലേയ മന്ത്രിമുഖ്യൻ പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. അതു് മഹാത്മജിക്കു മർമ്മഭേദകമായി ഭവിച്ചു. ഇത്തരത്തിലുള്ള മണ്ഡലവിഭജനത്തിൻെറ അനാശാസ്യത വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു. അതെല്ലാം അഗണ്യകോടിയിലായി. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം അവിഭക്തനിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ ആവശ്യകത ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ അഭ്യർത്ഥന നടത്തി. അതും ഫലശൂന്യമായി. ആ ശമിപ്രവരൻ അതിനു ഒരുപശാന്തി കണ്ടുപിടിച്ചു. മരണം വരെ ഉപവാസാനുഷ്ഠാനം. ഭാരതമാതാവു വേപഥുഗാത്രിയായി. മന്ത്രിപ്രമുഖൻെറ ഉള്ളിൽ വിദ്യുത്പ്രഭ പാഞ്ഞു. ഭാരതവർഗ്ഗീയപ്രതിനിധികൾ തൽക്ഷണം സമ്മേളിച്ചു. മണ്ഡലവിഭജനപ്രശ്നം വിചിന്തനവിഷയമായി, ഒടുവിൽ തിരസ്കൃതമായി. ഈ നിഗമനം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പൂനാഉടമ്പടിയായി പരിണമിച്ചു. അധീശഗവമ്മെൻറ് പൂനാ ഉടമ്പടി അംഗീകരിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിലാഷംനിറവേറി. അധഃകൃതോദ്ധൃതിയജ്ഞം സാഫല്യമടഞ്ഞു.

മഹാത്മജി ജയിലിൽവച്ച് അധ്യക്ഷതോന്നമനത്തിനു അവശ്യംവേണ്ട പ്രചരണലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയും എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയും സമയം സദ്വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗവൺമെൻറ് അതു നിരോധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഉപവാസം തുടങ്ങി. താമസംവിനാ അദ്ദേഹം ബന്ധനവിമുക്തനായി.

അദ്ധ്യായം 10

വാർദ്ധാസേവനതീക്ഷ്ണത

1934 മുതൽ ഗാന്ധിജി കാൺഗ്രസ്സിൽനിന്നും പിൻവാങ്ങി ശാന്തമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ പുലർന്നവന്നു. സത്യാഗ്രഹാദർശവാദിയായ ഗാന്ധിജിയുടെ തത്വം രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പലർക്കും രുചിക്കാതായി. അഹിംസാസിദ്ധാന്തം അവർക്ക് അനാകർഷകമായി തോന്നി. ഗാന്ധിജിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സത്യാഗ്രഹം ജീവിതപരമതത്വമായി പരിലസിച്ചു. ഈ മഹാതത്വത്തിന്റെ അന്തരാർത്ഥം പലർക്കും സുഗ്രഹമായില്ല. ശമദമാദിസതാഗുണത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത അനുഭവഗോചരമാകുന്നവർക്കുമാത്രമേ സത്യാഗ്രഹതത്വം സുഗ്രഹമാകൂ.

ഗാന്ധിജി ശാന്തമായി ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥാനം വാർദ്ധാഗ്രാമമായിരുന്നു. മനുഷ്യരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രകൃതി പുലർത്തുന്ന പ്രശാന്തരമണീയമായ ഒരു രംഗമായിരുന്നു അതു. പ്രാചീനഭാരതീയതപോധനന്മാർ പ്രശാന്തജീവിതചര്യക്കായി

സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അരണ്യസ്ഥലിക്കു സദൃശമായ അവിടം ഗാന്ധിജിയെ ഹഠാദാകഷ്ടിച്ചു. പുരാതനമഹർഷിമാർ മിക്കവാറും ധ്യാനനിമഗ്നരായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഗാന്ധിജി ഒരു കർമ്മയോഗിയായി ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സാധുജനസേവനം മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചു. പരോപകാരാർത്ഥം മനോവാക്കായകർമ്മങ്ങൾ യഥോചിതം നിർവഹിച്ചു് അദ്ദേഹം അവിടെ പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചു.

വാർധായിലെ ആശ്രമത്തിൽ വിവിധനിലയിലുള്ള മനുഷ്യർ സഹോദരബുദ്ധ്യാ നിവസിച്ചുല്ലസിച്ചു. പണ്ഡിതന്മാരും പാമരന്മാരും കുചേലന്മാരും കുബേരന്മാരും രോഗികളും അരോഗികളുമായി സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. മഹാത്മജിയായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും യജമാനനും സേവകനും. സേവ്യസേവകഭേദം ക്രൂടാതെ ആ മഹാചാര്യൻ അവരോടുപെരുമാറി. 'ഞാൻ സേവ്യനായിട്ടല്ല സേവകനായിട്ടാണു സമാഗതനായ''തെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവചനം മഹാത്മജി പ്രായോഗികമാക്കി. ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെയും ഒരു ക്ഷയരോഗിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രമത്തിനു തൊട്ടടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു് അദ്ദേഹം അവരെ കരുണാപൂർവ്വം പരിചരിച്ചു.

ജാതിമതഭേദമോ കലാചാരഭേദമോ സ്ഥാനമാനഭേദമോ പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യഭേദമോ സമദർശിയായ ആ മഹാപുരുഷൻ പരിഗണിച്ചില്ല. വാർധാനിവാസികളെല്ലാം തട്ടുക്കിട്ടു് താഴെയിരുന്നു് ചപ്പാത്തിയും ശുദ്ധജലവും അദ്ദേഹമായി കഴിച്ചു. വൃക്ഷച്ഛായയിലും ആശ്രമവേദിയിലും വച്ചായിരുന്ന ഗഹനമായ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾപോലും വിചിന്തനം ചെയ്തിരുന്നതു്.

മഹാത്മജി കുഞ്ഞുങ്ങളോട് കളിച്ചുമേളിച്ചുരസിച്ചു. നിഷ്കൃഷ്ടരായ അവരുമായി സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ബാലോചിതമായ ഭാവഭേദങ്ങൾ കാട്ടിയിരുന്നു. നിഷ്കളങ്കമായ അന്തഃകരണത്തിന്റെ ഭാവവിശേഷമാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. "ശിശുക്കളെ എന്റെ സന്നിധിയിൽ വരാൻ നിരോധിക്കായ്‌വിൻ, സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യം അവരുടേതത്രേ" എന്നും "ശിശുസമാനരായിത്തീർന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി സുസാദ്ധ്യമല്ലെ"ന്നും അരുളിച്ചെയ്ത ക്രിസ്തുനാഥന്റെ സന്ദേശം മഹാത്മജി സ്വകീയ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.

ഗാന്ധിജിക്ക് വിവിധജീവിതമണ്ഡലങ്ങളെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. തുൽത്തുല്പ്, കാഷ്ികവൃത്തി, പത്രപ്രവർത്തനം, രാഷ്ട്രീയകാര്യാലോചന, അധ്യാത്മതോല്പ്പത്തി, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം ഇത്യാദി ഓരോ മണ്ഡലത്തെയും വിവിധകലാകുശലന്റെ നിലയിൽ വീക്ഷിച്ചു് അദ്ദേഹം യഥായോഗ്യം അവയെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ ഒരുദിവസം മൗനംദീക്ഷിച്ചുവന്നു. മൗനഭജനം അദ്ദേഹത്തിനു മനശ്ശാന്തി അരുളി. പ്രാർത്ഥനയിൽ ഗാന്ധിജിക്ക് അലംഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈശ്വരൈക്യം പുലർത്തുന്നതിനു പറ്റിയ ഉപാധികളായിട്ടാണു് മൗനവും പ്രാർത്ഥനയും അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവപ്പെട്ടതു്. മൗനവ്രതമോ പ്രാർത്ഥനയോ കഴിഞ്ഞാൽ കുറേനേരം അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വർഗ്ഗാനന്ദാനുഭൂതി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. പരമഹംസന്മാർ ഇങ്ങനെയാണു് ഇഹത്തിലും പരലോകസുഖം അനുഭവിക്കുന്നതു്.

ഇതിനിടയിൽ മുസ്‌ലിങ്ങളും പാകിസ്ഥാൻവാദവും കൊണ്ടു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഹിന്ദുമുസ്‌ലിം വ്യത്യസ്തഭാവം മുസ്‌ലിംപ്രമാണിയായ ജിന്നാഉന്നയിച്ചു. ഗാന്ധിജി സമുദായമൈത്രി പുലർത്തി അഭിന്നഭാവത്തിനു സർവാത്മനാ യത്നിക്കുമ്പോൾ ജിന്ന സമുദായവൈരുദ്ധ്യം പ്രകടമാക്കി വിഭിന്നഭാവത്തിനു പരിശ്രമിച്ചു. ഇതു് മഹാത്മജിയെ അസ്വസ്ഥമാനസനാക്കി.

അദ്ധ്യായം 11

ആഗസ്റ്റ് വിപ്ലവം

1939-ൽ ദ്വിതീയലോകമഹാസമരം സമാരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടൻ സ്വമേധയാ ഇൻഡ്യയെക്രൂടി യുദ്ധസേവനാർത്ഥം ഐകൃകക്ഷിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതായിപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കാൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രിസഭ പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. കേന്ദ്രഭരണസമിതിയോടോ പ്രാദേശികഭരണക്രൂടങ്ങളോടോ ആലോചിക്കാതെ യഥേച്ഛം ചെയ്ത ഈ തീരുമാനം കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറ് പ്രതിഷേധിച്ചു. ഒരു ദേശീയഭരണസമിതി സ്ഥാപിക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൽറ് അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിസ്സഹകരണനയം അനുവർത്തിക്കാൻ തന്നെ കാൺഗ്രസ്സ് ഭരണസമിതി നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു ക്രിപ്സ്, കാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരുമായി ക്രൂടിയാലോചനനടത്തി ഒരു സന്ധിക്കു വട്ടംക്രൂട്ടിയതു്. ക്രിപ്സ്നിർദ്ദേശം ഭരണപരമായി യാതൊരധികാരവും ഭാരതരാഷ്ട്രത്തിനു

പ്രദാനംചെയ്തില്ല. യുദ്ധാനന്തരംമാത്രമേ അധികാര ദാനപ്രശ്നം അധികൃതന്മാരുടെ ചിന്താപഥം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് അതു വിശദമാക്കി. ഭാരതരാഷ്ട്രം വിഭക്തമാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയുടെ സൂചനകൾ അതിൽ അങ്ങിങ്ങായി ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കാണാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാരതസന്ധിബന്ധങ്ങളെ വികലമാക്കുന്ന ഈ നിർദ്ദേശം കാൺഗ്രസ്സ് നിരസിച്ചു.

1942-ൽ കാൺഗ്രസ്സ്, ഗാന്ധിജിയിൽതന്നെ അതിന്റെ പരമാധികാരം നിക്ഷേപിച്ചു. "ക്വിറ്റ് ഇൻഡ്യാ" പ്രമേയം അദ്ദേഹംതന്നെ കാൺഗ്രസ്സിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർ സവ്വാന്മനാ ആ പ്രമേയത്തോട് അനുകൂലിച്ചു. സുപ്രസിദ്ധമായ ആംഗ്ലോ-അമേരിക്കൻ ഐകകണ്ഠ്യേന പാസ്സായി. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണക്രൂടമകടത്തിൽ അയം കൂട്ടി അടിച്ച ഒരടിയായിരുന്നു അതു്. മന്ത്രിമുഖ്യനായ ചർച്ചിലിനു് ഈ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യാനുള്ള മേധാബലം നഷ്ടമായി. അദ്ദേഹം ചിത്തഭ്രമത്താൽ എന്തോ ഗോഷ്ടികൾ കാട്ടി. അക്രുത്തത്തിൽ ഭാരതീയകാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെ ബന്ദികളാക്കി. ഭാരതീയർ പഞ്ചപുച്ഛവുമടക്കിയിരിക്കാൻ ഒരുമ്പെടാക്കീടും—ഭാരതീയരക്തം തിളച്ചുപൊങ്ങി. പട്ടാളവും പൊലീസും കടുംകൈകൾ തുടങ്ങി. ഭാരതീയരും കൈയേറ്റം തുടങ്ങി. ഭാരതമാതാവു് രക്തപ്പുഴയിൽ ആറാടി. ഭീഷാവിലാസഭരണം എങ്ങും നടമാടി.

ഗാന്ധിജിയെ അഞ്ചാംപത്തിക്കാരനായി ആംഗ്ലേയർ കരുതി. പാശ്ചാത്യപത്രങ്ങളും തന്നെ ആ അഭിപ്രായം ആസ്പദമാക്കി പരസ്പരം പൊരുതി. ആ ആരോപണം പരാമർശിച്ചു് ഗാന്ധിജിയെ നേരിട്ടു പരിചയമുള്ള

ഫീൽഡ് മാർഷൽസ്മുട്ട്സ് ഗാന്ധിജിയെ, ഒരാത്മീയ തത്വം ആദർശമാക്കി ജീവിക്കുന്ന ഒരു ലോകമഹാനായി ചിത്രണംചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകോത്തരമായ പ്രശസ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

ഉപവാസ തൈക്ഷ്ണ്യം

ബന്ദിയായ മഹാത്മജിയാകട്ടെ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം ലക്ഷ്യമാക്കി വൈസ്രായിയുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാൺഗ്രസ്സ് വിഭാവനംചെയ്ത ദേശീയ ഭരണക്രമം സമരാനന്തരത്തോട് അനുക്രമിക്കയല്ലാതെ പ്രതിക്രമിക്കയില്ലെന്ന് ഗാന്ധിജി വിശദമാക്കി. വൈസ്രായിയെ അറിയിച്ചിട്ടേ പ്രത്യക്ഷസമരം തുടങ്ങൂ എന്ന് സ്വയം പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന സംഗതിയും അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നടപടികളെപ്പറ്റി പുനരാലോചിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വൈസ്രായിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ നടപടി അദ്ദേഹമാണെന്ന് വൈസ്രായി ഉൽഘോഷിച്ചു. ഇൻഡ്യാസെക്രട്ടറിക്ക് അയച്ച എഴുത്തിനും ആശാസ്യമായ മറുപടി ലഭിച്ചില്ല. അതിനാൽ മൂന്നാഴ്ചത്തെ ഉപവാസത്തിന് അദ്ദേഹം തീച്ചപ്പെടുത്തി. 74-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, ആരോഗ്യം ക്ഷയോന്മുഖമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദശയിൽ വൈസ്രായിയിൽനിന്നും കരഗതമാകാത്ത നീതിക്കുവേണ്ടി പരമാധികാരത്തോടുചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയായി ഗാന്ധിജി ഉപവാസത്തെ വീക്ഷിച്ചു. ഉപവാസകാലത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വിമോചിപ്പിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടും അദ്ദേഹം ബന്ധനവിമുക്തനാകാൻ അഭിലഷിച്ചില്ല.

ഫെബ്രുവരി 10-ാംതീയതി ഗാന്ധിജി ഉപവാസം തുടങ്ങി. ഭാരതത്തിന്റെ എന്നല്ല ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഗാന്ധിജിയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. ഉപവാസംതുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടാംദിനംമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി അതിശങ്കാജനകമായി. ഡാക്ടർമാർ അതികാംക്ഷാഭരിതരായി. ഏതുനിമിഷവും ജീവാപായമുണ്ടാകാവുന്ന മട്ടുകണ്ട് ശുശ്രൂഷകർ അമ്പരന്നു. ഭാരതീയരുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. വ്യക്തിഗതമായോ സമഷ്ടിയായോ പ്രമുഖവ്യക്തികൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണക്രൂരതയോട് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അഭ്യർത്ഥനകൾ അർത്ഥശൂന്യമായി. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണക്രൂരം നിന്നനിലയിൽ അടി ഉറപ്പിച്ചുനിന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ പരോക്ഷമായ ആത്മശക്തിപ്രവാഹമാകുന്ന അടിയൊഴുക്ക് അതിന്റെ അടിത്തോണ്ടുന്നകാര്യം ആ ഭരണക്രൂരം അറിഞ്ഞില്ല. ഡാക്ടർമാരെപ്പോലും അതിശയിപ്പിക്കുമാറ് മഹാത്മജി ഉപവാസാനന്തുടിനം ഉല്ലംഘിച്ച് ധർമ്മതേജസ്സായി പരിലസിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 12

സ്വാതന്ത്ര്യോദയം

ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യസ്വപ്നത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ പുരോഗതി നിരോധിക്കാൻ അധീശശക്തി സർവ്വ കഴിവുകളും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ മർദ്ദനം ഗുണവർദ്ധനമായി കലാശിച്ചു. പാകിസ്ഥാൻവാദധൂമിക സ്വാതന്ത്ര്യതാരത്തെ മറച്ചു. അന്ധകാരാവൃതമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിക്കാമെന്ന് അധീശശക്തി വ്യാമോഹിച്ചുപോയി. മുസ്ലിം ലീഗ് എൻ. ഏ. സംഘം ബ്രിട്ടനെ തട്ടാൻ ശത്രുക്കളോട് കൂട്ട

ക്രൂടിപോലും. ഈ അധികൃതാരോപണം ആ സംഘത്തെ സ്വാധീനമാക്കി പീഡിപ്പിച്ചു. ആ സാഹസകൃത്യം ആംഗ്ലേയരെ ഭാരതീയരുടെ സാമാന്യവൈരിയാക്കിത്തീർത്തു എരിയുന്ന തീയിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുകയായിരുന്നു അതു്. ഇൻഡ്യൻ സൈന്യസമൂഹം തക്കംനോക്കി ഇരിപ്പായി. ഭാരതനാവികസൈന്യം ബ്രിട്ടീഷ് പതാക മാറ്റി ഭാരതപതാക പാറിച്ചു. സേനാനിവഹം അധികൃതധിക്കൃതിക്കുമുതിന്നു. ''കപിറ്റ് ഇൻഡ്യാ'' പ്രശ്നത്തിന്റെ തനിനിറംകണ്ടു ബ്രിട്ടൻ സംഭ്രമിച്ചു. ആഗസ്റ്റ് വിപ്ലവവും ബംഗാളക്ഷാമവും തൽകർത്താക്കളെ ഗ്രസിക്കാൻ കരാള ദംഷ്ട്രകളുംകാട്ടി അടുത്തു. സവ്സമുദായങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യ സുരദ്രുമത്തിന്റെ ശീതളഛായയിലിരുന്ന് സോല്ലാസം സുഖിക്കാൻ കൊതിച്ചു. അപ്പോഠം സവ്സമുദായമൈത്രീമിത്രൻ സമുജ്ജ്വപ്രഭവീശി വൈരാകരനികരതമസ്സു അകറ്റാൻ തുനിഞ്ഞു.

ഭാവിഭാരതഭരണഘടന അധീശശക്തിയുടെ സതത്ര ശ്രദ്ധാക്കുവിഷയമായി. ഒരു മന്ത്രിസംഘാതൃത്യസംഘാഭാരതനേതാക്കന്മാരെ സന്ദർശിക്കാൻ ഇൻഡ്യയിലെത്തി. ഭാവിഭരണഘടനാരൂപവൽകരണം കാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരുടെ അഭീഷ്ടത്തിനു വിട്ടു. ആ ത്രൃത്യസംഘം ഏതൽകൃത്യനിർവഹണത്തിനു അവരെ സഹായിക്കാൻ മാത്രമേ മുതിന്നുള്ളൂ. താമസംവിനാ മറെറാരു മന്ത്രിസഭാസംഘം ഭാരതത്തിൽ വന്നുചേന്നു. കാൺസ്റ്റ്യൂവൻറ് അസംബ്ളി സംസ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ ഒരു ഇടക്കാലഗവണ്മെൻറ് ഭരണഭാരംവഹിക്കണമെന്നു് അവർ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകൃതമായി. ഇങ്ങനെ സ്വാതന്ത്ര്യസുധാംശു സുഷമ വീശി പ്രകാശിക്കാൻ ഒരുങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 13

അന്ത്യരംഗം

ആത്മത്രാണപ്രവണത

ഭാരതാന്തരീക്ഷം പ്രകാശമാനമായി. ഭാരതമാതാവു് സ്വാതന്ത്ര്യസുധാകരാശ്ലേഷസുഖം ആസ്വദിച്ചു മയങ്ങി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അന്തരീക്ഷം കാർകൊണ്ടിരുണ്ടു. വിദ്യുത്പ്രവാഹവും മേഘനാദവും ലോകത്തെ ത്രസിപ്പിച്ചു. ഭാരതമാതാവു് തോരാത്തമാരിയിൽ കുളിച്ചു് വിറപൂണ്ടുഴന്നു.

ഹിന്ദുമുസ്ലീം ലഹള ഭാരതത്തെ വിറപ്പിച്ചു. ബംഗാളും ബീഹാറും രക്തപാനലഹരികൊണ്ടു് അട്ടഹസിക്കുന്ന ഭൈരവിയുടെ വിഹാരഭീകരരംഗമായി. ഹൈന്ദവന്യൂനപക്ഷമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ കൈയേറ്റം തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാരെ സംഹരിച്ചു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. സ്ത്രീകളെ അപമാനിച്ചു. അവിടം ക്രൂരക്കൊലയാൽ കലുഷമായി. ജനാവലി അമ്പരന്നു നാലുപാടും ഓടി. അഭയം ലഭിക്കാതെ അവർ നൈരാശ്യഗർത്തത്തിൽ അടിഞ്ഞു. ഹൈന്ദവർ പ്രതീകാരവശഗരായി. അവർ കടുംകൈ പലതും തുടങ്ങി. ഹിന്ദുമുസ്ലീം കബന്ധങ്ങൾ കുന്നുകൂന്നായി ക്രൂടി. ഭാരതക്ഷേത്രം രക്തപങ്കിലമായി.

ഭാരതാംബയുടെ ഹൃദയം ത്രസിച്ചു—തപിച്ചു—ദഹിച്ചു. മാതൃസാന്ത്വനത്തിനായി ഭാരതവീരപ്രസൂവിന്റെ ഓമനസന്താനമായ ഒരു കരുണാർദ്രചേതസ്സ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ആ ഭീകരരംഗം ഓരോന്നായി സാനുകമ്പം വീക്ഷിച്ചു. നരസമുദായത്തെ ഉരന്ത

ദുരിതക്രൂപത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതു സ്വധർമ്മമായി കരുതി. ആ ധർമ്മതേജസ്സ് ബംഗാളും ബീഹാറും സന്ദർശിച്ച് ബാഷ്പാകുലേക്ഷണനായി ഗ്രാമംതോറും ആ ദീനദയാലു ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു. അഹിംസാതത്വം ഉപദേശിച്ച് ഗ്രാമീണരെ പ്രബുദ്ധരാക്കാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. ജപതപാദികർമ്മംകൊണ്ട് അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു യത്നിച്ചു. ആ ദീനബന്ധുവിന്റെ ഭാവസാരള്യവും നിർവ്യാജസ്നേഹവും ഗ്രാമീണരെ ആകർഷിച്ചു. പുത്രകളത്രാദിബന്ധുജനങ്ങളുടെ ഉദരന്തരവിരഹത്താൽ ക്ഷതഹൃത്തുകളായ ഗ്രാമീണരുടെ ഉള്ളത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രതീകാരാഗ്നി ശമിപ്പിക്കാൻ ആ കരുണാശീതളസ്വാന്തൻ അവിശ്രമം പരിശ്രമിച്ചു. എത്രയെത്ര ഗ്രാമങ്ങളാണ്, നഗ്നപാദനായി സഞ്ചരിച്ച ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ പാദപാംസുക്കളാൽ പാവനമായി ഭവിച്ചതു്! കർമ്മയോഗിയായ ആ ജ്ഞാനജ്യോതിസ്സിന്റെ അഹിംസാതത്വസുധ ആസ്വദിച്ച് ഗ്രാമീണർ ആനന്ദതുന്ദിലരായി. ആ ധർമ്മവീരോത്തംസത്തിന്റെ സാമീപ്യസാരോക്തികർമ്മം എത്രയെത്ര നരാധമന്മാരെ നരോത്തമന്മാരായി പകർത്തിയില്ല! കൽക്കട്ട വീണ്ടും ഇരുട്ടറയിൽ ആണ്ടു. ആ ധർമ്മതേജസ്സിന്റെ പ്രഭാപൂരം ആ നഗരിയെയും പരിരക്ഷിച്ചു.

ജീവിതവൈശിഷ്ട്യം

ഇത്രമാത്രം നിഷ്കാമമായും നിസ്സ്വാർത്ഥമായും നിസ്തന്ദ്രം യത്നിച്ചിട്ടുള്ള മഹാപുരുഷന്മാർ ലോകത്തിൽ ദുർലഭമത്രേ. വിഷമപ്രശ്നപരിഹാരാർത്ഥം എത്രയെത്ര നിരാഹാരവ്രതയജ്ഞമാണ് അനാരോഗ്യാവസ്ഥയിലും ആ ത്യാഗിവര്യൻ നിർവിശങ്കം നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്..! ദീന

ജനസേവനം മുദ്രാവാക്യമാക്കി, കടിൽമുതൽ കൊട്ടാരം വരെ ഉള്ള സമസ്തജനങ്ങളെയും ഏകോദരസഹോദര ബുദ്ധ്യാ വീക്ഷിച്ച്, പരോപകാരാർത്ഥം ജീവധാരണം ചെയ്തിരുന്ന ആ ധർമ്മതേജസ്സ് അഹിംസാതത്വം പ്രായോഗികമാക്കി താമസമെന്നാപ്രതാപത്തെ വെന്ന് ഭാരത സാത്വികസമ്രാട്ടായി സുമല്ലസിക്കുന്ന കാഴ്ച ഏതൊരു മനുഷ്യഹൃദയത്തെയാണ് ആനന്ദാതിരേകത്താൽ രോമാഞ്ചകഞ്ചുകിതമാക്കാതിരിക്കുന്നത്!

1947 ആഗസ്റ്റ് 14-ാംതീയതി പ്രതിരാസമയം സമാഗതമായി. അടിമത്തപ്പിശാചിനെ ഹോമിച്ചൊഴിക്കുന്ന ശുഭമുഹൂർത്തമാണത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണഭാരം ഭാരതഭൂമിയിലേക്കുപകരുന്ന ആ ഭാസുരാവസരത്തിൽ സകല ഭാരതീയചിത്തവും സ്വാതന്ത്ര്യസുധാസ്വാദനത്താൽ കുളിർത്തു. ആ സുവർണ്ണവേളയിലാണ് ഭാരതരാഷ്ട്രം ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ സംപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യപീഠത്തിൽ കാലൂന്നിയത്. തദവസരത്തിലും അഗ്ര്യപൂജക്ക് സർവ്വഥാ അർഹനായ മഹാത്മജി ആഘോഷങ്ങളിലൊന്നും പങ്കുകൊള്ളാതെ അഭിനന്ദനാനുമോദനങ്ങളം വിഗണിച്ച് നിഷ്കാമകർമ്മപ്രണയിയായി നിസ്സ്വാർത്ഥജീവിതചര്യയിൽ ലയിച്ച് ജീവിതം നയിച്ചു.

മഹാത്മജി പ്രതിദിനം പ്രാർത്ഥനായോഗം നടത്തി ഈശ്വരാഭിമുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. സത്യഗ്രഹിയായ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രാർത്ഥനയുടെ നിസ്തുലപ്രഭാവവും ആ സാദ്ധ്യതയും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈശ്വരൈക്യം പുലർത്തി, മനശ്ശാന്തിയോടുകൂടി ജീവിച്ച്, ജന്മസാഫല്യം നേടുന്നതിന് ഉത്തേജനം നൽകുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ദിവ്യമായ ശക്തി അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി.

പ്രാർത്ഥനാവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവൈകവേദ്യമായ പരമാനന്ദം അനുഭവൈകവേദ്യമത്രേ. പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിലേക്കുള്ള ആഗമനവേളയിലാണല്ലോ ആ ലോകബന്ധു ഒരു ഘാതകന്റെ കൈത്തോക്കിനു ഇരയായിത്തീർന്നതു്. ധർമ്മമാത്രപ്രസക്തനായ ആ ധന്യാത്മാവു് കട്ടനിണവുമണിഞ്ഞു് ധർമ്മവേദിയിൽ സൂസ്മേരവദനനായി കിടക്കുന്ന ആ കാഴ്ച എത്ര മർമ്മഭേദകം! എത്ര ഹൃദയദ്രാവകം!

ഭൗതികശരീരം നാമാവശേഷമായാലും മഹാത്മാക്കളുടെ യശശ്ശരീരം സർവ്വജനഹൃദയഹാരിയായി സന്മാർഗ്ഗദീപം ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് കല്പാന്തപര്യന്തം നിലകൊള്ളും. അതാണു് മഹാത്മാക്കളായ ധർമ്മതേജസ്സുകളുടെ വൈശിഷ്ട്യവും ഔൽകൃഷ്ട്യവും.

ധർമ്മതേജസ്സുകൾ

ഫാദർ ഡാമിയൻ

അദ്ധ്യായം 1

I ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ബൽജിയത്തിന്റെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ ചരിത്രം ടിമെലൂഗ്രാമം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പ്രകൃതിവിലാസം ലാസ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ടിമെലൂഗ്രാമം. കഷ്ടകരുടെ ശാന്തലളിതമായ ജീവിതഗതിക്ക് ആ ഗ്രാമം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ജന്മസാഫല്യം സാക്ഷാൽകരിക്കുന്ന സൗശീല്യസമ്പത്തു് ആ ഗ്രാമീണർക്കു സ്വായത്തമാണ്. ഇങ്ങനെ അവിടം രമ്യമായ ആകൃതിയാലും കാമ്യമായ പ്രകൃതിയാലും വിലാസഭാവം പൂണ്ടു വിളങ്ങുന്നു. ആ ടിമെലൂഗ്രാമത്തിന് തിലകമായി ലാലസിക്കുന്ന ഫാദർ ഡാമിയനാണ് അക്ഷയഭാസുരമായ ബൽജിയം ചരിത്രത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്കു നിദാനം.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1840 ജനുവരി മൂന്നാം ദിനം ഫാദർ ഡാമിയന്റെ ജനനത്താൽ പാവനമായി ഭവിച്ചു. കാഷ്ഠികവൃത്തിയായിരുന്ന ഫാദർ ഡാമിയന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. കൃത്രിമ ജീവിതചര്യ അവരുടെ അമൂല്യസമ്പത്തായി വിലസി.

ജ്ഞാനസ്നാനസമയത്തു് ഫാദർ ഡാമിയനെ ജോസഫ് എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. സന്ന്യാസാശ്രമ നിയമക്രമം യഥാകാലം ജോസഫിനു് ഡാമിയൻ എന്ന സംജ്ഞ നൽകി. ഗുണവതിയായ മാതാവിന്റെ ലാളനാ ശിക്ഷണങ്ങളും ജോസഫിന്റെ ശോഭനമായ ഭാവിക്കു് കളമൊരുക്കി. ആ മഹിളാമണി വിശ്രമവേളകളിൽ വീരരസപ്രധാനമായ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പാരായണം ചെയ്തു് സ്വസന്താനങ്ങൾക്കു് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തു. പുണ്യശ്ലോകന്മാരുടെ ജീവചരിത്ര ശ്രവണം അവരുടെ മൃദുല ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉൽകൃഷ്ടവികാരങ്ങളും അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ഉത്തമമായ ആശയങ്ങളുടെയും ആദർശങ്ങളുടെയും അലതല്ലലോടു് ആ വീരസന്താനങ്ങൾ ആഹ്ലാദപുളകം അണിഞ്ഞു.

അശ്രാന്തപരിശ്രമിയായ ഫ്രാൻകോയിസ് കുടുംബഭരണഭാരം കാര്യക്ഷമമായി നടത്തി. ശിശുപരിചരണ പരിപാലനങ്ങളിൽ കാതറയിനും ബദ്ധശ്രദ്ധയായി. ഈ ജായാപതികളുടെ ആറു സന്താനങ്ങളിൽ കനിഷ്ഠപുത്രനായ ജോസഫിലായിരുന്നു മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ സവിശേഷം പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന സൽഗുണങ്ങളും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിരുന്നതു്.

ജോസഫും സഹോദരന്മാരും വിനോദലോലുപന്മാരായിരുന്നു. വിനോദവേളയിലും വീരചരിത സ്മൃതി അവരെ നയിച്ചു. അവർ കുരിശുയുദ്ധം അഭിനയിച്ചു. രക്തസാക്ഷികളുടെ വീര്യപ്രകടന രംഗങ്ങളും നടിച്ചു കാണിച്ചു. ഉദാരമതികളായി പരിശോഭിച്ചിരുന്ന പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ഭക്തികൃത്യങ്ങളിൽ പലതും അവരുടെ വിനോദത്തിനു വിഷയീഭവിച്ചു.

കൗതുകം കാട്ടി വിനോദിക്കുന്നവിഷയത്തിലും അവർ ഉത്സുകരായിരുന്നു. കുതിരവണ്ടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ അശ്വാരോഹകൻ കാട്ടി കുതിരയെ ചാടിച്ചിട്ട് പിൻചവിട്ടു പടിയിൽ കേറിനിന്ന് ജോസഫ് ഉല്ലസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവൻ രോഷകലുഷിതനായ ഒരു വണ്ടിക്കാരന്റെ ചമ്മട്ടിയടി ഏല്ക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു സന്ധ്യയായിട്ടും അവനെ വീട്ടിൽ കാണാഞ്ഞു് മാതാപിതാക്കന്മാർ കുഴങ്ങി. ബന്ധുമിത്രാദികളെ അവനെ തിരഞ്ഞു് നാലുപാടും ഓടി. ജോസഫാകട്ടെ അവിടത്തെ ദേവാലയത്തിനകത്തു കയറി പതുങ്ങി ഇരുന്നിരുന്നു. ക്രൂരകാരുടെ പരിഹാസവും പിതാവിന്റെ പ്രഹാരവും അവൻ അത്രമാത്രം ഭയപ്പെട്ടു.

ജോസഫ് ദേവാലയകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചുവന്നു. ഒരിക്കൽ അശ്രുതപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രസംഗം കേട്ട് അവൻ സന്തുഷ്ടചിത്തനായി. ദീനദയാമസ്പർശമായ ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നു അതു്. ആദ്യമായി ദേവനത്തിലെത്തിയ ജോസഫ് ഒരു ദയനീയരംഗം ദർശിച്ചു് ശോകാകുലനായി: ഒരു സാധുസ്ത്രീ. അല്പനഗ്ന, അസ്ഥിമാത്രശേഷ-അവളുടെ ഇടംതോളിലും വലംകൈയിലും ഓരോ ശിശുക്കൾ. ശിശുക്കളുടെ രോദനം ദയനീയം. അവരുടെ രോദനം ശമിപ്പിക്കാൻ ആ അബല ചുണ്ടുകൾ അനക്കുന്നു. ശബ്ദം പൊങ്ങുന്നില്ല. പരിക്ഷീണയായ അവളുടെ മൈയ്യാകമാനം വിയർക്കുന്നു. കരചരണങ്ങൾ വിറയ്ക്കുന്നു. ഭിക്ഷാപാത്രവും കൈക്കലുണ്ടു്. പരിതാപകരമായ ഈ രംഗം ജോസഫിന്റെ നിഷ്കളങ്കഹൃദയാങ്കത്തിൽ അമർന്നു—ദീനാനുകമ്പാകുലനായ അവൻ അടുക്കളയിലെത്തി. പ്രാതഭക്ഷണം ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവനു് അന്യ ചിന്താസ്പർശം ലേശംപോലുമുണ്ടായില്ല. അവൻ ആ പ്രാതൽ മുഴുവൻ ആ യാചകിക്ക

നൽകി അവളെ സംതൃപ്തയാക്കിവിട്ടു. തദനന്തരമായി രുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ രംഗപ്രവേശം. അന്നത്തെ വേദപ്രസംഗഭാഗം ഉദ്ധരിച്ച് രക്ഷാകർതൃഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്നും അവൻ രക്ഷനേടി.

അജപാലനം ജോസഫിന്റെ ബാല്യകാലവൃത്തി യായിരുന്നു. ടിമെല്യൂഗ്രാമത്തിലെ നയനമോഹനമായ ചെറുകുന്നുകളായിരുന്നു അജപാലനസങ്കേതം. അവി ടത്തെ നിസർഗ്ഗസുന്ദരമായ പുൽത്തകിടികളും ചെറുപുഴ കളും അവന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഛാദാകർഷിച്ചു. പ്രകൃതി രാമണീയകം അക്ഷയമായി ഭാസിച്ചിരുന്ന ആ പ്രദേശം നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ ബന്ധുരമായ ചിന്തകളം ഉദിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 2

II ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ജോസഫിന്റെ പ്രഥമാധ്യയനകേന്ദ്രം ടിമെല്യൂ ഗ്രാമ പരിസരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയമായി രുന്നു. കായികവിനോദങ്ങളിൽ അവൻ അത്യാസക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സ്കേറ്റിംങ് ലീലാലോലുപനായ അവൻ ആ വിനോദത്തിൽ ചാമ്പ്യന്സ്ഥാനം അർഹിച്ചു. മൗന ഭിക്ഷ അവനെ മുനിസംജ്ഞനാക്കിപ്പകത്തി. മിതഭാ ഷണം അവനു ഭൂഷണം ചാർത്തി. ചിന്താശീലം അവ നിൽ കളിയാടി. സ്വകൃത്യനിർവഹണത്തിൽ അത്യ ജാഗ്രത ഉള്ള ഒരു ബാലൻ അക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ധ്യയനസമയം കഴിഞ്ഞു് അന്യരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ അവൻ അനന്യസാമാന്യമായ ഔത്സുക്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കൊല്ലന്മാക്കും ശവക്കഴി വെട്ടുന്നവക്കും ജോസഫിന്റെ സഹായം സവിശേഷം സിദ്ധിച്ചു. ഈ നിഷ്കാമകർമ്മത്തിന്റെ നന്മയും മേന്മയും അവനു് യഥാകാലം അനുഭവവേദ്യമായി.

സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകി ജോസഫിനെ ഒരു വണിഗ്വരനാക്കാൻ അവന്റെ പിതാവു് അഭിലഷിച്ചു. തൽഫലമായി ജോസഫ് വാണിജ്യപരമായ അഭ്യസനം നടത്താൻ വിദേശവാസം അനുഷ്ഠിച്ചുതുടങ്ങി. വാണിജ്യവിദ്യാധനം സമ്പാദിക്കാൻ അവൻ ഉത്തരോത്തരം യത്നിച്ചു.

അങ്ങനെ ഇരിക്കേ ഒരിക്കൽ ജോസഫിന്റെ വിദ്യാലയപ്രാന്തത്തിലുള്ള ദേവാലയത്തിൽ അത്ഭുതപൂർവമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. സമുദ്ധരണസംഘത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധ വാഗ്മികളായ ജ്ഞാനധ്യാനപ്രസംഗകന്മാർ ആ ദേവാലയത്തിൽ ധ്യാനപ്രസംഗം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇദംപ്രഥമമായിട്ടായിരുന്ന അവൻ ഒരു ധ്യാനപ്രസംഗം കേട്ടതു്. ശാന്തഗംഭീരമായ ആ ധ്യാനപ്രസംഗം നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിർമ്മലമായ സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ അലകളിളക്കി. അവനു് ആത്മാവബോധം സംസിദ്ധമായി. കേവലം ലൗകികനായിരുന്ന ജോസഫ് ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അലൗകികനായി പരിണമിച്ചു. ആത്മപ്രബോധനത്താൽ പ്രബുദ്ധനായിഭവിച്ച ജോസഫ് വൈദികാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അവന്റെ ഒരു സഹോദരനും ഒരു സഹോദരിയും സന്യാസാശ്രമികളായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ടാ

യിരുന്നു. ആശ്രമവാസിയായ സഹോദരനുമായി ആലോചിച്ച് തിരുഹൃദയസഭയിലെ ഒരംഗമായിത്തീരാൻ അവൻ സർവ്വാത്മനാ യത്നിച്ചു. പിതൃഹിതം നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവനുണ്ടായ സജീവമായ ഉത്തേജനം പ്രാതികൂല്യങ്ങളെല്ലാം തട്ടിത്തകർത്ത് ആനുകൂല്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഒരുക്കി.

അടുത്ത ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനം ആസന്നമായി. ജോസഫ് മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് ക്രിസ്തുമസ്സ് സന്ദേശം അയച്ചു. അക്ഷരത്തിൽ സ്വാഭിമതപ്രശ്നവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. തിരുഹൃദയസഭയിൽ പ്രവേശനാർത്ഥം അനുമതിയും അനുഗ്രഹവും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് അയച്ച സന്ദേശം അവരെ പരിഭ്രാന്തചിത്തരാക്കി. പ്രിയപുത്രന്റെ അഭിമതം അനിരോധ്യമാണെന്നു് അഭിജ്ഞരായ അവർ ഗ്രഹിച്ചു. പുത്രന് സ്വാഹിതം അനുവർത്തിക്കാൻ അവർ അനുജ്ഞ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. വൈദികപദം ഒരുവന് ഇഹത്തിലെ അഭികാമ്യമായ സ്ഥാനമാനങ്ങളിൽ സമുന്നതമാണല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 3

സന്ന്യസ്തജീവിതം

ജോസഫ് സ്വാഭിലാഷപൂരണത്താൽ കൃതാർത്ഥനായി. തിരുഹൃദയ സഭയായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ ബ്രഹ്മചര്യാശ്രമ ധർമ്മപരിപാലനരംഗം. ആശ്രമ നടപടി ജോസഫിനെ ഡാമിയനായി പരിവർത്തനംചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് ആശ്രമജീവിതം അമിതാനന്ദം അരുളി സേവനമാണ് തിരുഹൃദയ സഭാംഗങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യം.

ഡാമിയൻ സഭോവാശ്രാനങ്ങൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. അതോടൊ
ക്രൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം സേവനമുദ്രിതമായി.
സേവനശബ്ദം സാർത്ഥകമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരു
മാനിച്ചു. തദനുസരണം അദ്ദേഹം ജീവിതരീതി ക്രമ
പ്പെടുത്തി.

ആശ്രമജീവിത പരിപാടി അദ്ദേഹം അഭംഗമായി
നിറവേറ്റി. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ മനനം ഭ്രഷണമായി
അണിഞ്ഞിരുന്ന ഡാമിയന് മനനഭജനം നിഷ്പ്രയാസം
സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രമായ പ്രാർത്ഥന പരിശീ
ലിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രായശ്ചിത്ത വൃത്തികളിലും അദ്ദേഹം
തൽപരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വമനസാ തപോ
വൃത്തി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. വെറും തറയിൽ കിടക്കുക
പോലും അദ്ദേഹത്തിന് അസുഖകരമായി തോന്നിയില്ല.

ഏതു കഠിനവേല ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു
വൈമനസ്യമില്ലായിരുന്നു. ദേഹാദ്ധ്വാനം ക്ലേശകരമുള്ള
ജോലികൾ അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ ആകർഷകമായി
തോന്നി. അതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു താണതരത്തി
ലുള്ള വേലകൾ ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഉത്സാഹവും. ഏതു
വീട്ടുപണിയിലും പടുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കേവലം ലൗകികമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം
തൃണവൽഗണിച്ചു. ഐഹികസുഖഭോഗങ്ങൾ സന്ത്യ
ജിച്ചു. അനശ്വരമായ ആത്മാവിന് അപകർഷം ഉണ്ടാ
ക്കുന്ന യാതൊരു ബന്ധവും അദ്ദേഹം അഭിലഷിക്കു
കയോ ആശ്ലേഷിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

ഒരു ദുശ്ശീലം ഡാമിയനെ പാട്ടിലാക്കിയിരുന്നു. മുൻ
കോപമായിരുന്നു അതു്. പരാധീനത ആർക്കും ആശാ
സ്യമല്ലല്ലോ. മുൻകോപത്തോടു് അദ്ദേഹം പോരാടി.

അതിനെ കീഴടക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കുറേക്കാലം വേണ്ടി വന്നു. വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ജപതപാദികളും കൊണ്ടു് പരാധീനത നീങ്ങി സ്വാധീനത കൈവന്നു.

ആശ്രമജീവിതധർമ്മങ്ങളിൽ സർവപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ധർമ്മത്രയമാണു്: നിസ്സ്വത, ചാരിത്ര്യം, അന്യ സരണം. ഈ മഹാ ധർമ്മങ്ങളം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് ഡാമിയൻ സാമോദം സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. തദനന്തരം ധർമ്മത്രയലക്ഷ്യം പുരസ്കരിച്ചു് അദ്ദേഹം കൃത്യനിർവഹണം തുടർന്നു. ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും നിയമങ്ങളും പരിരക്ഷിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അന്നു് ആരും ഡാമിയനെ അതിശയിച്ചിരുന്നില്ല.

വെയിനിലെ ആശ്രമവാസാനന്തരം ഉപരിപഠനാർത്ഥം ഡാമിയൻ പാരിസിലുള്ള ഇസ്സിയിലെ ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വകൃത്യങ്ങളം നിർവിഘ്നം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ഒരിക്കൽ ഒരു മിഷ്യനറി മെത്രാൻ അവിടെ ചെന്നുചേർന്നു. അജ്ഞാനതമസ്സിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്ന മനുഷ്യസഹോദരരെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനു് കുറെ യുവസന്ന്യാസിമാരെ ക്ഷണിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തിയതു്. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മെത്രാന്റെ അഭീഷ്ടം അറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ആഹ്ലാദം സീമാതീതമായിരുന്നു. സേവനം മുദ്രണംചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം വികസിച്ചു. ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിക്കായി അദ്ദേഹം ഭക്തിപൂർവം പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രത്യാശാപൂർണ്ണമായ മനോഭാവത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥന തുടർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആർദ്രഹൃദയം അനുനിമിഷം സുകൃതജപസമങ്ങളുമായി ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അചിരേണ ഡാമിയന്റെ അഭിവാഞ്ഛ സഫലമായി.

സമുദ്രസഞ്ചാരം

ഏതാനും വൈദികന്മാർ മനുഷ്യസേവനത്തിൽ പ്രത്യേക നിഷ്ഠയോടുകൂടി മെത്രാനോടൊന്നിച്ച് സമുദ്ര സഞ്ചാരത്തിന് സന്നദ്ധരായി. അക്കൂട്ടത്തിൽ വൈദിക പദം പ്രാപിക്കാറായ ഡാമിയനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡാമിയന്റെ കരുണാശീതളമായ മനസ്സ് മനുഷ്യസേവനാർത്ഥം കുതികൊണ്ടു. ഒരു പായ്ക്കപ്പലായിരുന്നു അവരെ എല്ലാം വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ തയാറായതു്. 1863 നവംബർ ഒന്നാംതീയതി ആ കപ്പൽ ബ്രെമർ ഹാവൻ തുറമുഖത്തുനിന്നും തിരിച്ചു. പാസഫിക്ക് മഹാസമുദ്ര മദ്ധ്യത്തുള്ള ഹാവായി ദ്വീപങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിയായിരുന്നു അതിന്റെ പുറപ്പാടു്. പായ്ക്കപ്പൽ യാത്ര ആപൽകര മത്രേ. വാതാനുകൂല്യം സദാ സംഭാവ്യമല്ല. ആ കപ്പൽ പ്രതികൂലമായ കാറ്റിൽപെട്ടു. കാറും പിശറും കല ശലായി. തിരമാലകൾ പർവതസമാനം പൊങ്ങി. കപ്പൽ ഡോളായമാനമായി യാത്രികർ അമ്പരന്നു വൈദികരും അവൈദികരുമായ ക്രൈസ്തവർ ഒരു നവ നാൾ ജപം തുടങ്ങി. നവനാൾജപാന്ത്യദിനം ദൈവം കനിഞ്ഞു. കടൽക്ഷോഭം നിലച്ചു. കാറു അനുകൂലമായി കപ്പൽ പാരാവാരപ്പരപ്പിലൂടെ കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. അഞ്ചു മാസത്തെ സഞ്ചാരത്തിനുശേഷം കപ്പൽ നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാന ത്തെത്തി.

വൈദിക പദപ്രാപ്തി

ഡാമിയന്റെ വൈദിക പദാരോഹണദിനം സുപ്ര സന്നഭാവം പൂണ്ടു. ഡാമിയൻ സമുചിതമായ ശുഭ്രവസ്ത്ര ങ്ങൾ അണിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖകമലം വിക സിച്ചു. ഹൃദയനൈർമ്മല്യം വദനബിംബത്തിൽ കളി യാടി. അദ്ദേഹം നവ്യപൂജാപ്പണത്തിന് ബലിപീ

ത്തിലണഞ്ഞു. ചിത്തം കുളിർത്തു. ദിവ്യനാഥനെ കൈകാര്യംചെയ്ത് കാര്യസിദ്ധി വരുത്താൻ കൊതിച്ചു. ദിവ്യകാരുണ്യാമൃതം ആസ്വദിക്കാൻ സത്യവിശ്വാസദീപം തെളിച്ചുകൊണ്ടു സമീപിക്കുന്ന പുതിയ ക്രൈസ്തവരുടെ നവോന്മേഷം ദർശിച്ച് ഹർഷാശ്രു പൊഴിച്ചു. സമുദായ സേവന നിർവ്വഹണത്തിൽ ദിവ്യനാഥന്റെ നേതൃത്വം വിസ്മയാവഹമായ വിജയപ്രാപ്തിക്കു മാർഗ്ഗദർശകമാണെന്നു കരുതി ഉല്ലസിച്ചു. നവപൂജാപ്പുണവേളയിൽ ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ അസാന്നിദ്ധ്യംമാത്രമേ ഫാദർ ഡാമിയനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം 4

വീരസേവന രംഗങ്ങൾ

I പൂണായിദേശം

ഫാദർ ഡാമിയൻ പൂണായിദേശ വികാരിയായിത്തീർന്നു. പൂണായിദേശം ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സേവനകുശലതയ്ക്ക് ശാണോപലമായി ശോഭിച്ചു. അവിടത്തെ അഗ്നിപർവ്വതത്രയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്തുലമായ സേവനത്തിനു ദൃക്സാക്ഷികളായി നിലകൊണ്ടു. ലാവാവീഥിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരപഥം. ത്രിദിനയാത്രകൊണ്ടേ അദ്ദേഹത്തിനു പൂണായിദേശപരിധി കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പർവ്വതാന്തരാളങ്ങളിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി ആളുകൾ പാർത്തിരുന്നു. ദിവ്യപൂജ അർപ്പിക്കാൻ ദേവാലയങ്ങളൊന്നും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ പ്രഥമ ശ്രമം ദേവാലയ

നിർമ്മിതിക്കായിരുന്നു. ദേവാലയനിർമ്മാണം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. തക്ക തടികളും കല്ലുകളും അവിടെ സുലഭമായിരുന്നു. എന്നാൽ തടി വെട്ടിയും കല്ലുടിച്ചും പള്ളിപണിചെയ്യാൻ മിടുക്കുള്ളവർ കുറവായിരുന്നു.

ശീതമേഖലയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ഫാദർ ഡാമിയൻ ഉഷ്ണമേഖലയിലെ കൊടുംവെയിലേറ്റ് സേവനകർമം അണിഞ്ഞു. ദൈവദത്തമായ ആരോഗ്യസമ്പത്ത് അദ്ദേഹം യഥായോഗ്യം വിനിയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോടാലിയുടെ മുഴക്കം തദ്ദേശവാസികളുടെ ഹൃദയകുഹരങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. അദ്ദേഹം ഭാരമേറിയ തടിയും ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാഴ്ചകാണികളെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ആ ത്യാഗിയുടെ നിസ്സ്വാർത്ഥതയുടെ അർത്ഥം അവരുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമായില്ല. എന്നാൽ അക്കാഴ്ച അവരുടെ ആന്തരദൃഷ്ടിയെ തെല്ലൊന്നു ചലിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. നിസ്സ്വാർത്ഥതയുടെ സദ്ഭാവഗ്രഹണം സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് സുസാധ്യമല്ലല്ലോ.

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അരോഗദൃഢഗാത്രത പലരുടെയും സംഭോഷണത്തിനു വിഷയീഭവിച്ചു. അസൂയാജനകമായ കായബലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. കായകാന്തിയിലും അദ്ദേഹം പിന്നണിയിലായിരുന്നില്ല. ബലിഷ്ഠകായനായ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നോക്കുകാണുവാൻ ഭീമകായന്മാർപോലും കൊതിച്ചു. ബലപരീക്ഷക്കും അവർ ഉദ്യമിച്ചു. എന്നാൽ ബലമാത്സര്യത്തിൽ ഫാദർ ഡാമിയനെ അടിപെടുത്താൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഉദയാസ്തമയങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു മല്ലന്മാരെ വെല്ലുന്നതിനു തെല്ലും പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. ഭാരിച്ച തടികൾ ദേവാലയപരി

സരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരുകയായിരുന്നു അവരുടെ ബല പരീക്ഷ. ശ്രുക്ഷമായ ഈ പരീക്ഷയിൽ വിജയശ്രീവരണ മാല്യത്തിനു സർവ്വഥാ അനുരൂപനായി ഭവിച്ചതു് സുദ്ധ-സുന്ദരഗാത്രനായ നമ്മുടെ കഥാനായകനല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല പ്രകാരത്തിലും ദേവാലയ നിർമ്മിതിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരംക്കരുത്തു് പ്രയോ ജകീഭവിച്ചു. വീരാരാധനോത്സുകരായ ആ ദ്വീപവാ സികളുടെ ബാഹ്യവും ആന്തരവുമായ പ്രീണനത്തിനു് അദ്ദേഹം പാത്രമായി.

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ ധർമ്മപ്രവണത സർവ വൈഷ മ്യങ്ങളെയും ഗളഹസ്തം ചെയ്തു. ഘോര കാന്താരങ്ങളോ കിഴക്കാൻ തുക്കായ മലഞ്ചരിവുകളോ അപകടപൂർണ്ണ മായ അഗ്നിപർവ്വത പ്രാന്തങ്ങളോ ആ കർമ്മയോഗിയുടെ മാർഗ്ഗം നിരോധിച്ചില്ല. ഗന്ധകധൂമപടലത്തിന്റെ കൊടുംപിടിയിൽപെട്ടു് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും അവശ നായിട്ടുണ്ടു്. ജനസാമാന്യത്തിനു നരകഘോരതയെപ്പറ്റി ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനമെങ്കിലും ലഭിക്കാൻ ആ അഗ്നി പർവതപ്രാന്തങ്ങളിൽ സന്ദർശിച്ചാൽ മതിയെന്നു് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യ-കാലാവസ്ഥയും യൗവനകാലാവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള അജ ഗജാന്തരം സ്മരണീയമത്രേ.

ഐശ്വര്യദേവതയുടെ നിത്യനർത്തനരംഗമായിരുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലെടം. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം അവിടെ സച്ഛന്ദം വിഹരിച്ചു: സുരഭിലസുന്ദരമായകുസുമമഞ്ജരി. ശ്യാമളകോമളമായ ലതാനികുഞ്ജങ്ങളം. അച്ഛസ്ഫടിക സങ്കാശമായ സരോവരങ്ങളം. ഹരിതവർണ്ണവിരാജിതമായ

പുൽത്തകിടികൾ. ആരോഗ്യസുഖസന്ദായകമായ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി. സൗന്ദര്യധാമങ്ങളായ വിലാസിനികളുടെ ആസ്ഥാനം. ചേതസ്സമാകഷ്കമായ ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതു വിരാഗിയുടെയും മനം മയക്കാൻ മതിയാകും.

വിഭവസമൃദ്ധമായ ആ ഭ്രവിഭാഗം ദുർവൃത്തന്മാരായ ജനങ്ങളാൽ നിബിഡമായിരുന്നു. അവരുടെ ശോച്യാവസ്ഥ ദർശിച്ച് ഫാദർ ഡാമിയൻ സന്തപ്തചിത്തനായി. അസന്മാർഗ്ഗജീവിതപ്പുഴയിലെ ചുഴിയിൽ പെട്ട് നട്ടം തിരിയുന്ന സഹോദരരെ സമുദ്ധരിക്കൻ അദ്ദേഹം ജാഗരൂകനായി. ദുരാചാരങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി. സത്യധർമ്മപ്രകാശരശ്മികൾ അവരുടെ ഹൃദയകുടീരങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ സർവ്വാത്മനാ യത്നിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന് ആതുരപരിചരണംപോലെ ആസ്വാദ്യമായി മറെറാന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതുസമയത്തും ഏതു രോഗിയെയും സന്ദർശിച്ചു സമാശ്വസിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉന്മുഖനായിരുന്നു. അന്യലേപനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ച് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന ആരെയും ബലാൽകാർഷിച്ചിരുന്നു. രോഗികൾക്ക് പ്രത്യാശാ സങ്കേതമായിരുന്ന ആ ത്യാഗമൂർത്തി. രോഗികൾക്കു രോഗശാന്തിയും ദീനജനങ്ങൾക്കു സമാശ്വാസവും അരുളിയ ക്രിസ്തുനാഥനെ അനുകരിക്കുകയാണ് ധർമ്മമെന്ന് ആ ധർമ്മവീരോത്തംസം കരുതിയതിൽ ആശ്ചര്യത്തിനു വകയില്ലല്ലോ.

ക്രിസ്തീയധർമ്മാദർശങ്ങൾ ദീനസേവനം മുഖേന ആ ധർമ്മടേൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അജ്ഞാനാന്ധകാരജടിലമായ ആ പ്രദേശം ക്രമേണ സത്യദീപികരണങ്ങൾ തട്ടി പ്രശോഭിച്ചു. ക്രൈസ്തവസാഹോദര്യത്തിന്റെ താങ്ങും

തണലുമേറവ് മാനസാന്തരം ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചു. മതതത്വധർമ്മങ്ങളും യഥായോഗ്യം അഭ്യസിച്ച് സുമനസ്സുകളായിത്തീർന്നവർക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹം ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകിയുള്ളൂ. അന്ധമായ ജ്ഞാനസ്നാനം അനാശാസ്യമായ ഫലം ഉൽപാദിപ്പിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ആളുകളും സന്മനസ്യത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ സാഫല്യത്തിൽ ആ സിദ്ധന്റെ മനം നിലീനമായി. ജ്ഞാനസ്നാതരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അശ്രാന്തോദ്ധനായി പ്രേഷിതവൃത്തി നിർവ്വഹിച്ചു.

സുദൃഢസുഭഗ ശരീരനായ ഫാദർ ഡാമിയന്റെ നൈഷ്ഠികബ്രഹ്മചര്യവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും വിഷയസുഖേച്ഛുക്കളായ തദ്ദേശവാസികളെ വിസ്മയഭരിതരാക്കി. സന്മാർഗ്ഗാചരണത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ ജീവിതചര്യ അവർക്ക് ഉത്തേജനം നൽകി. ദിവ്യശക്തികൊണ്ടല്ലാതെ കാമക്രോധാദിനിയന്ത്രണം അസംഭ്യമെന്നു ധരിച്ചിരുന്ന പൂണായി നിവാസികൾ ഫാദർ ഡാമിയനെ അമാനുഷനായി കരുതി ആദരിച്ചുവന്നു. അക്ഷീണയത്നവും തപോവൃത്തിയുമത്രേ ഇന്ദ്രിയവിജയരഹസ്യം.

അദ്ധ്യായം 5

II കോഹാലാ പ്രദേശം

അക്കാലത്ത് കോഹാലാ പ്രദേശം ഫാദർ ക്ലമന്റിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ഫാദർ ക്ലമന്റ് ദുർബലനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ ദീനബന്ധുവായ ഫാദർ ഡാമിയൻ തുനിഞ്ഞു. അവിടത്തെ വലിയ മേടയും സമുചിതോപകരണങ്ങളും ആ യുവ

യോഗിക്ക് ആഡംബരമായി തോന്നി. പൂത്തിയാകാത്ത ദേവാലയങ്ങളും പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പയെ ആകഷ്ടിച്ചു. കാട്ടിലും മേട്ടിലും ബലിപീഠമുണ്ടാക്കി അദ്ദേഹം ദിവ്യപൂജ അർപ്പിച്ചു. ദിവ്യപൂജാസമയത്തു് അദ്ദേഹം ഉച്ചൈസ്വരം ആലപിച്ചിരുന്ന ദൈവസങ്കീർത്തനം വിദൂരസ്ഥരായ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് നിർവ്യാജസ്നേഹത്തിന്റെ അലകളിളക്കി. ഭയങ്കര വിപിനങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും ആ ത്യാഗിശ്രേഷ്ഠന്റെ ഈശ്വരസ്തോത്രനാദം അവരുടെകർണ്ണപുടങ്ങളിൽ മുഴങ്ങി. ഒരു ത്യാഗിക്കു് മാനസോല്ലാസം കൈവളർത്തുന്ന സംഗതികളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണല്ലോ ഈശ്വരസങ്കീർത്തനം.

കോഹാലാ പ്രദേശത്തുനിന്നും വളരെ അകലെയായി കുറെ ക്രൈസ്തവർ അധിവസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അവരുടെ ആത്മീയാവശ്യ പരിഹരിക്കാൻ എത്രത്യാഗമനുഷ്ഠിച്ചും പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ആ ആത്മരക്ഷണനിരതൻ ശപഥംചെയ്തു. അപകടകരമായ കടലിടുക്കുകളും കൊടുമുടികളും മലഞ്ചരിവുകളും അവിടത്തേക്കുള്ള യാത്രയെ പ്രതിരോധിച്ചിരുന്നു. അവിടെ എത്താൻ യാതൊരു സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കർമ്മധീരനായ ഒരു ത്യാഗസമ്പന്നന്റെ മനമുണ്ടോ കുഴങ്ങുന്നു! കോഹാലായിലെ പൗരപ്രമുഖന്മാരെ വരുത്തി പ്രസ്തുതകാര്യം ആലോചിച്ചു. ആർക്കും യാതൊരു മാർഗ്ഗവും നിർദ്ദേശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ അധൈര്യപ്പെടുത്തി. കരമാർഗ്ഗമായോ കടൽമാർഗ്ഗമായോ അശക്യമായ ഒരു കാര്യമാണ് അതെന്നു് അവർ യുക്തിയുക്തം സമർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ ആത്മരക്ഷണത്തിൽ അതിതൃഷ്ണയോടുകൂടിയ ഒരു ധർമ്മധീരന്റെ സദുദ്യമം നിരോധിക്കാൻ ആർക്കുസാധിക്കും!

അജഗണഗമനേപഷണ ഉണ്ണി

എന്തു പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടാലും ക്രിസ്തുനാഥൻ അമൂല്യരക്തത്താൽ സമുദ്ധരിച്ച സഹോദരരുടെ ആത്മരക്ഷയാവശ്യമായ പരിഹരിക്കാൻ ആവോളം പ്രയത്നിക്കുകയാണു ധർമ്മമെന്നു ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആ ധീരാഗ്രണി ധൈര്യസമേതം രണ്ടു ആത്മസുഹൃത്തുക്കളോടൊന്നിച്ച് ഗംഭീരമായ സാഗരത്തിലൂടെ വഞ്ചിവഴി യാത്രയാരംഭിച്ചു. ആദ്യമാദ്യം ശാന്തമായി കണ്ടുതുടങ്ങിയ അബ്ധി ക്രമേണ ക്ഷുബ്ധമായി. അവരുടെ യാനപാത്രം അലയാഴിൽ ഉയലാടി. ഉഗ്രമായ വീചീനിചയം വഞ്ചിയെ അമ്മാനയാട്ടി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ വഞ്ചി തകിടം മറിഞ്ഞു. ശ്വാപദങ്ങളുടെ ആ വാസസ്ഥാനമായിരുന്നു അത്. ഭയാക്രാന്തരായ യുവാക്കളുടെ ദീനസ്വരം തിരമാലകളുടെ ഉരുതരവത്തെയും അധഃകരിച്ചു. ഫാദർ ഡാമിയൻ മാത്രം ഭഗ്നാശയനാകാതെ, വഞ്ചിയെ വിടാതെ കിടന്നുകൊള്ളുവാൻ സഖാക്കളോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടു വഞ്ചിയെതരംഗപരമ്പരയിലൂടെ തള്ളിനീക്കി. അന്ധകാരം എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. തിരമാലയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. ഫാദർ ഡാമിയൻ ആത്മമിത്രങ്ങളോടൊന്നിച്ചു് വല്ലവിധവും കരയ്ക്കണഞ്ഞു. ആത്മപരിപാലകനായ ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരാഴ്ചയോളം അവർ അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. അനന്തരം കാര്യപരിപാടി തുടർന്നു.

ആവശ്യം വേണ്ട ഭക്ഷ്യങ്ങളും ദിവ്യപൂജോപകരണങ്ങളും ഒരു ചെറു ഭാണ്ഡത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടു് ഫാദർ ഡാമിയൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു. ആ സഹിഷ്ണുതാസമ്പന്നനെ സ്വാഗതം ചെയ്തതു് ദുസ്സഹമായ കൊടുമുടികളും ദുർഘടമായ കടലിടുക്കുകളും ദുർഗ്ഗമമായ മലഞ്ചരിവുകളുമായിരുന്നു. ഭാണ്ഡവും പേറിപ്പേറി കിഴക്കാൻതുക്കായ ഒരു

മലഞ്ചരിവിൽക്കൂടി അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചു. ഇരുന്നും നിരങ്ങിയും ഇഴഞ്ഞും വല്ല ജാതിയും ആ മലഞ്ചരിവു കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു തുംഗശൃംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരാംക്കരുത്തു പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് നീണ്ടു നിവന്നുനിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. അപ്പച്ചുക അനവരതം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ആ പുരുഷകേസരി പിന്നോട്ടടിവക്കാൻ മുതിന്നില്ല. വൃക്ഷലതാദികളിൽ തൂങ്ങിയും പാറകളിൽ തങ്ങിയും അങ്ങുമിങ്ങും പററിപ്പിടിച്ചും വല്ലവിധവും ശൃംഗോപരി എത്തി. വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചതു് ഒരു ഘോരാകാരമായ കരിംപാറയായിരുന്നു. മഴ ഘോരമായി വർഷിച്ചുതുടങ്ങി. കാറ്റും കഠോരമായി. ഘോരമാരിയും സഹിച്ചു് ഭാണ്ഡവും പേറിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം കുറേനേരം ധ്യാനനിമഗ്നനായി നിന്നുപോയി. മഴ ശമിച്ചപ്പോൾ യാത്ര തുടന്നു. കാല്വ വഴുതുന്നുണ്ടു്. പിടിയും എങ്ങും പറ്റുന്നില്ല. കൈയായവും മെയ്യായവും പ്രയോഗിച്ചു് അദ്ദേഹം മെല്ലെമെല്ലെ കീഴോട്ടിറങ്ങി. കരചരണങ്ങളിലെ നഖങ്ങളം ഇളകി അവിടം രക്താഭിഷിക്തമായി. എന്നിട്ടും ആ വീരാത്മാവിന്റെ പുരോഗതി നിലച്ചില്ല. പിന്നെയും ഏതാനും ഉഛംക്കടലുകളും മലഞ്ചരിവുകളും കടന്നു് അവസാനമായി മറെറാരു പവ്വത ശിഖരത്തിലെത്തി. ദൃഢകായനായ ആ വീര പുരുഷന് അടുത്ത മലഞ്ചരിവു് ദുസ്തരമായി തോന്നി. അദ്ദേഹം ഇരുന്നും ഇഴഞ്ഞും വീണും ഉരുണ്ടും കുറേദൂരം സഞ്ചരിച്ചു. അനന്തരം കൈകാലുകളം കഴഞ്ഞു കിടപ്പായി. അദ്ദേഹം ക്രമേണ ബോധരഹിതനായിത്തീന്നു.

നമ്മുടെ കമ്മയോഗിക്കു് സുഖസുഷുപ്തി നൽകിയ രംഗം ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സുബോധവാനായി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു

ക്രൂട്ടം ജനങ്ങൾ ശുശ്രൂഷാനിരതരായി വർത്തിക്കുന്നതു കണ്ടു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്ത ജനാവലി തന്നെയായിരുന്നു അതു്. വൈതരണി ഏതും തരണം ചെയ്തു് ആത്മശുശ്രൂഷണത്തിനു് കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ട അജപാലനെ അജഗണം തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു കണ്ടു് അദ്ദേഹം സോല്ലാസം ഇന്ദ്രശത്രുസ്തോത്രം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരരസം തുളുമ്പുന്ന ക്ഷതങ്ങളെല്ലാം അവർ മറുന്നു പുരട്ടി വച്ചുകെട്ടി. ഒരു ദിവസം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ശയ്യാവലംബിയായി ഭവിച്ചുള്ളു. അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേഹം അവിടത്തന്നെ ബലിപീഠമൊരുക്കി ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആഹ്ലാദഭരിതരായി. പാപസങ്കീർത്തനവും ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണവും അവർക്കു് അത്യാനന്ദം നൽകി. അവർ നവോന്മേഷത്തോടുകൂടി ഭഗവന്നാമോച്ചാരണംചെയ്തു് ആശ്വസ്ഥചിത്തരായി.

അവിടത്തെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ താൽകാലികാവശത പരിഹൃതമായി. സുവിശേഷപാരായണത്തിനും മറ്റു ഭക്തികൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം മാർഗ്ഗദർശികളെ നിയമിച്ചിട്ടു് അജഗണത്തിന്റെ കണ്ണീരണിഞ്ഞ വദനബിംബം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അവിടം വെടിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 6

പ്രത്യാഗമനം

ഫാദർ ഡാമിയൻ കോഫാലായിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം കൃഷിബഹുലമായ കായ്പരിസരണിയിലൂടെ നിസ്തന്ദ്രം സഞ്ചരിച്ചു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം സമുദ്രതീരം വഴി കുതിരസ്സവാരിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവേ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു ബോട്ട് തിരമാലയിൽപെട്ട് ഡോളായമാനമാകുന്നതു കണ്ടു. അതു് ഏതോ കപ്പലിലെ രക്ഷാബോട്ടാണെന്നു് അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. തൽക്ഷണംതന്നെ ആ കാരുണ്യസാഗരം തരംഗാവലിയോടു സധീരം പോരാടിക്കൊണ്ടു് ബോട്ടിനടുത്തെത്തി. ബോട്ടിനകത്തു് ഏതാനും പേർ നിശ്ചേഷ്ടരായി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉടനടി ബോട്ടു കരയ്ക്കടുപ്പിക്കാനുള്ള യത്നത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. കുറെനേരം അദ്ദേഹം കല്ലോലജാലത്തോടു മല്ലിട്ടവിജയിയായി. എട്ടുപേർ ബോട്ടിനകത്തു് ഭക്ഷ്യപേയങ്ങളം ലഭിക്കാതെ തളർന്നു് ആസന്നമരണരായി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ ശോചനീയമായ കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാനുഭൂതിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. അവരുടെ തൊണ്ട വറണ്ടുപോയിരുന്നു. കരുക്കിൻനീരും ശുദ്ധജലവും നൽകി അവരെ ഉജ്ജീവിപ്പിച്ചു. എട്ടുദിവസംകൊണ്ടു് അവർ പട്ടിണികിടക്കയായിരുന്നു. അവർ കുറേ ദിവസം ഉദാരമതിയായ ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സൽകാരമേറ്റു വിശ്രമിച്ചിട്ടു് അവിടെനിന്നു യാത്രയായി.

ക്ഷുദ്രാദിബാധോച്ചാടനം

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ നിസ്സ്വാർത്ഥ സേവനഗതി തടഞ്ഞുനിറുത്താൻ അപ്രതിരോധ്യമായ പ്രകൃതി ശക്തികൾക്കുപോലും സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ ജനാവലിയുടെ

കുടിലഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസവും ക്ഷുദ്രമാന്ത്രികപ്രയോഗങ്ങളും കഠോരദംഷ്ട്രകം കാട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണമാത്രം നിരോധിക്കാൻ അരയും തലയും മുറുക്കി. ഇതു് അദ്ദേഹത്തെ ദഗ്ധമാനസനാക്കി. ക്ഷുദ്രപ്രയോക്താക്കളും സാധുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ചു് കാലയാപനം ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ജനഗണമാന്യത്തെ അഭിചാരവിദ്യ കൊണ്ടു ഭയവിഹ്വലരാക്കി അവരുടെ കേതിബഹുമാനങ്ങളും ആജ്ഞാബലവും പൈശാചികകർമ്മങ്ങളും നടത്തി കേമന്മന്യന്മാരായി വർത്തിച്ചിരുന്ന ഇക്കൂട്ടരെ സാധാരണക്കാർ ദൈവത്തെക്കാളും ഭയപ്പെട്ടു. സാധാരണമായി ദൈവം ഉടനടി ശിക്ഷ നൽകാറില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടരുടെ ശിക്ഷണനടപടി താൽക്കാലികമത്രേ. ചിലപ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർ നിശ്ചിതവ്യക്തികളെ ക്ഷുദ്രംചെയ്തു് സംഭ്രമിപ്പിച്ചു് ഉൻമൂലനം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ കോഹാലാ നിവാസികൾ അഭിചാരികളെ ഭയന്നു് അവരുടെ താളത്തിനൊത്തപടി ആടാൻ മടിച്ചില്ല. ഈ സംഗതിയുടെ ഗൗരവം സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ച ഫാദർ ഡാമിയൻ അവരുടെ കുടിലതന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും സഹജനങ്ങളെ വിമോചിപ്പിക്കാൻ ബദ്ധകങ്കണനായി.

മതഃനഷ്ടാനങ്ങളിൽ ആളുകൾക്കു് തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ശവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങളിൽപോലും പങ്കുകൊള്ളുന്നവർ ചുരുങ്ങി. ഭക്തികൃത്യങ്ങളിലുള്ള ജാഗ്രതക്ഷയോന്മുഖമായി. ദൈവകല്പന പാലിക്കുന്നവർ വിരളമായി. ഇവയെല്ലാം ഫാദർ ഡാമിയനു് മർമ്മഭേദകമായി തോന്നി.

ഈ അഭിചാര വിദ്യാവിചക്ഷണരോടു് അടരാടാൻ തന്നെ ഫാദർ ഡാമിയൻ തുനിഞ്ഞു. അഭിചാരവിദ്യയുടെ അനാശാസ്യത അദ്ദേഹം വിശദമാക്കി. ജനോ

പദ്ധവകരമായ ഈ ക്ഷുദ്രവൃത്തി ആപൽകരമാണെന്നു് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. മാന്ത്രികരുടെ കൊടുംപിടിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു് രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടാൻ അദ്ദേഹം സ്വജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ക്ഷുദ്രകൃത്തുകളുടെ ദുരന്തം അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിതോണ്ടുന്ന ആഭിചാരവിദ്യ പൈശാചികമാണെന്നും ഉദ്ബുദ്ധരായ മനുഷ്യർ ഏതു മതസ്ഥരായാലും ആ നിന്ദ്യവൃത്തിയിൽ കൂട്ടുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം യുക്തിപൂർവ്വം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതുശ്വരവിശ്വാസം നിഹനിച്ചു് മനുഷ്യനെ പൈശാചിക തന്ത്രത്തിൽ കൂട്ടുക്കി നാശഗർത്തത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആഭിചാരവിദ്യയെ ആ ദിവ്യപ്രബോധകൻ സർവ്വാത്മനാ വെറുത്തു അറപ്പും വെറുപ്പും വരുത്തുന്ന കൂടംകൈ പലതും ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനു ദുഷ്പ്രേരണ നൽകുന്ന ആ നികൃഷ്ടവിദ്യയുടെ കൊടുമ അദ്ദേഹം ജനവൃന്ദത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അവസാനമായി അദ്ദേഹം ആഭിചാരികളെ വെല്ലുവിളിച്ചു.

ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് വാഗ്മേപണ ഉള്ള പ്രത്യുത്തരമല്ല ഫാദർ ഡാമിയനു ലഭിച്ചതു്. ഒരു ക്ഷുദ്രപ്രയോഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നതു്. മനുഷ്യന്റെ ചീഞ്ഞ തൊലിയിൽ പൊതിഞ്ഞ കുറെ ഉറുമ്പുകളും സ്വവേനത്തിന്റെ മുമ്പിലത്തെ കതകിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. ആഭിചാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ സംഹരിക്കുന്നതിനു് ക്ഷുദ്രകർമ്മം നടത്തുന്നതായി അദ്ദേഹം പിന്നീടു് അറിഞ്ഞു ഒരു ദിവസം പാതിരാ കഴിഞ്ഞു. ഒരു കൊടുംകാറ്റിന്റെ നടുക്കു് താളമേളങ്ങളും മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങളും കേട്ടുതുടങ്ങി. ഫാദർ ഡാമിയൻ ഏകാകിയായി നിർഭയം അവിടെ എത്തി. ഒരു കഠോരമായ കാഴ്ച അദ്ദേഹം കണ്ടു. നിരവധി പന്നം കത്തിക്കാളുന്നുണ്ടു്. ഒരു പട്ടിയെ വെട്ടി

ക്കൊന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. തടിയിൽ ഒരു മനുഷ്യരൂപം കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു കുരിശും ഒരു ജപമാലയും അതിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. കാമ്മികൻ ആ മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ പുറത്തു് പട്ടിച്ചൂരൽ തല്ലിച്ചു് സംഹാരമന്ത്രോച്ചാരണം നടത്തുന്നു. ഭീകരമായ ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു് ഫാദർ ഡാമിയൻ അവിടെ ചെന്നുമേന്നതു്. തൽക്ഷണംതന്നെ ആ ത്യാഗിവര്യൻ ക്ഷുദ്രകൃത്തിനെ പിടികൂടി. അയാളുടെ അകമ്പടിക്കാർ അമ്പരന്നു എല്ലാവരും ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢരായി നിന്നുപോയി. ആ നീചകൃത്യത്തിന്റെ ദുഷ്ടത്വം ആ ധീരാഗ്രണി അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരോടു് ആസന്നമായിരിക്കുന്ന ഘോരവിപത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ അദ്ദേഹം ശാസനം നൽകി. അവരെല്ലാം ആ ആത്മീയഗുരുവിന്റെ ശാസനം ശിരസാ വഹിച്ചു. ആ ഹീനകൃത്യത്തിന്റെ ദുർവിപാകം ഗ്രഹിച്ചു് അവർ വാസസ്ഥാനം ലക്ഷ്യമാക്കി നടകൊണ്ടു. അതോടുകൂടി ആഭിചാരക്ഷുദ്രാദിവിദ്യകളും പമ്പകടന്നു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ കരുണക്കരുത്തും ആത്മപുണ്യശുല്യവും നവചൈതന്യത്തോടുകൂടി പ്രകാശിച്ചു. ജനസാമാന്യത്തിനു അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങളും ശതഗുണീഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു് ഇടവകക്കാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളും പൂർവ്വാധികം ലഭിച്ചു. ക്രൈസ്തവരുടെ വിശ്വാസദീപം ഉദ്ദീപ്തമായി. ഇങ്ങനെ പ്രതിക്രുലസാഹചര്യം അകന്നു. അദ്ദേഹം വിജയശ്രീലാളിതനായി.

കുഷ്ഠരോഗാക്രമണം

ഫാദർ ഡാമിയൻ വിദ്യാലയങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു് ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെ സംസ്കൃതചിത്തരാക്കാൻ പരിത്യാഗപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ കുഷ്ഠമഹാമാരി ഹാവായിദേശ

സമാക്രമണത്തിനു മുതിന്നു. ജനസഞ്ചയം വിഭ്രമ വിവശമായി. കുഷ്ഠമഹാവ്യാധിപോലെ കഷ്ടതരമായ രോഗം മറെറാന്നില്ല. കുഷ്ഠത്തിൻെറ നിഷ്ഠുരത അനുഭവസ്ഥക്കേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. കുഷ്ഠരോഗിക്ക് സമുദായ ഭ്രഷ്ടാണ് വിധി. സമുദായ ജീവിയായ മനുഷ്യനെ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന ഈ മഹാമാരി ഉൽകൃഷ്ടമനുഷ്യനെ അപകൃഷ്ടതയുടെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് ആഞ്ഞുതള്ളുന്നു.

കുഷ്ഠരോഗഗ്രസ്തർ മൊളോക്കൊ ഉപദ്വീപിലേക്ക് കുടിയേറണം ചെയ്യുകൊള്ളണമെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം പ്രാദേശിക ഭരണകർത്താക്കൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. രോഗലക്ഷണയുക്തരായ ആളുകൾ ബന്ധുജനങ്ങളോട് എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഈ ദയനീയാവസ്ഥ കണ്ട് ആളുകൾ അമ്പരന്നു. ഒരു യുവാവ് സ്വപ്രേയസിയെ മൊളോക്കോവിൽ അയക്കാൻ അറച്ചു. പ്രാണേശ്വരിയെ സ്വപരിചരണപരിധിക്കുള്ളിൽ പാർപ്പിക്കാൻ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുപോലും പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അയാൾ ശപഥം ചെയ്തു. പ്രാണനാഥയെ പിരിഞ്ഞു ജീവധാരണം ചെയ്യാൻ അയാൾ ആശിച്ചില്ല. ആ യുവാവ് കുടുംബസമേതം ഒരു വിജനസ്ഥലത്തുള്ള കുന്നിൻപുറം ആത്മരക്ഷണകേന്ദ്രമാക്കി. ഒരു തോക്കും കുറെ വെടിമരുന്നും അയാൾ കരഗതമാക്കിയിരുന്നു. ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവരാരും ആ സ്ഥലത്തെത്താൻ ഒരുമ്പെട്ടില്ല. ഫാദർ ഡാമിയൻ അയാളുടെ ദുരവസ്ഥ ഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ യുവാവിനെ പരിരക്ഷിക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അധികൃതന്മാരുടെ അനുവാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുപ്പുകൈയോട്ടുകുടി കുന്നു കയറിത്തുടങ്ങി? രണ്ടു മൂന്നു വെടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരേ പാഞ്ഞു. ഭാഗ്യവശാൽ

ലക്ഷ്യം പിഴച്ചുപോയി. അതു് ദീനബന്ധുവായ ഫാദർ ഡാമിയനാണെന്നു ബോധ്യമായതോടുകൂടി അയാൾ വെടി നിറുത്തി. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം സഫലമായി. സപ്രണയിനിയോടുകൂടി താമസിച്ചു കൊള്ളാനുള്ള അനുജ്ഞ ആ യുവാവിനു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആ സമരരംഗം ശാന്തമായി. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ വീരസേവനസങ്കീർത്തനത്താൽ അന്തരീക്ഷം മുഴങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 7

III മായിദ്വീപം

ഒരിക്കൽ ഫാദർ ഡാമിയൻ ഒരു ദേവാലയത്തിലെ ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിൽസംബന്ധിക്കാൻ മായിദ്വീപിൽചെന്നു ചേർന്നു. അവിടെ ഒരു മെത്രാനും ഏതാനും വൈദികരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ദേവാലയകർമ്മപരിസമാപ്തിയിൽ മെത്രാൻ മൊളോക്കൊവിലെ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ശോച്യാവസ്ഥ വിശദമാക്കി. സേവന സന്നദ്ധരായ വൈദികർ മൊളോക്കോവിലെ രോഗികളെ കരുണാപൂർവം കടാക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ഥിതി അതിദാരുണമായിത്തീരുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സേവനമുദ്രിതമായ ഹൃദയം വിജൃംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടനടി മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. തന്നെ ആ സ്ഥലത്തേക്കയക്കാൻ കനിയണമെന്ന് ആ കർമ്മയോഗി മെത്രാനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ വീരസേവന രംഗങ്ങളും സമീക്ഷണം ചെയ്തു ചരിതാർത്ഥനായി ഭവിച്ചിരുന്ന മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭീഷ്ടം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. വേറെ ഒന്നു രണ്ടു വൈദികർ സേവന പ്രവണ

രായി മുമ്പോട്ട വന്നെങ്കിലും ഫാദർ ഡാമിയൻ അവരെ എല്ലാം തടയുകയാണുണ്ടായതു്. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം കൊഹാലാപ്രദേശത്തു നിന്നും മായിപ്പിലേക്കു തിരിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ആഭ്യന്തര പ്രചോദനം സാർത്ഥകമായി വേവിച്ചു. ഇനി കോഹാലാപ്രദേശത്തു് തിരിച്ചെത്തുകയില്ലെന്നുള്ള അന്തഃകരണപ്രേരണം ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധർമ്മതേജസ്സുകളുടെ ആഭ്യന്തര പ്രചോദനകർതൃത്വം പരിശുദ്ധാത്മരൂപിക്കത്രേ.

അദ്ധ്യായം 8

മൊളൊക്കോദ്വീപം

IV കുഷ്ഠരോഗദീകരത

ആർത്തത്രാണപ്രവണനായ ഫാദർ ഡാമിയൻ മെത്രാനോടൊന്നിച്ചു് മൊളോക്കോവിൽ എത്തി. താമസം വിനാ മെത്രാൻ തിരിച്ചു യാത്രയായി. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സേവനതൃഷ്ണയുടെ തൈക്ഷ്ണ്യം പ്രകടമായി പ്രകാശിക്കത്തക്ക ഒരു രംഗം തന്നെയായിരുന്നു അതു്. കുഷ്ഠരോഗികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ചെറ്റക്കുടിലുകളിൽ കിടന്നിരുന്നു: അവരുടെ അംഗവൈരൂപ്യം, അവയവ വൈകല്യം, രക്തചലപ്രവാഹം, ദീനപ്രരോദനം, നിരാശാപാരവശ്യം. നാകദുരിതത്തിന്റെ ഘോരരൂപ പ്രകടനരംഗം തന്നെയായിരുന്നു അതു്. ചിലർ ജീർണ്ണാവശിഷ്ടമാംസപിണ്ഡങ്ങളായി കിടപ്പുണ്ടു്. അവക്കു് കണ്ണും മൂക്കും വായുമപോലെ ഓരോ ഗാത്രങ്ങൾ. കരചരണങ്ങൾ വിരലുകളില്ലാതെ മുരടിച്ച വികൃത മാംസഖണ്ഡങ്ങൾ. വ്രണഗാത്രങ്ങൾ പുഴുക്കളുടെ സൈരവിഹാര കേന്ദ്രങ്ങൾ.

സേവനതൃഷ്ണാതൈക്ഷ്ണ്യം

ഇരു ഭേയങ്കര സത്വങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ആതുര ശുശ്രൂഷാവ്രതം പൂണ്ടുനിന്നിരുന്ന ആ യുവകോമളവൈദികൻ ലോകസമുദ്ധാരണാർത്ഥം അവതീർണ്ണനായ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ശരിപ്പകർപ്പു തന്നെയാണ്. അവ്വാചീനകാലത്തു് സവ്വാതിഥികളെയും ക്രിസ്തുവായി കരുതി സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്ന ലാസർഭവനങ്ങളും കുഷ്ഠരോഗിസങ്കേതങ്ങളും ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സ്മരണ ഉദ്ദീപനത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. ഒരു രോഗിയെ പരിചരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ പരിചരിക്കുകയാണെന്നുള്ള സുകൃതിമുകുതകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങി. ക്രിസ്തുനാഥനെ പരിചരിക്കാൻ കൃതികൊള്ളുന്ന ഒരു ധന്യതേജസ്സായി അദ്ദേഹം പരിണമിച്ചു. മൊളൊക്കോദ്വീപം ആ കർമ്മയോഗിയുടെ ദീനസേവന സൗമുഖ്യത്തിനു് ദൃക്സാക്ഷിയായി നിലകൊണ്ടു.

ഫാദർ ഡാമിയൻ മൊളൊക്കോവിൽ പ്രവേശിച്ച ദിനം തന്നെ സ്വകൃത്യനിർവഹണത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജീർണ്ണിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ ശുചീകരണം നടത്തി. അന്നേദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു രോഗിയുടെ അന്ത്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിർവഹിച്ചു. അന്ത്യലേപനമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പുറത്തുവന്നു് ശ്വാസവായു ശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി. അത്ര വിമ്മിട്ടം ആ കുഷ്ഠരോഗിയുടെ കടിലിനകത്തു് അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചു. പിന്നീർവിശേഷമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ആ രോഗിയെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. ആ രോഗി അന്നു് അനുഭവിച്ച സൗകുമാര്യമുതം അവനെ നിത്യാനന്ദമാധുരി ആസ്വദിപ്പിച്ചു.

വൃത്തിഹീനമായ ശവസംസ്കാരകേന്ദ്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ സവിശേഷം ആകഷ്ടിച്ചു. അവിടെ അങ്ങുമിങ്ങുമായി മൃതശരീരാവശിഷ്ടങ്ങളും ദുർഗ്ഗന്ധമായിരുന്നു. ജംബൂകാദിജന്തുക്കളുടെ ഭക്ഷ്യാവശിഷ്ടമായിരുന്ന അവിടെ കിടന്നിരുന്നതു്. ശുക്ഷ്മമായ ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ശ്ലേഷ്മത ലോകദുഷ്ടിക്കു് സഹനീയമല്ല. ശവസംസ്കാരസ്ഥലത്തിനു് ഒരു സംസ്കൃതഭാവം നൽകി ലോകദുഷ്ട്യാ ദർശനീയമാക്കിത്തീർക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് കുറേദിവസം വേണ്ടിവന്നു. ശവക്കുഴിവെട്ടുകയും ശവപ്പെട്ടി കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന വേലയുടെ അവകാശം അദ്ദേഹം അട്ടിപ്പേറാക്കിയിരുന്നു. ദിവസംതോറും ഓരോ രോഗിയുടെ ചരമമെങ്കിലും ദർശിക്കാതെ ദിനമണി അണഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഫാദർ ഡാമിയൻ കുറേക്കാലം ഭവനരഹിതനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. തദവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അഭയമരുളിയതു് ദേവാലയപരിസരത്തിലുള്ള ഒരു മാമരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ ശാഖിയിൽ ശാഖാമൃഗസമാനം നിവസിച്ചു. കൃത്യാന്തരപരതന്ത്രതയൊഴിയുന്നു ഭവനനിർമ്മിതിക്കു നിരോധനാജ്ഞ നൽകിയതു്. പരോപകാരാർത്ഥം നാടും വീടും വെടിഞ്ഞു് ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുവന്ന ഒരു സിദ്ധനായി ലോകം അദ്ദേഹത്തെ പരിഗണിച്ചു.

എങ്ങനെയും ഉല്ലാസപൂർവ്വം അംഗുലീപരിമിതമായ ആണ്ടുകാലം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുമാത്രമേ കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു കരുതിയിരുന്നുള്ളൂ. അവർ ഉൽക്കടജീവിതസുഖം ആസ്വദിച്ചു ജീവിച്ചു. മദ്യപാനത്തിലും അവർ അത്യാസക്തരായിരുന്നു. അസഭ്യഭാഷണമായിരുന്നു അവരുടെ വിനോദമാർഗ്ഗം. അവരുടെ ഇപ്പ്രകാരമുള്ള ജീവിതദൃശ്യം സതൃഗുണസമ്പന്നനായ ഫാദർ ഡാമിയനെ

അസ്വസ്ഥചിത്തനാക്കി. ആ സദാചാരനിരതന്റെ സന്മാതൃകയും സദുപദേശങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും അവരുടെ ദുർമ്മോഹം ക്രമേണ നീങ്ങി.

പ്രാദേശികഭരണക്രൂടം കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കായ്യം ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിരുന്നു. അവർക്ക് ആവശ്യകമായ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളം അവർതന്നെ കൃഷിചെയ്ത് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവരുടെ ശുചീകരണമോ വസ്ത്രധാരണമോ ഔഷധസാധനമോ ഭരണക്രൂടത്തിന്റെ പരിഗണനയിൽപെട്ടിരുന്നില്ല. ശുദ്ധജലമോ ശുചിത്വമുള്ള ഗൃഹമോ ആ രോഗപീഡിതർ കണ്ടിരുന്നില്ല. ഭരണകർത്താക്കൾ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കായ്യമൊന്നും അന്വേഷിക്കാതെ അവരെ ദുരന്തര ദുരിതക്രൂപത്തിൽ നിപതിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു ഘോരമാരിയും കൊടുങ്കാറ്റും ആവിർഭവിച്ച് വൃത്തികേടിന്റെ കൂടീരമായിരുന്ന ആ പ്രദേശം ശുചീകരിച്ചു. ചെറുകുടിലുകളെ കൊടുങ്കാറ്റും അശുചിത്വത്തെ അതിവൃഷ്ടിയും ദൂരീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ പ്രകൃതിശക്തി തന്നെ വിശുദ്ധീകരണകർമ്മം നടത്തി ആ പ്രദേശം സുരക്ഷിതമാക്കി.

കുഷ്ഠരോഗികളെല്ലാം കുറെക്കാലം ഭവനശൂന്യരായി ഭവിച്ചു. അഭയരഹിതരായ അവരുടെ സ്ഥിതി ദാരുണമായിത്തീർന്നു. ഭവനനിർമ്മാണത്തിൽ ഭരണക്രൂടം ഉദാസീനമായി വർത്തിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഭരണക്രൂടത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഫാദർ ഡാമിയൻ ഉന്നയിച്ചു കാണിച്ചു. മെത്രാന്റെ കടപ്പാടും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. നിരന്തരമായ എഴുത്തുകുത്തുകളുടെ ഫലമായി ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗൃഹനിർമ്മാണോ

പകരണങ്ങളോടുകൂടി ഒരു കപ്പൽ മൊളൊക്കോവിൽ അടുത്തു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അക്ഷീണയത്നംനിമിത്തം ഭവനശൂന്യരായ കുഷ്ഠരോഗികൾ വിനാവിളംബം ഭവന വാസികളായിഭവിച്ചു.

ശുദ്ധജലം കിട്ടാതെ മൊളൊക്കോവാസികൾ അത്യധികം കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ ത്യാഗസന്നദ്ധത അതിനും പരിഹാരമുണ്ടാക്കി. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസിദ്ധിക്കായി അദ്ദേഹം ദുസ്തരമായ വിപിനങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ഒരു ശുദ്ധജലതടാകം ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമായി. ആ തടാകത്തിൽനിന്നും കഴൽമാർഗ്ഗം ജലനിർഗ്ഗമനം സുസാദ്ധ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. പൈപ്പുകൾ ലഭിക്കാതെ കാര്യസാദ്ധ്യമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഭരണാധികാരികൾക്കും മെത്രാനും ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് ഒരുത്സുക്യമുണ്ടാകത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം വേണ്ട നടപടി ഉത്തർജ്ജിതമായി നടത്തി. തൽഫലമായി കാലതാമസമെന്യേ ഒരു കപ്പൽ നിറച്ചു് പൈപ്പുകളും മറ്റുപകരണങ്ങളും വന്നുചേർന്നു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം സജ്ജനങ്ങൾ സഹകരിച്ചു. കാലവിളംബം കൂടാതെ ശുദ്ധജലപ്രശ്നവും സഫലീഭവിച്ചു.

രോഗികൾക്കു് വൈദ്യസഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണല്ലോ. ആരോഗ്യവകുപ്പു യഥാവിധി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം കുഷ്ഠരോഗികളുടെ അവശത വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഫാദർ ഡാമിയൻ ആ വിഷയത്തിലും ഭരണാധിപതികളോടു മല്ലിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടി ആദ്യമാദ്യം അവർ അവഗണിച്ചു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഔഷധവിഷയത്തിൽ അവരെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം കപ്പൽയാത്ര ചെയ്ത് അധികൃതന്മാരെ ക്കണ്ട് കാര്യത്തിന്റെ ഗുരുതരാവസ്ഥ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു് അവക്ക് അസഹ്യമായിതോന്നി. തന്നിമിത്തം അവർ ഫാദർ ഡാമിയനെ പലതരത്തിലും ക്ലേശിപ്പിച്ചു. ആതുരസേവനോന്മുഖനായ അദ്ദേഹമുണ്ടോ പിന്മാറുന്നു! ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം അവക്ക് ഒരു ശല്യമായിത്തീർന്നു. ആ ശല്യം പരിഹരിക്കാനെന്നോണം അവർ ഔഷധങ്ങളും കുറേശ്ശേ അയച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു ഡാക്ടറെ ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം യത്നിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ല.

ആഹാരപ്രശ്നം ഗുരുതരമായിത്തീർന്നു. വേണ്ടത്ര ഭക്ഷ്യം ഉൽപാദിപ്പിക്കാൻ അവക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ഫാദർ ഡാമിയൻ അധികൃതന്മാരുടെ അനാശാസ്യമായ പ്രവർത്തനത്തോട് സധൈര്യം പോരാടി. തന്മൂലം ക്രൂടക്രൂടെ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും ഔഷധങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ കപ്പൽ അവിടെ വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ നിസ്സ്വാർത്ഥസേവനതൃഷ്ണ ദർശിച്ച് കുഷ്ഠരോഗികളും അദ്ദേഹത്തെ പിതൃസമാനം സമാദരിച്ചു.

ഒരു ഡാക്ടരുടെ അഭാവം ഫാദർ ഡാമിയനെ സദാ ചിന്താകുലനാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എത്രമാത്രം ലിഖിതവിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിട്ടും അക്കാര്യം സഫലമായില്ല. ഫാദർ ഡാമിയൻതന്നെ സ്വന്ത കൈകൊണ്ട് കുഷ്ഠരോഗികളുടെ പഴുത്തുപുഴുത്ത പുണ്ണുകൾ തേച്ചുകഴുകി മരുന്നുവച്ചു കെട്ടിവന്നു. ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്നതും മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. കൈയുറയോ അണുവിനാശകദ്രാവകമോ യാതൊന്നും ക്രൂടാതെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിവന്നതു്. അനുഭവിക്കുന്ന ഭാഗം സ്വന്ത കൈ

കഠംകൊണ്ടതന്നെ എടുത്തുമാറ്റിയിരുന്നു. വ്രണങ്ങളിലെ പഴുപ്പും പുഴുക്കളും തേച്ചുകഴുകി മാറ്റുമ്പോൾ കൈകളിൽക്കൂടി വ്രണഗന്ധത്തിലെ പുഴുക്കൾ തുലാമാലയായി തൂങ്ങുകയുമായിരുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ പത്തോ പതിനഞ്ചോ കുഷ്ഠരോഗികളായിരുന്നില്ല പ്രതിദിനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരപരിചരണത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചതു്. നിരവധി രോഗികളെ ദൈനംദിനം അദ്ദേഹം പരിചരിക്കുമായിരുന്നു. കാലത്തു് ദിവ്യപൂജ കഴിഞ്ഞു് ഉച്ചയാകുന്നതുവരെ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ചീഞ്ഞുനാറുന്ന വ്രണക്കെട്ടുമായി ശുശ്രൂഷാലയം മല്ലിട്ടുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി. ലോകദൃഷ്ട്യാ നികൃഷ്ടമായ ഈ കൃത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വൈമുഖ്യമോ വൈമനസ്യമോ കാട്ടിയിരുന്നില്ല. ഇതാണു് ദീനസേവനമുദ്രിതമായ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്യാദൃശമായ ഔത്കൃഷ്ട്യം.

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ നിഷ്കാമമായ അനുദിന സേവനനിഷ്ഠ കുഷ്ഠരോഗികളെ അകമാനം ആകർഷിച്ചു. അവരുടെ നന്മക്കായി ജീവത്യാഗം ചെയ്യാൻപോലും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവന സേവനം രോഗികളുടെ മനോമാലിന്യം അകറ്റി. കുഷ്ഠരോഗികളോടു് ഇടപെടാൻ അദ്ദേഹം അറച്ചില്ല. അവരോടൊന്നിച്ചു് ഒരേ പാത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം അഹാരം കഴിക്കാൻ മടിച്ചില്ല. സ്വന്ത കിടക്കപോലും പൊതുമുതലായി അദ്ദേഹം കരുതി. രോഗികൾക്കുവേണ്ടി കായ്ക്ലേശമമായി വല്ലതും ചെയ്യാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ എത്ര സൂക്ഷിച്ചാലും ആസന്നഭാവിയിൽ കുഷ്ഠരോഗബാധിതനാകാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെപ്പോലെ തന്നെ അവരോടു് ഇടപെട്ടതു്. വിദേശീയനായ അദ്ദേഹം

സ്വദേശീയരെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നാൽമാത്രമേ സ്വജനങ്ങളുടെ സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളും സമാർജ്ജിക്കാനും അവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഈശ്വരഹിതം അനുവർത്തിക്കാനും സാധിക്കുകുള്ളൂ എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈശ്വരഹിതാനുവർത്തനത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗിയിലും ഹീനനായി രൂപാന്തരപ്പെടാൻ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി അഭിലഷിച്ചു.

കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ബാഹ്യവും ആന്തരവുമായ സന്തുഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. അവരുടെ ശവസംസ്കാരകർമ്മം ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തി. ഒരു ഘോഷയാത്ര തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ ശവസംസ്കാര പ്രദക്ഷിണം. ആഡംബരവസ്ത്രധാരികളായ ഗായകന്മാരും പുരോഹിതനും ഒരു സംഘമായി പുരോഗമിക്കും. അനന്തരമായിരിക്കും ശവമഞ്ചത്തിന്റെ അനുഗമനം. അണിനിരന്നു് രണ്ടു വരിയായി ജപമാലയും പഠിച്ചുകൊണ്ടു് ജനാവലി അതിനെ അനുഗമിക്കും. ഗായകസംഘത്തിന്റെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഗാനാലാപം എല്ലാവരെയും ആഹ്ലാദഭരിതരാക്കിത്തീർക്കും. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ ആഗമനാനന്തരം തദ്ദേശവാസികൾക്കു് അനുഭവവേദ്യമായ ആശ്വാസവും ആനന്ദവും ക്ഷണികമായിരുന്നില്ല.

മൊളോക്കോ സന്ദർശനം

I കോഹാലാ രാജകുമാരി

ഒരിക്കൽ കോഹാലാരാജകുമാരി കുഷ്ഠരോഗികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടറിയാൻ മൊളോക്കോ സന്ദർശിച്ചു. ആസന്നമരണരായ രോഗികളുടെ ഭീകരാകൃതി രാജ്ഞിയുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമാക്കാൻ ആരും ഉദ്യോഗി

ച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആകസ്മികമായി രാജ്ഞി ഒരു ചരമപ്രാന്തസ്ഥനെ കണ്ടു് അമ്പരന്നു നിന്നുപോയി. അവർ ഫാദർ ഡാമിയന്റെ ത്യാഗസമ്പൂർണ്ണമായ നിസ്തുല സേവനത്തെ സവ്പ്രകാരേണ അഭിനന്ദിച്ചു. അഭിനന്ദനം ബഹുമതിമുദ്രമുഖേന അവർ രേഖപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴത്തെ പത്രങ്ങളും ഫാദർഡാമിയന്റെ നിസ്സ്വാർത്ഥസേവനത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യന് ആതുരശുശ്രൂഷണത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ത്യാഗസന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നു് ആ രാജ്ഞി വിസ്മയപൂർവം ചോദിച്ചുപോയി.

II ബിഷപ്പുതിരുമേനി

ഒരിക്കൽ ഒരു മെത്രാൻ മൊളോക്കോ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ദയനീയത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനാന്തകമ്പയെ തട്ടി ഉണർത്തി. രോഗികളുടെ ഭാവിശോഭനമാക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര പ്രവർത്തിക്കാമെന്നു് അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ക്രിസ്തീയ സാഹോദര്യത്തിന്റെ മേന്മ മെത്രാനെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ബാലികാബാലന്മാർക്കു് പ്രത്യേകം അനാഥശാലകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ സർവ്വാത്മനാ സഹായിച്ചു. തദനന്തരം പ്രാദേശികഭരണകർത്താക്കൾ ഒരു ഡാക്ടറെയും ഒരു സൂപ്രണ്ടിനെയും അങ്ങോട്ടയക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. ഇതുകൊണ്ടും രോഗികളുടെ ദുഃസ്ഥിതിക്കു് വലിയ മാറ്റമുണ്ടായില്ല.

പരീക്ഷണതയിലും അക്ഷീണയത്നം

ഫാദർഡാമിയൻ ദീനാവനനിവേദനങ്ങൾ അടിക്കടി മെത്രാനു് അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആതുരശുശ്രൂഷണത്തിനും ബാലപരിചരണശിക്ഷണങ്ങൾക്കും കന്യാ

സ്ത്രീകളെയും സന്ന്യാസികളെയും അയക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം മനസാ വാചാ കർമ്മണാ അദ്ദേഹം കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കഷ്ടത കുറക്കാൻ അക്ഷീണയത്നം ചെയ്തു. തൽഫലമായി അദ്ദേഹം പരീക്ഷണനായി ഭവിച്ചു. എന്നിട്ടും കർമ്മധീരതയോ കൃത്യബോധമോ സേവന സന്നദ്ധതയോ ലേശംപോലും ക്ഷീണദശയെ പ്രാപിച്ചില്ല. 45 വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ തന്നെ കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വൃദ്ധനായിത്തീർന്നിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 9

കുഷ്ഠരോഗഗ്രസ്തനായ ഫാദർ ഡാമിയൻ

കുഷ്ഠരോഗഗ്രസനം

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അന്ത്യകാലം അടുത്തു. കുഷ്ഠരോഗരക്ഷസ്സ് അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടിക്കഴിഞ്ഞു. ഡാക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിച്ചു് ആകാംക്ഷാരേതനായി. "എനിക്കിതിൽ ആകാംക്ഷ അശേഷമില്ല. ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു നിക്ഷേപം തന്നെയാണിതു്" എന്നുപറഞ്ഞു് ഫാദർ ഡാമിയൻ ഡാക്ടരുടെ ഉൽകണ്ഠ അകറ്റി.

ഫാദർ ഡാമിയനെ കുഷ്ഠം ഗ്രസിച്ചു തുടങ്ങി. കാലുകൾ മരവിച്ചുവീർത്തു. വെടികൾ തടിച്ചുവീങ്ങി. കവിളുകൾ കഷണ്ടിയുടെ ആകൃതി പൂണ്ടു. കാഴ്ച കുറഞ്ഞു. വിരലുകൾ ദ്രവിച്ചു വെടികി. ഇതൊക്കെ ആയിട്ടും

വിശ്രമമനോഭാവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായില്ല. സഹകാരിയായ ഡട്ടൺ അദ്ദേഹത്തോട് 'വിശ്രമിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ "ഞാൻ യാത്രക്കൊരുങ്ങുകയാണു സഹോദരാ" എന്നു സമാധാനം പറയും.

സ്വന്തദുരന്തദുരിതം ആ ത്യാഗി അഗണ്യമായികരുതി. സ്വപരിരക്ഷണത്തിൽപ്പെട്ട നിരാശ്രയരായ രോഗികളുടെ അനാഥാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള ഏകചിന്തയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. തന്റെ മരണശേഷം ആ അനാഥരോഗികളെ അന്വേഷിക്കാൻ ആരുണ്ടെന്നുള്ള പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തെ സന്തപിപ്പിച്ചു. രോഗബാധിതർക്കു വേണ്ടി താൻ സമാരംഭിച്ച ഗുണകരമായ പദ്ധതികൾ തന്നോടുകൂടി അന്തരിച്ചുപോകുമോ എന്നുള്ള ആശങ്ക അദ്ദേഹത്തെ വേവലാതിപ്പെടുത്തി. "ഇനിയും പലതും ചെയ്യാനുണ്ടെ"ന്ന് അദ്ദേഹം അത്യാർത്തിയോടുകൂടി പ്രിയസഖാവായ ഡട്ടനോടു പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു.

ചികിത്സാസങ്കേതപ്രാപ്തി

ഗുരുനാഥന്റെ നിർബന്ധപൂർവ്വകമായ ആജ്ഞ അനുവർത്തിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഫാദർഡാമിയൻ ചില ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കുറേക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. രോഗം ഒന്നിനൊന്ന് കൂടുതൽ പരാക്രമശക്തി പ്രയോഗിച്ച് അവയവഭാഗങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാഴ്ച മിക്കവാറും നശിച്ചു. കരചരണങ്ങൾ കേവലം ഓരോ മാംസഖണ്ഡമായി. കണ്ണുനീരും രോഗഗ്രസ്തമായി. ഗംഭീരശബ്ദം നിലച്ചു. ഇത്രമാത്രം അവശനായി ഭവിച്ചിട്ടും അസഹിഷ്ണുത ലേശംപോലും മുഖത്തു സ്ഫുരിക്കു

മായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അശരണരായ സഹരോഗികളോടുള്ള സഹാനുഭൂതി മുഖത്തു നിഴലിക്കുമായിരുന്നു. അത്രമാത്രം ആത്മാർത്ഥത ആ ധന്യതേജസ്സിനു് സഹോദര രോഗികളോടുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രത്യാശാരുണോദയം

അങ്ങനെ ഇരിക്കേ 1888-ൽ ഫാദർ ഡാമിയനു് അപ്രതീക്ഷിതസന്തുഷ്ടമായ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി. ആതുര സേവനതൽപരരായ ആറുപേർ അപ്രതീക്ഷിതമായി മൊളോക്കോവിൽ എത്തി. ഫാദർ ഡാമിയനു് അപ്പോഴുണ്ടായ സന്തുഷ്ടി വാചാമഗോചരമായിരുന്നു. അവിടെ ആഗതരായ ആറുപേരിൽ രണ്ടുപേർ വൈദികരും ഒരാൾ സന്യാസസഹോദരനും മൂന്നുപേർ പ്രാൻസിസ്കൻസഹോദരികളുമായിരുന്നു. ആ ധന്യയോദ്ധൃസംഘം ഫാദർ ഡാമിയനു് സമാശ്വാസമരുളി.

ഫാദർ ഡാമിയൻ ശയ്യാവലംബിയായി. അതുവരെ അദ്ദേഹം അനുദിനം ദിവ്യപൂജ അർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും സംഭാവനകളും അഭിനന്ദനാനുമോദനങ്ങളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൊളോക്കോദ്വീപവാസികളായ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ സൗഭാഗ്യകാലം ഇങ്ങനെ സമാഗതമായി.

ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ

ശയ്യാവലംബനം

49-ാമത്തെ ജന്മദിനം കഴിഞ്ഞു. അന്ത്യദിനങ്ങൾ ഫാദർ ഡാമിയനെ സ്വാഗതം ചെയ്തുതുടങ്ങി. പ്രഭാതമായാൽ ഉടൻതന്നെ ആത്മസുഹൃത്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനു് കിടക്ക ഒരുക്കും. ഗുഹാങ്കണത്തിലുള്ള പുൽത്തകിടിയായിരുന്നു ശയ്യാതലം. സഖാക്കളുടെ സഹായ

തോട്ടക്കൂടി അദ്ദേഹം ശയ്യയെ അവലംബിക്കും. അനന്തരം വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ രോഗികളെ ഒരുനോക്കു കാണും. അപ്പോഴും അദ്ദേഹം ആഗതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ സന്തോഷഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കും; ചിലപ്പോൾ ഫലിതവും പറയും. സൂര്യാസ്തമയാനന്തരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഉറക്കറയിൽ പ്രവേശിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. സ്നേഹസമ്പന്നങ്ങളായ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൈവെടിയാൻ ഇച്ഛിക്കാതെ ഗൃഹപരിസരങ്ങളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിനിൽക്കും. രാത്രി അസമയമായാലേ അവർ ഗൃഹങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങുകയുള്ളൂ. ഗായകസംഘം കണ്ണാനന്ദകരമായ സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ ആലപിക്കും. ജനാവലി സുമധുരമായ പ്രാർത്ഥനകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായിചൊല്ലും. ഇതിൽപരം പരമാനന്ദകരമായി മറെറാന്നും ആ ദീനബന്ധുവിനു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

സുമധുരസ്മരണം

ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം മൊളോക്കോവിൽ പാദസ്പർശം ചെയ്ത സുദിനം സ്മരിക്കും. നിസ്സ്വാർത്ഥസേവനസുസ്മരണ സ്മൃതിപഥം പ്രാപിക്കും. കുഷ്ഠരോഗാർത്തരുടെ കഷ്ടത ശ്രദ്ധക്കു് വിഷയമാകും. അവരുടെ ശാന്തശോഭനമായ അന്ത്യലേപനവേള ഓർക്കും, ആഹ്ലാദപുളകമണിയും, ആനന്ദബാഷ്പം പൊഴിക്കും. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ "ഞാൻ താമസംവിനാ അവരുടെ അനന്താനന്ദത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളും" എന്നുമൊഴിഞ്ഞു് സമാശ്വസിക്കും.

ചരമപ്രാന്തസ്ഥതാവർണ്ണനം

മറെറാരു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആർദ്രചിത്തരായ സ്വജനങ്ങളോടു് അദ്ദേഹം സ്വാന്തചരമം ആസ്പദമാക്കി സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. "നോക്കുവിൻ, വ്രണങ്ങളെല്ലാം

കരിഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഇതു ചരമത്തിന്റെ പുരോഗാമിയാണു്. എന്റെ കണ്ണുകളിൽ സൂക്ഷ്മമായി കണ്ണോടിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിരവധി മരണം കണ്ടവനാണു്. എനിക്കു് അബദ്ധം പിണയുകയില്ല. എന്റെ മരണം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നു" ഇങ്ങനെ മന്ദസ്മിതംതൂകികൊണ്ടു് ആ ഗുരുവരൻ അരുളി.

അന്ത്യശാസനാശ്വസനസംഹിത

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം സ്വസംസ്കാരസ്ഥാനം ലക്ഷ്യമാക്കി ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചു. "എന്നെ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ സമീപത്തുതന്നെ സംസ്കരിക്കണം. എനിക്കു് പല രാത്രിയും അഭയമരുളിയ ആ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടുതന്നെയായിരിക്കണം എന്റെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനം" പിന്നെയും ഇങ്ങനെ തുടർന്നു. "എന്റെ നിസ്സാരമായ ഐഹികനേട്ടങ്ങൾക്കു് അവകാശിമെത്രാൻതിരുമേനിതന്നെ. എനിക്കു് ഇനി സ്വന്തമായി യാതൊന്നുമില്ല. ഒരു സാധുവായി മരിക്കുന്നതിൽപരം ആനന്ദം മറെറന്താണുള്ളതു്".

ഫാദർ ഡാമിയൻ അന്ത്യപാപസങ്കീർത്തനംനടത്തി; സഭാവാശ്വാനങ്ങളും നവീകരിച്ചു. ഒരു ഗായകസംഘം സദാ ആ സദ്ഗുരുനാഥസന്നിധിയിൽ ഗുരുപദിഷ്ടമായ ഈശ്വരസ്തവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം സ്നേഹഭാജനങ്ങളായ സ്വജനങ്ങളെ സമീപത്തു വിളിച്ചു് ഇങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. "പരമകാരുണികനായ ദൈവം എനിക്കു് ഇത്ര സുദീർഘമായ ജീവിതം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. ഈ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സേവനവും എനിക്കു് എത്ര സൗഭാഗ്യകരം! ദീനപരിചരണോത്സുകരായ

ഫ്രാൻസിസ്കൻസഹോദരികളുടെ ആഗമനം എത്ര ആശ്വാസപ്രദം! എന്റെ ആശാവല്ലരി സത്ഫലഭര നമ്രമായി. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കായ്യം ഭദ്രമായി. എന്റെ സേവനം നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ആവശ്യമില്ല. എനിക്ക് ഇനി സച്ചിന്മയനായ പരമപിതാവിന്റെ ദിവ്യ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രാപിക്കാം".

തൽക്ഷണം സമീപസ്ഥനായ ഫാദർ വെൻഡ ലിൻ "പിതാവേ, അങ്ങ് ആ ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യം പ്രാപി ക്കുമ്പോൾ അനാഥരായ ഞങ്ങളെ വിസ്മരിക്കരുതേ" എന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. "ഒരിക്കലും ഇല്ല" എന്ന സുമ ധുരവചനം ഫാദർ വെൻഡലിനെ ആഹ്ലാദചിത്തനാക്കി. "ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രസാദവരത്തിന് പാത്രീഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഈ അത്തര സങ്കേതനിവാസികൾക്കായി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കും" എന്ന ഫാദർ ഡാമിയൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു.

നിത്യാനന്ദനിലീനത

കരുത്തോലത്തിരുനാൾദിനത്തിന്റെ തലേരാത്രി വന്നുചേർന്നു. അതു ഫാദർ ഡാമിയന്റെ അന്ത്യരാത്രി യായിരിക്കുമെന്ന് ആളുകൾ കരുതി. അർദ്ധരാത്രി അണഞ്ഞു. ദിവ്യകാരുണ്യനാഥന്റെ അന്ത്യാഗമനം അദ്ദേഹം സ്വാഗതംചെയ്തു. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണ സൽകരണങ്ങൾ സുബോധവാനായിത്തന്നെ ആ സിദ്ധൻ നിർവ്വഹിച്ചു. കരുത്തോലഞായർ സമാഗതമായി. ബോധക്ഷയവും സുബോധവും ഇടയ്ക്കിടെ ആ സുമതിയെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സുബോധവാ നാകുമ്പോൾ സുസ്മേരവദനനാകാൻ ഉദ്യമിക്കുന്ന ഭാവം കാണാമായിരുന്നു. ജനാവലി അമ്പരന്നു നിലകൊണ്ടു. ക്രമേണ അന്ത്യനിശ അടുത്തു. നിശയുടെ വിവശത വർദ്ധിച്ചു. ചരാചരങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചലതയിൽ ആണ്ടു.

മെഴുകതിരി ജ്വാലമാത്രം ചാഞ്ചാടി. ഉഷഃകാലം മെല്ലെ മെല്ലെ അണഞ്ഞു. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ അന്ത്യനിമിഷമായി. ശുശ്രൂഷകർ നിർന്നിമേഷരായി. ആ വദനബിംബം സുപ്രസന്നമായി, തേജോമയമായി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ആ സുകൃതാത്മാവു് നിത്യാനന്ദത്തിൽ നിലീനമായിക്കഴിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 10

ചരമാനന്തര സംപൂജ്യത

നിസ്സ്വാർത്ഥതാനിലയമായി ലസിച്ചിരുന്ന ഫാദർ ഡാമിയൻ വീരചരമമടഞ്ഞിട്ട് ഇന്നു് അരുപതോളം സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇന്നും ആ ധർമ്മതേജസ്സിന്റെ ജീവചൈതന്യം സജീവമായിത്തന്നെ എങ്ങും ലാലസിക്കുന്നു. ധർമ്മതേജോദീപം ഒരിക്കലും പൊലിയുകയില്ലല്ലോ. നിസ്സീമമായ സ്നേഹനതൃഷ്ണ പൂണ്ടു് നിഷ്കാമമായി ദീനാവനം ചെയ്തവന്ന ആ തേജഃപുഞ്ജം സർജനഹൃദയഹാരിയായി ആചന്ദ്രതാരം വിലസും. നിരാധാരരായ നിരവധി കുഷ്ഠരോഗിജീവച്ഛവങ്ങൾക്കു് താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന ആ സഹൃദയകല്പദ്രുമം ഇന്നും ദിഗന്തങ്ങളിലും യശോപരിമളം വീശിക്കൊണ്ടു് വിലസുന്നു.

ഫാദർഡാമിയൻ ദിവംഗതനായതോടുകൂടി ലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദൃഷ്ടപൂർവ്വമായ മാഹാത്മ്യം അറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ബൽജിയം സ്വവീരസന്താനത്തെ സമാദരിച്ചു് വീരപൂജ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. മൊളോക്കോവിൽ നിത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന ഫാദർഡാമിയന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മാതൃഭൂമിയുടെ മാറോടണക്കുന്നതിനു് ബൽജിയം ജനത കൊതിച്ചു. തൽഫലമായി 1936 ജനു

ഖരി 27-ാംതീയതി ഒരു ബൽജിയം പടക്കപ്പൽ സർവ്വവിധസംവിധാനങ്ങളോടുംകൂടി മൊളോക്കോവിലെത്തി ആ സംപൂജ്യപിതാവിന്റെ ശവകുടീരം പരിശോധിച്ച്, തദ്ദേശീയരുടെ ദീനരോദനപ്രകടനമദ്ധ്യേ, ശരീരാവശിഷ്ടം സംഭരിച്ചു. തദവസരത്തിൽ നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യശ്രീ. ബിഷപ്പു തിരുമേനി ദുസ്സഹദുഃഖഭരിതരായ ആ ദേശവാസികളെ സഹതാപപൂർവ്വം സമാശ്വസിപ്പിച്ചു.

ബൽജിയൻപതാക പാറിക്കളിച്ചു. ഭൗതികാവശിഷ്ടമഞ്ചം മുദ്രിതമായി. ജനസമൂഹം ദേവാലയപ്രാന്തത്തിൽ കൂട്ടംകൂടി. വൈദികവരേണ്യർ കാമ്മികമുഖ്യരായി വിളങ്ങി. ഗായകസംഘം വിലാപഗീതം ആലപിച്ചു. കണ്ഠരോധികൾ ആകമാനം ശോകവിവശരായി പ്രരോദനം തുടങ്ങി. ഘോഷയാത്ര മന്ദം മന്ദം പടക്കപ്പലിനോടടുത്തു. എട്ടാശയും ഞെട്ടുമാറുള്ള ആക്രന്ദനധ്വനി ദിക്കെങ്ങും മുഴങ്ങി. ആ യാനപാത്രം മാന്യാതിഥിയേയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അഭിമാനപൂർവ്വം കുതികൊണ്ടു.

ഫാവായി ദ്വീപുകളായിരുന്ന ആ പടക്കപ്പലിന്റെ ലക്ഷ്യം. കപ്പലിനകത്ത് നിത്യവിശ്രമസുഖം അനുഭവിക്കുന്ന ആ അവിശ്രമപരിശ്രമിയുടെ വീരസ്മരണരംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് അഭിമാനപുളകവുമണിഞ്ഞു കേരൃാദരപുരസ്സരം ആ കർമ്മയോഗിയെ സ്വീകരിച്ച് യഥായോഗ്യം സൽക്കരിച്ചു. ആചാരവെടികൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജയജയശബ്ദം എങ്ങും പ്രതിധ്വനിച്ചു. രാജോചിതമായ സ്വീകരണത്തിനുശേഷം ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ അവശിഷ്ടവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ യാനപാത്രം അമേരിക്കയിലേക്കു പാഞ്ഞു.

സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ തുറമുഖം സർവ്വാലങ്കാരവിഭൂഷിതയായി സോപചാരം ഫാദർഡാമിയനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. വൈദികപരിസേവിതനായ അവിടത്തെ ആർച്ച്

ബിഷപ്പ് അത്യാദരപൂർവ്വം ആ സംപൂജ്യാതിഥിയെ സ്വീകരിച്ചു. തദനന്തരം മെത്രാസനദേവാലയാന്തർഭാഗത്തുകൊണ്ടുപോയി ആ അതിഥിമുഖ്യനെ സൽക്കരിച്ചു. പരമപ്രമാണികളും ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖരും നമ്രശിരസ്കരായിനിന്ന് അതിഥിപൂജചെയ്തു. രാജയോഗ്യമായ സ്വീകരണ സൽകരണങ്ങളും ഏറ്റുതെളിഞ്ഞ ആ ധർമ്മതേജസ്സ് മാതൃഭൂപരിലാളനസുഖം ആസ്വദിക്കാൻ അങ്ങോട്ടുതിരിച്ചു.

മെക്കേറെർനുകയാത്രാ ക്ലമം അറിഞ്ഞില്ല. അതു പൂർവോപരി ശീഘ്രഗതിയിൽ പുരോഗമിച്ചു. ബൽജിയം രാജാവു് രാജകീയപ്രതാപത്തോടുകൂടി സപ്രജാവതം സത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ ആഴിക്കരയിൽ അണഞ്ഞു. വൈദികസമ്രാട്ടിന്റെ സ്ഥാനപതിയായ കർദ്ദിനാളും സ്ഥാനോചിതമായ വേഷഭ്രഷാഭൃലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടി സന്നിഹിതനായി. ജനാവലി തിക്കിത്തിരക്കിനിന്നു. വൈദികഗണം അണിനിരന്നു. കന്യകാവൃന്ദം അഞ്ജലിബന്ധംചെയ്തു നിരന്നുനിന്നു. സന്ന്യാസികരും സാദരം നിലകൊണ്ടു. ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും പൂജ്യപൂജക്കായി ഒരുങ്ങി. പടഹധ്വനി മുഴങ്ങി. കാഹളനാദം പൊങ്ങി. ആചാരവെടി ദിഗന്തങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. ഒരു ഗ്രാമീണന് ഇതിൽപരം ബഹുമതി എന്താണുള്ളതു്! ടിമെല്യൂഗ്രാമത്തിലെ കഷ്കഷകുടുംബതികളുടെ ഓമനസന്താനം— ബൽജിയം വീരപ്രസുവിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭം—കത്തോലിക്കാത്തിരുസഭയുടെ വിജയവൈജയന്തി—ഐഹികപാരത്രികങ്ങളെ ക്രുട്ടിയിണക്കുന്നധർമ്മതേജസ്സ് — ദീനജനബന്ധു—ഫാദർ ഡാമിയൻ നിതാന്തവിശ്രാന്തിക്കായി മാതൃവക്ഷസ്സിൽ അണയുന്ന ആ മഹനീയരംഗം ആനന്ദബാഷ്പാകുലരായി ആഗ്ലാദപൂർണകം അണിയാതെ ആക്കാണ് ഓക്കാൻസാധിക്കുന്നതു്!

സർ. തോമസ് മോർ

അദ്ധ്യായം 1

ബ്രഹ്മചര്യം

പാവനചരിതനായ തോമസ് മോറിനെ പരിലാളനം ചെയ്യാനുള്ള സൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചതു് ആംഗലഭ്രമാതാവിനാണ്. ക്രിസ്റ്റബൂം 1478-ൽ തോമസ് മോർ ഭൂജാതനായി. സമുന്നതമല്ലെങ്കിലും മാന്യമായ ഒരു കുടുംബത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് ഒരു ബാരിസ്റ്ററായിരുന്നു. സ്വപിതാവു് ന്യായാധിപനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തോമസ് മോർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചാൻസലർ പദം അലങ്കരിച്ചു.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയതു് സെൻറ്. ആന്റൊണി സ്കൂളിലായിരുന്നു. ബാല്യകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം സ്വഭാവസൗഷ്ഠവത്താൽ അധികൃതന്മാരെ ആകർഷിച്ചു. അസാധാരണമായ ബുദ്ധിവൈഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ധർമ്മപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായദാർഢ്യവും ധൈര്യവും ചെറുപ്പകാലംമുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുവന്നു.

മോറിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠ അനുകരണീയമത്രേ. അദ്ദേഹം സമയപരിപാടി സ്വയം നിർമ്മിച്ചു. ഗൃഹം, പഠനസമയം, കളിപ്പാട്ടത്തി. നിശ്ചിതസമയത്തു് പഠിത്തം ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തുവന്നു. പ്രതിദിനം കാലത്തും വൈകിട്ടും നിർദ്ദിഷ്ട

സമയംവരെ പാഠം പഠിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായ സംഭവ വിശേഷങ്ങളും മാത്രമേ ആ പഠനപരിപാടിക്കു ലംഘനമുണ്ടാക്കിയുള്ളൂ.

പുസ്തകപാരായണത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉത്സുകനായിരുന്നു. ആഴ്ചതോറും പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും ക്ലാടാതെ ഒന്നുരണ്ടു കൃതിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം വായിക്കാതിരുന്നില്ല. ഉപരിപ്ലവമായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പാരായണം ചെയ്തിരുന്നില്ല. കാര്യഭാഗം മനസ്സിലാക്കിയേ അദ്ദേഹം വായനതുടർന്നുള്ളൂ. സാരാംശഗ്രഹണത്തിൽ മാത്രമല്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹിന്റെ നോട്ടം. സരസമായ പദപ്രയോഗത്തിലും അഭംഗമായ ശൈലീഭംഗിയിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വായിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഉദ്ദിച്ച കൃതികൾ വിഷാഗ്നിവമിക്കുന്നതാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമായിരുന്നു. ജീവചരിത്രങ്ങൾ, ആത്മകഥാകഥനങ്ങൾ, ലോകചരിത്രങ്ങൾ ഇത്യാദി ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത്. വിശ്രുതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിത്യപാരായണവിഷയമായിരുന്നു. നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ അനുവാചകരെ സദ്വൃത്തരും ചീത്ത പുസ്തകങ്ങൾ ദുർവൃത്തരുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടു.

ജ്ഞാനതൃഷ്ണയായിരുന്നു മോറിനു ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മാർഗ്ഗദീപം തെളിച്ചത്. ആക്സ്ഫോർഡ് സർവകലാശാലയിൽ ചേർന്നു അദ്ദേഹം അഭ്യസനം തുടർന്നു. ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ എന്നീ ഭാഷകളിലും അദ്ദേഹം പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു. സർവകലാലയാഭ്യസനം പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം നിയമപഠനത്തിനായി ന്യൂ ഇന്നിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടത്തെ അഭ്യയനം പൂർത്തിയാക്കി അദ്ദേഹം ബാരിസ്റ്റർ ബിരുദം നേടി.

വക്കീൽപ്പണിതുടങ്ങാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരയത്നം. അഭിഭാഷകവൃത്തിയുടെ ആദിമദശ ആർക്കും ആശാസ്യഫലപ്രദായകമല്ലല്ലോ. കാലക്രമേണ അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ വിജയിയായി ഭവിച്ചു. അന്യാദൃശമായ പല ഗുണവിശേഷങ്ങളും നമ്മുടെ പുതിയ അഭിഭാഷകനിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

മോറിന്റെ നിസ്സ്വാർത്ഥസ്നേഹം അന്യാദൃശമത്രേ. മോർ വിഖ്യാതനായ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നല്ലോ. ഒരുകക്ഷി കേസുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആവിർഭവിക്കുമ്പോൾ മോറിന്റെ നിസ്സ്വാർത്ഥഹൃദയം അനുകമ്പയാൽ വികസിക്കും. കേസിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ഗ്രഹിക്കും. എതിർകക്ഷിയെയും അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കും. കേസിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങൾ അദ്ദേഹം രണ്ടുകക്ഷികളെയും സൂക്ഷ്മമായി ധരിപ്പിക്കും. ഉഭയകക്ഷികളെയും രഞ്ജിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നത്രപരിശ്രമിക്കും. കേസുനടത്തുന്നവർക്ക് ബാഹ്യമായും ആന്തരമായും അനുഭവപ്പെടാവുന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ഓരോന്നായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും. പലപ്പോഴും കള്ളവും കള്ളസ്സാക്ഷിയും പറഞ്ഞ് അമൂല്യമായ ആത്മാവിനെ നാശകൂപത്തിൽ പതിപ്പിക്കാവുന്ന സാഹചര്യം അദ്ദേഹം സുവ്യക്തമാക്കും. സഹോദരന്മാർ പരസ്പരം ബദ്ധവൈരികളായി ജീവിതം നയിക്കാവുന്ന ദുരവസ്ഥ അദ്ദേഹം പ്രസ്പഷ്ടമാക്കും. കേസു പറഞ്ഞു നശിക്കുന്ന ദുരന്തപരിതസ്ഥിതി അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തും. കേസു നടത്തി തിന്നുന്നും തെരുവുമായിത്തീർന്ന പലരുടെയും ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കും. ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെ അസ്ഥിരതയും ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരതയും അദ്ദേഹം വിശദമാക്കും. ലോകോത്തമമായ ആത്മാവിനെ നിസ്സാ

ളങ്കമാക്കി പുലർത്തുകയാണു ജന്മോദ്ദേശ്യമെന്നുള്ള തത്വം അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കും. ഇങ്ങനെ പ്രഭാഷണം തുടരുമ്പോൾ കക്ഷികളിൽ ചിലർ പ്രക്ഷുബ്ധരാകും. പലരും ഉടനടി അവിടംവിട്ടു. എന്തായാലും സത്യവും നീതിയും പാലിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കേസുകൾ മോർ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല. കള്ളക്കേസുകളുടെ വിലാസ ഭംഗി മോറിന്റെ മനം മയക്കിയില്ല. ആത്മാഭിമാനം കൈവെടിഞ്ഞു് നീതിബോധം ക്രൂടാതെ സ്വാർത്ഥ തൽപരനായി ജീവധാരണം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചുമില്ല.

തോമസ് മോർ 1504-ൽ പാർലമെന്റിലെ ഒരംഗമായിത്തീർന്നു. അന്നു് ആംഗലസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് ഹെൻട്രി ഏഴാമനായിരുന്നു. ആ രാജപുംഗവൻ സ്വപുത്രിയെ സ്കോട്ട്ലണ്ട് രാജാവിനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനു് വിശേഷവിധിയായ ഒരു ധനാഭ്യർത്ഥന പാർലമെന്റിൽ ആവിർഭവിച്ചു. എന്നാൽ ധീരാഗ്രണിയായ തോമസ് മോർ അതു് യുക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു. ഈ വീരകൃത്യം രാജാവിന്റെ അപ്രീതിക്കു മാത്രം തെളിഞ്ഞീച്ചു. തന്നിമിത്തം മോറിന്റെ പിതാവു് അതിനു് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കുറ്റാരോപണമായിരുന്നു അതിനു് നിദാനം. രാജവിദ്വേഷം ഈ വിധമായിരുന്നു വിഷാഗ്നി വമിച്ചതു്. രാജകോപം തമോഗുണത്തിൽനിന്നാണു് ഉദിക്കുന്നതെങ്കിലും പ്രജകളുടെ സത്വഗുണം അതിനു സമാധാനം പറഞ്ഞേതീരൂ. രാജാവിന്റെ ഈ താമസവൃത്തിനിമിത്തം തോമസ് മോർ പൊതുക്കാര്യത്തിൽ നിന്നും വിരമിക്കേണ്ടിവന്നു. ക്രൂടാതെ നാടുവിട്ടുപോകുന്നതിനുപോലും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോഴായിരുന്നു ഹെൻട്രി ഏഴാമൻ നാടുനീങ്ങിയതു്.

സാധാരണ ചരിത്രകാരന്മാർ മോറിന്റെ മാഹാത്മ്യം ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യവും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞതയും ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വവുമാണ് അവരുടെ ചിത്രണത്തിനു ആധാരം. എന്നാൽ ആ മഹാനുഭാവന്റെ യഥാർത്ഥമാഹാത്മ്യത്തിന് ആശ്രയം അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരവിശ്വാസവും തദനുസരണമായ ജീവിതരീതിയുമാണ്. ജീവിതപ്രഭാതം മുതൽ അദ്ദേഹം ഈശ്വരഭക്തനായിരുന്നു. ഭൗതികങ്ങളെല്ലാം നശ്വരമാണെന്നും ഈശ്വരനും ഈശ്വരഭക്തമായ ആത്മാവും മാത്രം അനശ്വരമാണെന്നും അദ്ദേഹം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. മനശ്ശാന്തിക്ക് അനുഗുണമായ ജീവിതചര്യ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചു. അദ്ദേഹം ദിവസം തോറും പ്രഭാതത്തിൽ ഉണർന്ന് ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം സ്മരിച്ച് ആത്മാർപ്പണംചെയ്യുവന്നു. ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യസ്മരണയോടുകൂടിമാത്രമേ അദ്ദേഹം എന്തും ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. രാത്രി ശയ്യാതലം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ കൃത്യമോരോന്നും വിചിന്തനംചെയ്ത് അദ്ദേഹം ആത്മപുനഃപരിശോധന നടത്തുമായിരുന്നു. മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുപോയതായി കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി പശ്ചാത്തപിക്കുമായിരുന്നു. മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം യഥായോഗ്യം നിർവഹിച്ചുവന്നു. അദ്ദേഹം ക്രൂടക്കൂടെ വ്രതവും ഉപവാസവും അനുഷ്ഠിച്ചു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ വളരെനേരം അദ്ദേഹം ഈശ്വരസ്തോത്രം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈശ്വരസ്തവം ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അലംഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഈശ്വരധ്യാനത്തിൽ നിമഗ്നനാകുമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന താപസവൃത്തി പരസ്യമായിരുന്നില്ല. അടുത്ത ബന്ധുജനങ്ങൾക്കുമാത്രമേ ഈ തപശ്ചര്യയെപ്പറ്റി അറിയാമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഉൽകൃഷ്ടാശയന്മാർ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി യിൽ കപടനാട്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകാറില്ലല്ലോ. അവർ പരോപകാരപ്രദമായ സദ്വൃത്തി മുഖേനയാണ് ലോക സമക്ഷം പ്രത്യക്ഷമാകാറുള്ളത്. വൃക്ഷത്തെ അറി യേണ്ടതു ഫലം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. നല്ല മരം ചീത്ത ഫലങ്ങളും ചീത്ത മരം നല്ല ഫലങ്ങളും നൽകാറില്ല. നിഷ്കപടമായ ഈശ്വര ഭജനം രഹസ്യമായിട്ടാണ് സത്കർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതു്. സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം തപോവൃത്തിയുടെ ഫലം രഹസ്യമായി ദാനം ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം ക്ഷേത്രജനങ്ങളും സമാശ്വാസത്താൽ സംതൃപ്ത മാനസരായിത്തീരുന്നു. കപടക്ഷേത്രന്മാരിൽ നിന്നും നിഷ്കപട ക്ഷേത്രന്മാരെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം മോർ സഭീയജീവിതവ്യാപാരം മുഖേന സവിശേഷം പ്രകാ ശിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 2

ഗാർഹസ്ഥ്യം

ഇരുപത്തേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ തോമസ്സ് മോർ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമിയായി. ജെയിൻ എന്ന സ്ത്രീരത്നമായി രുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപത്നി. അവൾ ജഗദേക സുന്ദരിയായിരുന്നില്ല. ഗ്രാമ്യകായയായിരുന്നു അവൾ. എന്നിട്ടും അവളുടെ അംഗസൗഷ്ഠവം മോറിനു് അതി കഷ്കമായിത്തോന്നി. ജെയിനിന്റെ ഇളയ സഹോദരി രൂപലാവണ്യവതിയായിരുന്നു. അവളെ പരിഗ്രഹി ക്കാൻ പലരും അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സമുദായാ ചാരവും അതിനു സമ്മതി നൽകി. എന്നിട്ടും മോർ ജെയിനിനെയായിരുന്നു പ്രേയസിയായി സ്വീകരിച്ചതു്. അംഗപ്രത്യംഗസൗന്ദര്യമല്ല സ്വഭാവസൗന്ദര്യമായിരുന്നു

അദ്ദേഹം അതിയായി കൊതിച്ചതു്. മോറിന്റെ ആശയാദർശങ്ങളും ജെയിനിനു രമ്യവും കാമ്യവുമായിത്തോന്നി. ആ അനുരൂപവധൂവരന്മാരുടെ ദാമ്പത്യബന്ധം നിർവ്യാജസ്നേഹത്താൽ സംബദ്ധമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രേമവല്ലരിയിൽ നാലു സന്താനസുമങ്ങളും യഥാകാലം ഉത്ഭവിച്ചു. മോറിന്റെ കുടുംബം ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു് ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുലർന്നുവന്നു.

മനുഷ്യരോടു മാത്രമല്ല മറ്റു ജീവികളോടും തോമസ് മോറിനു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യരോടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്നേഹമാണല്ലോ ഇതരജീവികളിലും പ്രതിഫലിക്കാറുള്ളതു്. മോറിന്റെ ഗൃഹത്തോടനുബന്ധിച്ചു് ഒരു ചെറിയ കാഴ്ചബംഗ്ലാവുണ്ടായിരുന്നു. പല ഇനത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ള പറവകൾ ആ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിനെ അത്യന്തം ആകർഷകമാക്കി. മറ്റു ചെറുജന്തുക്കളും ആ ബംഗ്ലാവിനെ അലങ്കരിച്ചു. പല ജാതിയിലുള്ള ചെറുജീവികളുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ആ കൗതുകരംഗം. പക്ഷികൾ കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞു് ചാഞ്ചാടി. അവ ആടിയും പാടിയും ഉല്ലസിച്ചു. മോറും കുടുംബാംഗങ്ങളും അതു സോല്ലാസം വീക്ഷിച്ചു. അവയുടെ കളനാദം അവരുടെ ഉൾക്കളം കുളിപ്പിച്ചു. അവയുടെ വീലാസലാസ്യം ദർശിച്ചു് അവർ ആഹ്ലാദപുളകം അണിഞ്ഞു. അവർ അവയെ സാമോദം തീറ്റിപ്പോറ്റി. അവരുടെ ലാളനാസുഖം അനുഭവിച്ചു് അവ മദിച്ചു.

സഹധർമ്മിണിയായ ജെയിനുമായി അധികകാലം ദാമ്പത്യസുഖം അനുഭവിക്കാൻ മോറിനു് ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. ജെയിൻ കാലയവനികക്കുള്ളിൽ തിരോധാനംചെയ്തു. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു് മോർ മറ്റൊരു

സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവർക്ക് മോറിന്റെ ഭാര്യാപദത്തിനു തക്ക യോഗ്യത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുറം മോടിയിൽ അവർക്ക് കലശലായ ഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നു. നോക്കിലും വാക്കിലും അവർ മോടിയും ധാടിയും കാട്ടി. ആഡംബരഭ്രമം ഒഴിയാബാധയായി അവളെ പിടികൂടിയിരുന്നു. മഹത്തരമായ ആശയാദർശങ്ങളെല്ലാം അവർ മോറിന്റെ സ്വന്തമാകയായിതള്ളി. അവർക്ക് അതിൽ കായ്മൊന്നുമില്ലെന്ന് ഭാവിച്ചു. മോറിന്റെ സാത്വികഭാവം ഗ്രഹിക്കത്തക്ക മഹാമനസ്കത അവർക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ മോറും ദ്വിതീയപത്നിയും ദക്ഷിണോത്തരധ്രുവങ്ങൾപോലെ അകന്നിരുന്നു. മോറിന്റെ അക്രമരാഹിത്യവും സഹനസമരവും മുഖേന കുടുംബശകടം തകിടംമറിയാതെ പുരോഗമിച്ചു എന്നാൽ അതെല്ലാം അവളുടെ പാടവംകൊണ്ടാണെന്ന് അവർ നടിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ഇറാസ്മസും ഒരു വിഖ്യാതചിത്രകാരനായ ഹോൾബെയിനും തോമസ് മോറിനെ പ്രത്യേകമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ സാമാന്യമായും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇറാസ്മസിന്റെ വർണ്ണനയാണ് ഹൃദയാവർജ്ജകം: മോർ ദീർഘകായനോ ഹ്രസ്വകായനോ ആയിരുന്നില്ല. അവയവസൗഷ്ഠവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസസൗഷ്ഠവം സുസ്പഷ്ടമാക്കി. വിശാലനയനങ്ങൾ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം ദ്യോതിപ്പിച്ചു. മുഖം പുഞ്ചിരിയുടെ കേളീരംഗമായിവിലസി. സദാചാരനിഷ്ഠയിൽ തോമസ് മോറിനെ അതിശയിക്കാൻ അന്ന് ആർക്കും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സാർത്ഥകമായ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് മോറിന്റെ അനന്തരജീവിതം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

ശാരീരികമായ സംഗതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത്ര ആസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉദാസീനനായിരുന്നു. ജീവസന്ധാരണത്തിന അവശ്യം വേണ്ട ആഹാരമേ അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിമുഖനായിരുന്നു. ബീയർകൂടി അക്കാലത്തു് സാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോഴും ബീയർ കുടിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ദൃഢവ്രതം അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ജലപാനമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന വിഹിതമായി തോന്നിയിരുന്നതു്. മദ്യം നൽകി അതിഥികളെ സൽകരിക്കുമ്പോഴും ആ ആതിഥേയൻ സ്വനിഷ്ഠ ലംഘിച്ചിരുന്നില്ല. അധർമ്മരഹിതമായ സുഖസന്തോഷങ്ങളം മറ്റുള്ളവർ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ മോറിന് നീരസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിനായുള്ള വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളം അദ്ദേഹം മനഃപൂർവം നിരോധിച്ചിരുന്നു.

അനാഡംബരമായ വസ്ത്രങ്ങളം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ലഘുവായ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ അദ്ദേഹം സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അനുപേക്ഷണീയമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആഡംബരവസ്ത്രങ്ങളം ധരിച്ചിരുന്നതു്. ചാൻസലർ പദത്തിനു സമുചിതമായ പട്ടവസ്ത്രം ധരിക്കാൻ മോർ നിർബന്ധിതനായിരുന്നു. ഔദ്യോഗികമായ അവസരങ്ങളിലൊഴികെ എല്ലായ്പോഴും അദ്ദേഹം സാധാരണ വസ്ത്രം ധരിച്ചു സന്മാതൃക കാട്ടി. ആഡംബരഭ്രമം അഭിലഷണീയമല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു.

മോർ അക്ഷോഭ്യനായിരുന്നു. ഈശ്വരധ്യാനം കൊണ്ടുണ്ടായ ഹൃദയശാന്തിയായിരുന്നു അതിനു കാരണം. അന്യരിൽ സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ ദൈവസ്നേഹമുള്ളവനാ

ല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. പരോപകാരമാണു് പരസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യം. പരോപകാരം ചെയ്യാത്തവൻ പരസ്നേഹമോ ഈശ്വരസ്നേഹമോ ഉള്ളവനല്ല, അവൻ കാപട്യം കാട്ടുന്നവനാണു്. ഇത്തരം കാപട്യം മനുഷ്യരെ ക്രമേണ നാശഗർത്തത്തിൽ ചാടിക്കും. ഭക്തമാന്യന്മാക്കു് ആസന്നമായിരിക്കുന്ന വിപത്തു് മോർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കപടവേഷധാരിയായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ല.

മനസാ വാചാ കർമ്മണാ താമസ് മോർ പരോപകാരം ചെയ്തുവന്നു. സാധുജനസേവനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുകൃത കൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ആതുരാലയം സ്ഥാപിച്ചു. അതിൽ അംഗങ്ങളായി അനേകം രോഗികളുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വയമേവ സാധുക്കളെ സന്ദർശിച്ചു് അവരുടെ അവശത മനസ്സിലാക്കി. ആർത്തരെ രക്ഷിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം സദാ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. ദുഃഖിതരോടു് അദ്ദേഹം ദയവായി പെരുമാറി. അവരുടെ ദുഃഖശമനത്തിനു് അദ്ദേഹം ആവോളം പ്രവർത്തിച്ചു. അനാഥരും അഗതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനദയാധിക്യത്തെ കീർത്തിച്ചു. അവരുടെ കായികമായ അവശതമാത്രമല്ല ആത്മീയമായ അവശതയും അദ്ദേഹം കരുണാപൂർവം വീക്ഷിച്ചു് പരിഹരിച്ചു. കാലക്രമേണ അവശമന്ദിരം ആതുരരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അതിന്റെ മേൽനോട്ടം മോറും സന്താനങ്ങളും കാര്യക്ഷമമായിനടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മജരിൻ മാർഗ്ഗററ്റ് എന്ന പുത്രിയായിരുന്നു ആതുരശുശ്രൂഷയിൽ അത്യാസക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചതു്. മോറിനെപ്പോലെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രരും സമസൃഷ്ടിസ്നേഹം പ്രവൃത്തിമുഖേന പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ഒരു സൽപാത്രത്തിനു ആഹാരമോ വസ്ത്രമോ വാസസ്ഥാനമോ നൽകുന്നവൻ ദൈവാനുഗ്രഹം കൈവരാനുള്ള വഴി ഒരുക്കുകയാണെന്നുള്ള തത്വം മോർ അനുഭവിച്ചു് അറിഞ്ഞു.

തോമസ് മോറിനു് ഉദ്യോഗക്കയറ്റം മേൽക്കുമേൽ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം രാജപ്രതിനിധിയായി പലപ്പോഴും രാജാക്കന്മാരുടെയും മതാധിപന്മാരുടെയും സന്നിധിയിലെത്തി ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിവരുത്തി. പ്രക്ഷുബ്ധമായ അന്തരീക്ഷം പോലും പ്രശാന്തമാക്കത്തക്ക വാക്ചാതുര്യവും പ്രതിഭാവിലാസവും അദ്ദേഹത്തിനു സഹായത്തമായിരുന്നു. വിദേശീയരും സ്വദേശീയരുമായ കച്ചവടക്കാർ തമ്മിലുണ്ടായ മാത്സര്യം ശമിപ്പിക്കാൻ മോർ നിയുക്തനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷമാബലവും യുക്തിനിപുണതയും കൊണ്ടു് ആ ഉദ്യമവും സഫലമായി. മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിച്ചു് പ്രതിയോഗികളെ ഒത്തൊരുമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹം ഈശ്വരദത്തമായിത്തന്നെ മോറിനു ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ സ്ഥാനപതിയായി മോർ പലപ്പോഴും പരിശോഭിച്ചു. രാജദൗത്യം യഥോചിതം നിർവഹിച്ചു് അദ്ദേഹം രാജപ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. രാജോപദേഷ്ടാവായി ആ മഹാത്മാവു് കുറേക്കാലം രാജിച്ചു. ഈ സ്ഥാനമഹിമ ആ ധന്യാത്മാവിനെ ഉൽകൃഷ്ടസോപാനത്തിലേക്കു നയിച്ചു. അവസാനമായി തോമസ് മോർ ചാൻസലർ പദം അലങ്കരിച്ചു. വൈദികവര്യന്മാർക്കോ പ്രഭുവംശജന്മാർക്കോ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ആ അത്യുന്നതപദവി ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അനിതരസാധാരണമായ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യമായിരുന്നു

മോറിനെ ആ സംപൂജ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയതു്. ആ ഉത്തുംഗസ്ഥാനലബ്ധി മോറിന്റെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിനും ബുദ്ധിവിശാലതക്കും കർമ്മകുശലതക്കും സർവ്വോപരി ആത്മചൈതന്യത്തിനും മകുടം ചാർത്തി.

ഫെർഡി എട്ടാമന്റെ താരുണ്യദശ ദുഷ്കീർത്തി പൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഐഹികസുഖഭോഗേച്ഛ മൂർദ്ധാവായിരുന്ന ആ സ്വേച്ഛാധിപതി. എന്നാൽ രാജസഖനായിരുന്ന തോമസ് മോറിന്റെ സ്ഥിതി നേരെമറിച്ചും. ലൗകികവും അലൗകികവുമായ സുഖാസക്തി ബദ്ധവിരുദ്ധഭാവത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നതാണല്ലോ. രാജാവിന്റെ ദൃഷ്ടി രാജസസൗന്ദര്യത്തിലും രാജമിത്രത്തിന്റേതു് സാത്വികസൗന്ദര്യത്തിലും രമിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവരുടെ സ്ഥായീഭാവം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ ആത്മമിത്രങ്ങളായി വർത്തിച്ചു. സൗഹാർദ്ദബന്ധം അവരിൽ പ്രതിദിനം സുദൃഢമായി. ദേഹദ്വയത്തിലെ ഒരു ദേഹിയെന്നോണം അവർ വിളങ്ങി.

ഒരു ദിവസം സുഖലോലുപനായ ആ രാജാവു് ആത്മസുഹൃത്തിന്റെ വസതിയിൽ എഴുന്നള്ളി. രാജോചിതമായ സൽക്കാരമേറ്റു് ആ രാജസപ്രഭാവൻ വിലസി. തദനന്തരം ഉദ്യാനമദ്ധ്യത്തേറ്റു് ഇരുവരും ഉല്ലസിച്ചു. പൂനിലാവു് പൂമ്പട്ടവിരിച്ചു. പൂമരങ്ങൾ പുഷ്പവർഷം ചെയ്തു. വണ്ടുകൾ മുരണ്ടു് രാജസമാഗമം കൊണ്ടാടി. എന്നാൽ വിണ്ടലത്തിൽ കൊണ്ടലിന്റെ കളി കണ്ടുതുടങ്ങി.

ഫെർഡിനന്റ് സ്പെയിൻരാജകുമാരിയായ കാതറയിൻ എന്ന മഹിളാമണിയെ പരിണയിച്ചിരുന്നു. ഇരുപതു വർഷത്തോളം അവർ ദമ്പതികളായി ജീവിതം

നയിച്ചു. ഏതാനും സന്താനങ്ങളും അവൾക്ക് ജാതരായി. അങ്ങനെ ഇരിക്കേ ഫെൻടിയുടെ സുഖഭോഗാസക്തി ധർമ്മപത്നിയെ പരിതൃജിക്കുന്നതിന് ദുഷ്പ്രേരണ നൽകി. കാതറയിൻ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ പിടിയിൽ പെട്ടുതുടങ്ങി. കാതറയിന്റെ തോഴിയായ ആൻ ബൊളീൻ യൗവ്വനത്തിന്റെ മോഹനമായ പടി ഓരോന്നായി കടന്നുതുടങ്ങി. സഹധർമ്മിണിയുടെ വൈരൂപ്യം അഭിസാരിണിയുടെ ശ്രപലാവണ്യത്തിനു മാറ്റു കൂട്ടി. ദുർമ്മാർഗ്ഗചാരിയായ ഫെൻടിയുടെ ചപലഹൃദയം സുകൃതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു് ദുഷ്കൃതത്തിൽ ആണ്ടു.

ക്രിസ്തീയധർമ്മശാസ്ത്രത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ വിവാഹമോചനത്തിനു ഫെൻടി ഭഗീരഥപ്രയത്നംചെയ്തു. എന്നാൽ ധർമ്മപരിരക്ഷകനായ ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യക്ഷൻ ഫെൻടിയുടെ അധർമ്മാചരണത്തെ യുക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു. സദാചാരനിരതനായ തോമസ് മോറും ആ ദുരാചാരത്തെ ശക്തിയുക്തം എതിർത്തു. ഫെൻടിയുടെ ഹൃദയം നന്മതിന്മകളുടെ സമരരംഗമായിത്തീർന്നു. അവസാനമായി ഫെൻടിയുടെ തമോഗുണം സത്വഗുണത്തെ ഗ്രസിച്ചു.

ഒരുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ രാജകിങ്കരന്മാർ മോറിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി. രാജദൗത്യവും വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ പുറപ്പാട്. ഒരു അത്യാവശ്യകാര്യംപ്രമാണിച്ചു് മോർ തൽക്ഷണം രാജമന്ദിരത്തിൽ എത്തണമെന്നായിരുന്നു സന്ദേശനിർദ്ദേശം. മോറാകട്ടെ, പതിവുപോലെ ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ദേവാലയത്തിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

രാജഭൃത്യന്മാർ അക്ഷമരായി ദേവാലയത്തിലെത്തി. സ്ഥലമോ കാലമോ ഗണ്യമാക്കാതെ അവർ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ രാജദൗത്യം നിർവ്വഹിച്ചു കൃതാർത്ഥരായി. എന്നാൽ ഏകാഗ്രചിത്തനായി ദിവ്യപൂജയിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന മോറിന്റെ മനമുണ്ടോ പതറുന്നു! അദ്ദേഹം രാജസന്ദേശം മനസ്സിലാക്കി. രാജാധിശസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞിട്ടേ രാജസന്ദർശനം സമുചിതമാകൂ എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതിസന്ദേശം നൽകി. അതുകേട്ട ദൗത്യവാഹികർ അമ്പരന്നു. ആ വിവരം അവർ രാജസന്നിധിയിൽ ഉണർത്തി. രാജാവ് കോപാക്രാന്തനായി. ദിവ്യപൂജാനന്തരം മോർ രാജസന്നിധിയിലെത്തി. വിളംബാഹേതുസംഭാഷണവിഷയമായി. മോർ ദിവ്യപൂജാപൂജ്യത വിശദമാക്കി രാജകോപം തെല്ലൊന്നു ശമിപ്പിച്ചു.

തോമസ് മോറിനു് ചാൻസലർ പദം നഷ്ടമായി. ഉടനടിലാഷപൂർത്തിക്കായി ഹെൻട്രിതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മതാധികാരിയായി ഭവിച്ചു. സദാചാര പരിപാലകനായ ക്രിസ്തുമതാധീശനെ ഹെൻട്രി അവഗണിച്ചു. അധികാരപ്രമത്തനായ ഹെൻട്രിയുടെ സ്വാധീനശക്തി നിസ്തുല്യം തന്നെ! പ്രഭുസഭാ സാമാജികന്മാർപോലും ഹെൻട്രിയുടെ പാർശ്വവർത്തികളായി. ഹെൻട്രി സ്വഹിതാനുവർത്തികളെ നിരവധി സ്ഥാനമാനങ്ങളാൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു. അക്കാലം ദുർമ്മാർഗ്ഗാചാരികളുടെ ശുക്രദശയായിരുന്നു. സന്മാർഗ്ഗാചാരികളുടെ ശനിദശയും.

അദ്ധ്യായം 3

വാനപ്രസ്ഥം

തോമസ് മോറിന്റെ ധർമ്മപ്രവണത അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു നയിച്ചു. അധർമ്മം ധർമ്മത്തെ ഗ്രസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെ കഥ പറയാനില്ല. കാതറയിനെ പരിഗ്രഹിച്ചതു് അസാധുവാണെന്നും അൻബൊളീനെ പരിണയിച്ചതു് സാധുവാണെന്നും അസ്ത്രീലമ്പടൻ തട്ടിമൂളിച്ചു. ഈ പടഹധ്വനിക്കു താളം പിടിക്കാൻ ഫെൻടിനന്റമൻ പഴുതാവലിയെ ക്ഷണിച്ചു. ഗളച്ഛേദം ഭയന്നു് ഭ്രൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും രാജശാസനം ശിരസാവഹിച്ചു. എന്നാൽ തോമസ് മോറിനെപ്പോലെ ഏതാനും വീരകേസരികൾമാത്രമേ ജീവത്യാഗം ചെയ്തും ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനു മുതിർന്നുള്ളൂ. ക്ഷണഭംഗുരമായ സുഖാനുഭൂതിക്കായി അഭംഗുരമായ ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെട്ടുത്താൻ സുമനസ്സുകൾ ഉണിയാറില്ലല്ലോ. ഐഹികസമ്പത്തു സർവ്വം സമാർജ്ജിച്ചാലും ജന്മസാഫല്യം നേടിയില്ലെങ്കിൽ ജന്മംകൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനം! സത്യഗുണസമ്പന്നനായ തോമസ് മോർ ഭൗതികശരീരം പരിത്യജിച്ചു് യശശ്ശരീരനായിത്തീരാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ക്ഷണികമായ ശരീരം മാത്രം നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നവരെ മോർ ഭയന്നില്ല. അക്ഷയമായ ആത്മാവിനെപ്പോലും ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന സംഹാരമൂർത്തിയെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. താമസവും രാജസവുമായ ഗുണങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു് അദ്ദേഹം സത്വഗുണത്തിൽ നിർഭയം നിലകൊണ്ടു.

മോറിന്റെ കാരാഗൃഹവാസം വാനപ്രസ്ഥംതന്നെയായിരുന്നു. ഏകാന്തവാസം, ഇന്ദ്രിയശരധ്യാനം, വ്രതാനുഷ്ഠാനം ഇവയാണ് വാനപ്രസ്ഥാശ്രമസഞ്ചാരികളം. ഇവയെല്ലാം ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹസിദ്ധിക്കുള്ള സിദ്ധൗഷധങ്ങളത്രേ. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം സാധിക്കുകയാണല്ലോ വാനപ്രസ്ഥാശ്രമധമ്മം. രാഗദ്വേഷാദിവികാരങ്ങളം നിയമനം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ തൃതീയാശ്രമധമ്മം പരിപൂർണ്ണമായി.

ഒരു ദിവസം മോറിന്റെ ധമ്മപത്നി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തി. ഭർത്തൃസാന്നിധ്യം സഹധമ്മിണികളംക്കു് ആഹ്ലാദകരമാണല്ലോ. എന്നാൽ ബന്ധനസ്ഥനായ പ്രിയതമന്റെ ദയനീയാവസ്ഥ അവളംക്കു് എങ്ങനെ ആഹ്ലാദകരമായിരിക്കും! രാജാഭിലാഷം അനുവർത്തിക്കാൻ അവളം പലവുരു ഭർത്താവിനോട്ടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവളം കണ്ണീരും കൈയുമായി അർത്ഥന തുടർന്നു. ശോഭനമായ ദാമ്പത്യബന്ധത്താൽ സമുല്ലസിക്കുന്ന ജീവിതസൗഭാഗ്യമായിരുന്നു അവളുടെ സംഭാഷണവിഷയം. സഹജമായ വചോവിലാസം ഭാവവിലാസമധുരിമയോടുകൂടി അവളം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവളം ഭ്രവാസത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത ഭർതൃശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാക്കി. ധമ്മമാത്രനിഷ്ഠനായ മോറിന്റെ ഉള്ളുണ്ടോ ചലിക്കുന്നു! അവളം ഇച്ഛാഭംഗഭരിതയായി. വിവിധമായ വികാരങ്ങളം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലതല്ലി. ക്രമേണ വികാരക്ഷോഭം നിയന്ത്രിച്ചു് അവളം ചിന്താവിഷ്ടയായി. ഭർത്തൃവിമുക്തിക്കു് ഒരുപായം മുതിർന്നു. അതു് അവസാനകൈയായിരുന്നു. അവളം ഭർത്തൃസന്നിധിയിൽ കുറെക്കൂടി അടുത്തു. അവളം മുട്ടുകുത്തി അശ്രുധാര വർഷിച്ചു. കണ്ണീരണിഞ്ഞ വദനബിംബമുയർത്തി അവളം ഭർത്തൃഹൃദയത്തെ

ആകർഷിച്ചു. കണ്ണും കരളും കവരുന്ന അക്കാഴ്ച മോറിന്റെ ഹൃദയത്തെ തെല്ലൊന്നു ചലിപ്പിച്ചു. രാജകല്പനലംഘിച്ചാലുള്ള ഭയാനകത അവൾ ഭർത്തൃദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമാക്കി. രാജശാസനാതിലംഘനം കണ്ണുപോലുമാണെന്ന് അവൾ മുറവിളികൂട്ടി. "ഗുരുതരമായശിക്ഷാർഹമായ ശിക്ഷ—ക്രൂരമായ ഈ ശിക്ഷ അങ്ങ് എങ്ങനെ സഹിക്കും! എന്റെ നാഥ! എന്റെ നാഥ!" എന്നിങ്ങനെ അവൾ അകമഴിഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു. മോറിന്റെ അനുകമ്പാകുലമായ ഹൃദയം സഹാനുഭൂതിയിൽ ആണ്ടു. അദ്ദേഹം പ്രാണനാഥയെ ശീതളവചസ്സുകളാൽ ഒരുവിധം ആശ്വസിപ്പിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ ആ ഉദ്യമം വിഫലമായി. അവൾ പരിഭ്രാന്തചിത്തയായി, നിരാശാവശയായി അവിടം വെടിഞ്ഞു.

മറെറാരു സുദിനം സമാഗതമായി. വത്സലപുത്രിയായ മാർഗ്ഗരറ്റ് പിതൃസമീപം അണഞ്ഞു. അവളുടെ കോമളവദനം നിഷ്കളങ്കതയുടെ പ്രതിബിംബമായി വിലസി. വിശാലനയനങ്ങളും മഹാമനസ്കത പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ശിശുസഹജമായ ഭാവസാരല്യം പിതൃഹൃദയത്തെ കുളിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ആ മുഖത്തു് ദുഃഖസംയമനം ചെയ്യുന്ന മനോഭാവം നിഴലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിന്റെയും പുത്രിയുടെയും നേത്രങ്ങളും തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. പിതാവിന്റെ ധർമ്മസ്ഥൈര്യം മാർഗ്ഗരറ്റ് നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൾ പിതാവിനോടു ഒരു ധർമ്മയുദ്ധത്തിനുതന്നെ ഒരുങ്ങി. അവൾ രാജാവിന്റെ അനന്തരാവകാശപ്പത്രികയിൽ കൈയടയാളം വച്ചു് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്കയുണ്ടായല്ലോ. 'ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നിടത്തോളം' എന്നൊരു വാചകംകൂടി അവൾ സത്യപ്രതിജ്ഞയിൽ ചേർത്തിരുന്നു. അതു് അവ

ളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ സംതൃപ്തമാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾ തീർത്തുപറഞ്ഞു. പിതാവും അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ബന്ധനവിമുക്തനായി ചിത്രശല്യം കൂടാതെതന്നെ സസുഖംജീവിതം തുടരാമെന്ന മാർഗ്ഗവും വാദിച്ചു. എന്നാൽ ഭീരുത്വം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ആ വാചകത്തെ മോർ നിശിതമായി വിമർശിച്ചു. അവസാനമായി ആ ധർമ്മസമരത്തിൽ പുത്രി പരാജിതയായി. മോറിന്റെ ധർമ്മപരിപാലനത്തിലുള്ള സ്ഥായീഭാവം അവൾക്കു ദൃശ്യമായി. അനന്തരം അവൾ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങി. പിതാവിന്റെ അത്ഭുതാത്മപ്രഭാവം തിളങ്ങുന്ന ധർമ്മപ്രവണതയെ അവൾ മനസാ പ്രശംസിച്ചു. എങ്കിലും പിതാവു നേരിടേണ്ടിവരുന്ന കഠിനമായ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ സ്മരണ പിതൃഭക്തയായ അവളുടെ മൃദുലഹൃദയത്തെ നിഷ്ഠുരണം മഥിച്ചു. മോർ വാത്സല്യപുത്രിയുടെ ആത്മാർത്ഥത ദർശിച്ചു സന്തുഷ്ടചിത്തനായി, പുത്രിയെ സാന്ത്വനവചനങ്ങളാൽ സമാശ്വസിപ്പിച്ച് തിരിച്ചയച്ചു.

ഹെൻട്രി അഷ്ടമന്റെ ഹിതം അനുവർത്തിക്കാത്തതിനാൽ മോറും കുടുംബാംഗങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ ഉപര്യുപരി വർദ്ധിച്ചു. മോറിന്റെ ധനാഗമമാർഗ്ഗം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുവകകളെല്ലാം സർക്കാരിലേക്ക് കണ്ടുകെട്ടി. തന്നിമിത്തം കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു നേരിട്ടക്ലേശം നിസ്സീമമായി. അടിക്കടി വിപരീത സാഹചര്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവങ്ങൾക്കുടവന്നു. എന്നാൽ ധർമ്മാസക്തനായി സഹനസമരം ചെയ്യുന്ന പിതാവിന്റെ സജീവസ്മരണ അവരുടെ ക്ലേശസഹിഷ്ണുതയ്ക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകി. ധർമ്മപരിപാലനത്തിനായി വിശപ്പും ദാഹവും സഹിക്കുന്നവർ

അനുഗ്രഹീതരാണെന്നുള്ള ദിവ്യതത്വം അവർക്ക് ഉത്തേജനം നൽകി. ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥം ക്രിസ്തുനാഥൻ സഹിച്ച ദാരുണപീഡനങ്ങളും അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തു. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ നവചൈതന്യം മോറിനു് ആശ്വാസം ഉളവാക്കി.

തോമസ് മോറിനു് ഇങ്ങനെ പ്രലോഭനങ്ങളും പലതുമുണ്ടായി. ഹെൻട്രി അഷ്ടമനായിരുന്ന പ്രലോഭകരിൽ അഗ്രേസരൻ. രാജസേവകന്മാർ ദ്വിതീയ സ്ഥാനാർഹർ. മോറിന്റെ ദ്വിതീയപത്നിയും സന്താനങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ തൃതീയസ്ഥാനമേ വഹിച്ചുള്ളൂ. ലൗകികവും പൈശാചികവും ശാരീരികവുമായ പ്രലോഭനംതന്നെയായിരുന്ന ഈ മൂന്നുകൂട്ടരും നിർവഹിച്ചതു്. ഈ പ്രലോഭനങ്ങളോടു പോരാടി മോർ വിജയം നേടി. അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരവിശ്വാസം വിശ്വവിജയം സുകരമാക്കി. പരിനിഷ്ഠിതമായ വ്രതോപവാസാനുഷ്ഠാനം പൈശാചികശക്തിയെ ഹോമിച്ചു. സജീവമായ ജപതപാചരണം ജഡപരമായ ഇച്ഛയെ ഉച്ചാടനംചെയ്തു. ഈ മാർഗ്ഗത്രയത്താൽ മോർ ആത്മസംയമനം ഭദ്രമാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ശമദമാദി സത്പ്രഗുണങ്ങളുടെ നൃത്തരംഗമായി പരിലസിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആത്മതേജസ്സു് അദ്ദേഹത്തിൽ സമുജ്ജ്വലിച്ചു.

തോമസ് മോറിനു് കാരാഗൃഹവാസം ആഹ്ലാദമയമാക്കിത്തീർത്ത മറെറാരു സംഗതി ഗ്രന്ഥരചനയായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമാണല്ലോ. മോറിന്റെ ഹൃദയം താത്വികവും ധാർമ്മികവുമായ ചിന്തകളുടെ വിളനിലമായിരുന്നു. ഹൃദയഗതമായ ആശയരത്നങ്ങളും ചേതസ്സുമാകർഷകമായ ആകൃതിപൂണ്ടു് അദ്ദേ

ഫത്തിന്റെ കൃതികളിൽ വിളങ്ങി. ജ്ഞാനവും വിജ്ഞാനവും വിശദമാക്കുന്ന അനേകം കൃതികളും അദ്ദേഹം രചിച്ചു. മതാത്മകമായ കൃതികളിൽ തിളങ്ങുന്ന നിർവ്വാജസ്നേഹോദ്ദീപകമായ ചിന്ത ആസ്വദനീയമത്രേ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സർവ്വചരാചരവശ്യമായ പീഡാനുഭവമാണ് ഒരു കൃതിയിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം:-- ക്രിസ്തുഗതസമേൻ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് നരകുലപരിത്രാണയജ്ഞത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗം സമാരംഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഈശാവതാരംകൊണ്ടുള്ള പരമമായ നന്മ സ്വായത്തമാക്കാൻ വൈമുഖ്യം കാട്ടുന്നതു് ആ മഹാചാര്യൻ ദിവ്യദൃഷ്ടികൊണ്ട് ദർശിക്കുന്നു. ആ ലോകഗുരുവിന്റെ നിതാന്തശാന്തമായ വദനം സേദകണത്താൽ അരുണവർണ്ണമാകുന്നു. ആ യജ്ഞവേദി സേദക്ഷാളിതമാകുന്നു. മർമ്മഭേദകമായ ദീർഘനിശ്വാസം നിർഗ്ഗമിക്കുന്നു. സന്ധിബന്ധങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നു. അനുകമ്പാർദ്രമായ നയനങ്ങൾ വികസിക്കുന്നു. ശിഷ്യാഗ്രണികൾപോലും ഉദ്ബുദ്ധരാകാത്തതു കണ്ടു് മനം തകരുന്നു. അനന്തരം ആത്മസംയമനം ചെയ്യുന്നു. പടയാളികൾ ഉൽക്കടമായ ആടോപത്തോടുകൂടി അട്ടഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു അടുക്കുന്നു. മായാബദ്ധനായ ജൂഡാസ് സ്വാഗത വചനമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ഗുരുവിനെ ചുംബിക്കുന്നു. ദുഷ്ടയൂദന്മാർ ആ അജരാംബകനെ വ്യാഘ്രസമാനം പിടികൂടുന്നു. പീഡനം തുടങ്ങുന്നു: എന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിൽ നിമഗ്നനായിരുന്നുകൊണ്ടാണ് മോർ ആ കൃതിനിർമ്മിച്ചതു്. അനുഭവസാക്ഷാൽകാരത്തോടുകൂടിയ ആ പീഡാനുഭവസ്മരണ ആ കൃതിയെ ആദ്യന്തം ഭാസുരമാക്കുന്നുണ്ട്. അനുഭവൈകവേദ്യമായ കരുണരസം അതി

ലെങ്ങും തുളുമ്പുന്നു. ഭൗതികവും അഭൗതികവുമായ കഥാവസ്തു ചേതോഹരമായി വർണ്ണിച്ച് തന്മയത്വം വരുത്തി സഹൃദയന്മാരെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നതിൽ മോറിനുണ്ടായിരുന്ന പാടവം അനന്യസാമാന്യമായിരുന്നു.

ജനസാമാന്യത്തിനു അരോചകമായ കാരാലയവാസം തോമസ് മോറിനു രുചികരമായി തോന്നി. മോറിൽ വിശേഷതരമായി വിളങ്ങിയിരുന്ന ഈശ്വരചൈതന്യത്തിന്റെ ഉരകല്ലായിരുന്ന ടവ്വർമന്ദിരം. കല്ലുകടം തേച്ചുമിനുക്കി കാന്തിയും മൂല്യവും കൂട്ടുന്നതുപോലെ ഏകാന്തധ്യാനംമുഖേന ലഭിച്ച ഈശ്വരൈകൃത്താത മോർ ആത്മതേജസ്സു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ സ്വർഗ്ഗീയസുഖം ആസ്വദിച്ചു. അന്തരാത്മാവിന്റെ ആനന്ദാതിരേകം അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവവേദ്യമായി. സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കു നിദാനം മനസ്സാണെന്നുള്ള തത്വം അദ്ദേഹം സ്വാനുഭവത്താൽ തെളിയിച്ചു. ഭൗതികവസ്തുക്കൾ സുഖത്തിലോ ദുഃഖത്തിലോ സജ്ജനങ്ങളെ സൽപഥത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയില്ലല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 4

സന്ന്യാസം

'സർവ്വം ജിതം' എന്നൊരു ശബ്ദം മോറിന്റെ കണ്ണുരന്ധ്രത്തിൽനിന്നും വിനിർഗ്ഗമിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽനിന്നും കവിയുന്നതാണല്ലോ വായ്മൊഴിയായി ബഹിർഗമിക്കുന്നതു്. മോറിന്റെ അന്തരംഗം ബന്ധുരമായ ചിന്തയുടെ വിഹാരരംഗമായി പരിണമിച്ചു. രാജകല്പന

എന്തായാലും രാജാധിരാജന്റെ കല്പന അഭംഗമായി നിറവേറ്റാൻ തന്നെ ആ പുരുഷസിംഹം തീരുമാനിച്ചു. രാജശാസനം ലംഘിച്ചാൽ ശിരച്ഛേദനം തന്നെയാണു ശിക്ഷയെന്നു മോറിനു ബോധ്യമായി. എന്നിട്ടും അലൗകികമായ ശിക്ഷയല്ലാതെ ലൗകികമായ ശിക്ഷ ആ ധീരാഗ്രണി ഭയന്നില്ല. തന്നിമിത്തമാണ് 'സ്വം ജിതം' എന്ന സുമധുരസ്വരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗളനാളത്തിൽനിന്നും നിർഗ്ഗളിച്ചത്. ഇഹത്തിൽ പല പ്പോഴും ധർമ്മം ശിക്ഷിക്കും അധർമ്മം രക്ഷിക്കും പാത്രമത്രേ. ഐഹികമായ സർവ്വസുഖഭോഗങ്ങളും സമൃക്കായി ന്യസിക്കുകയാണല്ലോ സന്യാസം. മോർ സന്യാസാനന്തസ്സിലെ സമുന്നതസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി. വനാന്തരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെതന്നെ ജനബാഹുല്യമായ രമ്യനഗരത്തിൽ സർവ്വവിധമായ പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ നിവസിച്ചു് സന്യസ്തനായിഭവിച്ച തോമസ് മോർ തന്നെയാണു് ധന്യധന്യൻ.

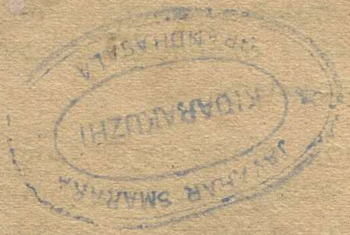
ഹെൻടി അഷ്ടമന്റെ ഉഗ്രശാസനം വിധികർത്താക്കൾ പ്രത്യക്ഷരം നിറവേറ്റി. മോർ വധശിക്ഷക്കു് പാത്രവുമായി. ജനാവലി ആകമാനം ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായി. സത്യവും നീതിയും വിറപൂണ്ടു. മോറിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ദുഃഖാബ്ധിയിൽ ആണ്ടു. രാജശാസനം അലംഘ്യമാണല്ലോ.

വധസ്ഥലം ജനനിബിഡമായി. മോർ വധരംഗത്തിലേക്കു് ആനീതനായി. ശാന്തരമ്യമായ ഒരു ഭാവം മോറിന്റെ വദനബിംബത്തിൽ കളിയാടി. ജനതതിയുടെ ഹൃദയം ശോകസങ്കുലമായി. മോർ വധമണ്ഡപത്തിൽ പടിപ്പുടിയായി കയറി. ആ വീരകേസരി സുപ്ര

സന്നനായി പൗരസാഗരം വീക്ഷിച്ചു. പുരുഷാരം ആകാംക്ഷാഭരിതമായി നിലകൊണ്ടു. സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും നിശ്ശേഷ്ടമായി. നിശ്ശബ്ദത എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ആ വീരാത്മാവിന്റെ വിശ്രുത കണ്ഠത്തിൽനിന്നും ഒരു കാഹളധ്വനി മുഴങ്ങി:—"രാജാവിനുവേണ്ടി സകലരും പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ഞാൻ ഒരുത്തമ രാജസേവകനാണെങ്കിലും ഇതാ ആദ്യമായി ദൈവസേവകനായി മരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്, ഇനിയും പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ അന്ത്യശാസനം സർവ്വജനഹൃദയങ്ങളെയും സാരതരമായി സ്പർശിച്ചു. ആ സുകൃതജ്യോതിസ്സ് സ്വാത്മാവിനെ പരംജ്യോതിസ്സിൽ നിലീനമാക്കിക്കൊണ്ടു് യജ്ഞവേദിയിൽ നിവർന്നു കിടന്നു.

വധകർത്താവു് നിഷ്ഠുരകൃത്യം ചെയ്യാൻ അറച്ചു. അയാൾ വിറച്ചു. അയാൾ അന്ധാളിച്ചുനിന്നു. പിന്നെ കൃത്യവിലോപനചിന്ത ഉദിച്ചു. കരാളമായ കരവാളം മെല്ലെ ഉയർന്നു. ഉറക്കോടെ താണു. ധർമ്മവേദി നിണമണിഞ്ഞു. രംഗം ഭയനീയമായി. 'ധർമ്മം ജയിക്കട്ടെ' എന്നൊരു ഗംഭീരധ്വനി മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു.

289

Presented to Sri R. Krishna
Kadar on the occasion of
his marriage.

ധർമ്മതേജസ്സുകാമം

289

(ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപം)

വിദ്വാൻ എൻ. കെ. ജാൺ

സെൻറ്. ജോസഫ്സ് ഇംഗ്ലീഷ്

ഹൈസ്കൂൾ, തിരുവനന്തപുരം.

VIDWAN N. K. JOHN
ST. JOSEPH'S H. S. T'PURAM

പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തം

1125.

വില. 12 ണ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതം.

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org